ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARI CARMINA.

ACCEDIT

VERSIO LATINA.

ITERUM CURAVIT

CHR. GOTTL. HEYNE.

TOM. I.

LONDINI:
SUMTIBUS G. ET W. B. WHITTAKER.
1823.

OLYMPIA.

OLYMP. I.

HIERONI SYRACUSANO,

EQUO CELETE VICTORI.

Præstantissima quidem [inter cetera elementa] est aqua, et aurum, ardens ignis velut nocte, fulget superbas inter divitias. Si vero certamina canere gestis, anime mi, nec sole circumspice aliud quod interdiu calore suo magis foveat lucidum astrum vacuum per aërem: nec Olympico certamen

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ α'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩ,

ΚΕΛΗΤΙ.

Στροφὴ α'. Κώλων ιζ'.

ΑΡΙΣΤΟΝ μὲν ὕδωρ· ὁ δὲ
Χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
Ἅτε διαπρέπει νυ-
κτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
Εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν
Ἔλδεαι, φίλον ἦτορ,
Μηκέθ' ἁλίου σκόπει
Ἄλλο θαλπνότερον
Ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον
Ἐρήμας δι' αἰθέρος·
Μήδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα

Φέρτερον αὐδάσομεν·
Ὅθεν ὁ πολύφατος
Ὕμνος ἀμφιϐάλλεται
Σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ'· ἐς ἀφνεὰν ἱκόμενοι
Μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν·

'Αντιστροφὴ ά. Κ. ιζ'.

Θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει
Σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν
Κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν·
Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
Μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
Οἷα παίζομεν φίλαν
Ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ
Τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀ-
πὸ φόρμιγγα πασσάλου
Λάμϐαν'· εἴ τί τοι Πίσας τε
Καὶ Φερενίκου χάρις
Νόον ὑπὸ γλυκυτά-
ταις ἔθηκε φροντίσιν·
Ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο, δέμας
Ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων
Κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν

præstantius cantabimus: unde [ductus] celeberrimus hymnus procedit, poëtarum studiis ad cantandum Saturni filium: ad opulentam accedentes beatamque Hieronis domum, — justum qui tenet sceptrum in fecunda gregibus Sicilia, decerpens apices virtutum omnium; ornatur etiam Musicæ (carminum) flore, quemadmodum ludimus hospitalem nos poëtæ frequenter ad mensam. Sed (o anime mi) doricam citharam a clavo deripe, si qua tibi Pisæque et Pherenici [equi victoris] decus (laudes) animum dulcissimis immisit (carminis) meditationibus, quum ille ad Alpheum cucurrit, latus nullis calcaribus stimulatum in curriculis habens; ad

victoriamque adduxit dominum — Syracusium, equis gaudentem regem. Splendet autem ejus gloria apud generosam Lydi Pelopis coloniam, quem præpotens amavit terram continens Neptunus, postquam eum splendido lebete exemerat Clotho, humero ex ebore nitente ornatum. Sane miræ res sunt multæ; et nonnunquam etiam exornatæ commentis variis fabulæ hominum mentes ipsa vera narratione efficacius delinire solent; — Gratiaque (ingenii et orationis), quæ omnia efficit suavia mortalibus, etiam quod incredibile est, adferendo ei dignitatem, efficit credibile sæpenumero: tempora tamen futura testes verissimi. At hominem decet narrare de diis honesta; minor enim sic culpa est [fingere].

Ἐπῳδὸς ά. Κ. ιγ΄.

Συρακόσιον, ἱπποχάρμαν
Βασιλῆα. λάμπει
Δέ οἱ κλέος παρ᾽ εὐάνορι Λυδοῦ
Πέλοπος ἀποικίᾳ· τοῦ μεγασθενὴς
Ἐράσσατο γαιάοχος Ποσειδᾶν,
Ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε
Κλωθὼ, ἐλέφαντι φαίδιμον
Ὦμον κεκαδμένον.
Ἦ θαύματα πολλά.
Καί πού τι καὶ βροτῶν φρένας
Ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον
Δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
Ἐξαπατῶντι μῦθοι·

Σ. β΄. Κ. ιζ΄.

Χάρις δ᾽, ἅπερ ἅπαντα τεύ-
χει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
Ἐπιφέροισα τιμὰν,
Καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
Ἔμμεναι τὸ πολλάκις.
Ἁμέραι δ᾽ ἐπίλοιποι
Μάρτυρες σοφώτατοι.
Ἔστι δ᾽ ἀνδρὶ φάμεν
Ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων κα-

λά· μείων γὰρ αἰτία.
Υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ', ἀντί-
α προτέρων, φθέγξομαι,
Ὁπότ' ἐκάλεσε πα-
τὴρ ἐς εὐνομώτατον
Ἔρανον, φίλαν τε Σίπυλον,
Ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
Τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι,

Α. β'. Κ. ιζ'.

Δαμέντα φρένας ἱμέρῳ,
Χρυσέαισί τ' ἀν' ἵπποις
Ὕπατον εὐρυτίμου
Ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι·
Ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
Ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζενὶ ταὔτ' ἐπὶ χρέος.
Ὡς δ' ἄφαντος ἔπε-
λες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιό-
μενοι φῶτες ἄγαγον·
Ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτί-
κα φθονερῶν γειτόνων,
Ὕδατος ὅτι τε πυ-
ρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμὰν
Μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη,
Τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν

Itaque te, fili Tantali, contra quam superiores poëtæ, dicam, quando vocavit pater, ut æquissimum erat, ad epulas suamque Sipylum, vicissim diis cœnam præbens, tunc tridente inclytum [deum] rapuisse — domitum animo amore, aureoque curru altissimam multum venerandi ad domum Jovis [te] transtulisse, quo alio tempore venit Ganymedes, Jovi idem ad ministerium. Ut vero non conspiciebaris amplius, nec ad matrem multum inquirentes viri te reduxerant: statim clam dixit aliquis invidorum vicinorum: aqua ad ignem vehementer fervente elixata cultro (deos) dissecuisse membra, mensisque frusta carnium tuarum distribuisse, et come-

disse. — A me vero impetrare non possum, ut helluonem deorum aliquem dicam. Longe absum. Malum consequi solet crebro maledicos. Si vero ullum mortalem Olympi moderatores honorarunt, erat Tantalus hic; sed concoquere (moderate ferre) magnam felicitatem non potuit, insolentiaque sibi contraxit pœnam ingentem, qua pater ejus (Jupiter) superne appendit ponderosum ipsi lapidem, quem semper nitens a capite amoliri, a lætitia longe abest (perpetuo metu angitur). — Tolerat vero ærumnosam hanc vitam, continuum hunc quartum post tertium laborem, Immortalium quoniam furto ablatum nectar ambrosiamque, quibus immortalem eum fecerant, æqualibus convivis dederat. Si quis

Σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον.

E. β'. K. ιγ'.

Ἐμοὶ δ' ἄπορα, γαστρίμαργον
Μακάρων τιν' εἰπεῖν.
Ἀφίσταμαι. ἀκέρδεια λέλογχεν
Θαμινὰ κακαγόρως. Εἰ δὲ δή τιν' ἄν-
δρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμα-
σαν, ἦν Τάνταλος οὗτος. ἀλλὰ γὰρ κατα-
πέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυ-
νάσθη· κόρῳ δ' ἕλεν
Ἄταν ὑπέροπλον,
Τάν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμα-
σε, καρτερὸν αὐτῷ λίθον,
Τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν,
Εὐφροσύνας ἀλᾶται.

Σ. γ'. K. ιζ'.

Ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον
Τοῦτον ἐμπεδόμοχθον,
Μετὰ τριῶν τέταρτον
Πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψας
Ἁλίκεσσι συμπόταις
Νέκταρ ἀμβροσίαν τε
Δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
Θέσσαν. εἰ δὲ θεὸν

'Ανήρ τις ἔλπεταί τι λασέ-
μεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
Τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν
'Αθάνατοί οἱ πάλιν
Μετὰ τὸ ταχύποτμον
Αὖθις ἀνέρων ἔθνος.
Πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν
Λάχναί νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
'Ετοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον

A. γ'. K. ιζ'.

Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔ-
δοξον 'Ιπποδάμειαν
Σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν
Πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφνᾳ,
Ἄπυεν βαρύκτυπον
Εὐτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῷ
Πὰρ ποσὶ σχεδὸν φάνη.
Τῷ μὲν εἶπε· φίλι-
α δῶρα Κυπρίας, ἄγ', εἴ τι,
Ποσείδαον, ἐς χάριν
Τέλλεται, πέδασον ἔγχος
Οἰνομάου χάλκεον·
'Εμὲ δ' ἐπὶ ταχυτά-
των πόρευσον ἁρμάτων
'Ες Ἆλιν, κράτει δὲ πέλασον,

enim clam deo facere aliquid posse sperat, fallitur. Ideo remiserunt ei filium Immortales ad cito-morituram rursus hominum gentem. In florida autem ætate quum lanugo nigrum ejus mentum obduxisset, propositum (certamine) conjugium studuit, — illustrem Hippodamiam, a patre Pisata obtinere. Prope autem accedens ad canum mare solus in tenebris, inclamavit gravistrepum tridente-insignem Neptunum; isque ipsi ante pedes coram apparuit. Tum illi dixit: Amabilia dona Veneris, age, si quid, Neptune, gratiæ apud te habent, cohibe hastam Œnomai æream, meque in velocissimis deduc curribus ad Elidem, victoriæque fac com-

potem ; nam tredecim jam amatoribus interemtis differt nuptias — filiæ. Magnum quidem discrimen imbellem virum non capit; mori autem quibus fatalis necessitas est, quid quæso aliquis ignobile senium, in tenebris sedens, consumat frustra, omnium laudum expers? Atqui ego quidem hoc certamen subibo: tu vero eventum optatum dato. Sic dixit: neque irritis aggressus est eum precibus. Ei gratificans dedit deus currum aureum alatosque indefessos equos. — Tum (cursu) vicit Œnomaum fortem, virginemque duxit conjugem, genuitque duces sex, Virtutum alumnos, filios. Nunc inferiis splendidis honoratur, ad Alphei alveum sepultus, tu-

'Επεὶ, τρεῖς γε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
'Ερῶντας, ἀναβάλλεται γάμον

E. γ'. K. ιγ'.

Θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυ-
νος ἄναλκιν οὐ φῶ-
τα λαμβάνει. θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα,
Τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
Καθήμενος ἕψοι μάταν, ἁπάντων
Καλῶν ἄμμορος; ἀλλ ἐμοὶ μὲν οὑτοσὶ
Ἆθλός γ' ὑποκείσεται· τὺ δὲ
Πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
Ὣς ἔννεπεν· οὐδ' ἀ-
κράντοις ἐφάψατ' ὦν ἔπεσ-
σι. τὸν μὲν ἀγάλλων θεὸς
Ἔδωκεν δίφρον χρύσεον, ἐν πτεροῖ-
σίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

Σ. δ'. K. ιζ'.

Ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν
Παρθένον τε σύνευνον·
Τέκε δὲ λαγέτας ἓξ
'Αρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
Νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις
'Αγλααῖσι μέμικται,
'Αλφεοῦ πόρῳ κλιθεὶς,

Τύμβον ἀμφίπολον
Ἔχων πολυξενωτάτῳ πα-
ρὰ βωμῷ. τὸ δὲ κλέος
Τηλόθεν δέδορκε, τᾶν Ὀ-
λυμπιάδων ἐν δρόμοις,
Πέλοπος, ἵνα ταχυ-
τὰς ποδῶν ἐρίζεται,
Ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
Ὁ νικῶν δὲ, λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
Ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν,

Α. δ'. Κ. ιζ'.

Ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δ' ἀ-
εἰ παράμερον ἐσλὸν,
Ὕπατον ἔρχεται παν-
τὶ βροτῷ. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
Κεῖνον ἱππικῷ νόμῳ
Αἰοληΐδι μολπᾷ
Χρή. πέποιθα δὲ ξένον
Μή τιν' ἀμφότερα
Καλῶν τε ἴδριν ἄλλον, ἢ δύ-
ναμιν κυριώτερον,
Τῶν γε νῦν, κλυταῖσι δαιδα-
λωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.
Θεὸς ἐπίτροπος ἐ-
ὼν τεαῖσι μήδεται,

mulum undique patentem nactus, frequentatissimam hospitibus apud aram. Fama vero Pelopis eminus fulget, Olympicorum certaminum in cursibus, ubi velocitas pedum certat vigorque roboris ærumnas perferentis, victorque reliquam per vitam dulcem tenet felicitatem — victoriæ præmis sibi paratam. Quæ autem constanter permanet felicitas, summa habetur nulli non mortali. Me autem coronare istum [Hieronem] modis, quibus victoria equestris ornatur, æolico carmine, oportet. Persuadeo mihi enim, me hospitem nullum et honestarum rerum peritiorem alium et potentia præstantiorem, ex nostris quidem hominibus, inclitis exornaturum esse hymnorum strophis. Deus adjutor tuis prospicit cum

sollicitudine, o Hiero, studiis (laudum, certaminum). Hic nisi cito te destituet, adhuc suaviorem spero — cum quadriga celeri [victoriam tuam] me celebraturum esse, apto carminis argumento reperto, apud apricum collem Cronium. Mihi itaque Musa validissimum robore telum servat. Aliis rebus alii excellunt, summaque felicitas fastigatur regibus. Noli spectare ulterius. Utinam et tu talis in sublimi diu incedas; et ego inter tantos victores verser, conspicuus canendi arte inter Græcos ubique.

Ἔχων τοῦτο κῆδος, Ἱέρων,
Μερίμναισιν. εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
Ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι
. . . . . .

E. δ'. K. ιγ'.

Σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν,
Ἐπίκουρον εὑρὼν
Ὁδὸν λόγων, παρ' εὐδείελον ἐλθὼν
Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν Μοῖσα καρτερώ-
τατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει. ἐπ' ἄλλοι-
σι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυ-
φοῦται βασιλεῦσι. μηκέτι
Πάπταινε πόρσιον.
Εἴη σέ τε τοῦτον.
Ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ
Τε τοσσάδε νικαφόροις
Ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλ-
λανας ἐόντα παντᾶ.

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ β'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ,

ΑΡΜΑΤΙ.

Σ. ά. Κ. ιδ'.

ΑΝΑΞΙΦΟΡΜΙΓΓΕΣ ὕμνοι,
Τίνα θεὸν, τίν' ἥρωα,
Τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;
Ἦτοι Πίσα μὲν Διός·
Ὀλυμπιάδα δ' ἔστα-
σεν Ἡρακλέης,
Ἀκρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας
Ἕνεκα νικαφόρου
Γεγωνητέον ὀπὶ,
Δίκαιον ξένον,

OLYMP. II.

THERONI AGRIGENTINO,

CURRU.

CITHARAM regentes hymni, quem deum, quem heroa, quemve virum cantabimus? Sane (conveniunt uno in argumento) Pisa quidem Jovi sacra, Olympicumque certamen instituit Hercules, primitias manubiarum belli; Theronem autem quadrigas ob victrices celebrare juvat voce, justum

hospitem, columen Agrigenti, clarorumque patrum decus, civitatis tutelam. — Qui (patres) quum tolerassent multa animose, sacram fluvii tenuere sedem, Siciliæque fuerunt lumen: tum vita eos excepit felix opes gratiamque adferens veris virtutibus. Sed, ô Saturnie nate Rhea, sedem Olympi gubernans, certaminumque apicem, alveumque Alphei, placatus carmine, agrum patrium serva propitius porro ipsorum — postero generi. Quæ facta quidem sunt, seu juste seu injuste, horum irritum ne tempus quidem omnium parens possit efficere eventum; in oblivionem tamen, secundam inter fortunam, venire ea possunt. Prosperæ enim felicitatis

Ἔρεισμ᾽ Ἀκράγαντος,
Εὐωνύμων τε πατέρων
Ἄωτον, ὀρθόπολιν·

Α. ά. Κ. ιδ᾽.

Καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ,
Ἱερὸν ἔσχον οἴκημα
Ποταμοῦ, Σικελίας τ᾽ ἔσαν
Ὀφθαλμὸς, αἰών τ᾽ ἔφε-
πε μόρσιμος, πλοῦτόν
Τε καὶ χάριν ἄγων
Γνησίαις ἐπ᾽ ἀρεταῖς.
Ἀλλ᾽ ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας,
Ἕδος Ὀλύμπου νέμων,
Ἀέθλων τε κορυφὰν,
Πόρον τ᾽ Ἀλφεοῦ,
Ἰανθεὶς ἀοιδαῖς,
Εὔφρων ἄρουραν ἔτι πα-
τρίαν σφίσιν κόμισον·

Ε. ά. Κ. ή.

Λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων,
Ἐν δίκα τε καὶ παρὰ δίκαν
Ἀποίητον οὐδ᾽ ἂν
Χρόνος, ὁ πάντων πατὴρ,
Δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος.

Λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
Ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων,
Πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθὲν,

Σ. β'. Κ. ιδ'.

Ὅταν θεοῦ μοῖρα πέμπῃ
Ἀνεκὰς ὄλϐον ὑψηλόν.
Ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπα-
θον αἳ μεγάλα. πένθος
Δὲ πιτνεὶ βαρὺ
Κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
Ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις,
Ἀποθανοῖσα βρόμῳ
Κεραυνοῦ, τανυέθει-
ρα Σεμέλα· φιλεῖ
Δέ μιν Παλλὰς αἰεὶ,
Καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα· φιλεῖ·
Δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.

Α. β'. Κ. ιδ'.

Λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ
Μετὰ κόραισι Νηρῆος
Ἁλίαις βίοτον ἄφθιτον
Ἰνοῖ τετάχθαι τὸν ὅ-
λον ἀμφὶ χρόνον. Ἤτοι

usu malum infestum superatum obliteratur, — quando dei numen mittit eminus beatitatem excelsam. Congruit sententia in pulchrithronas Cadmi filias, quæ sunt magna (mala) expertæ; sed concidit gravis luctus majore victus felicitate. Vivit inter cœlites interemta quidem fragore fulminis crinibus prolixis ornata Semele; semper adamat eam Pallas et Jupiter Pater, amatque Filius hederiger. — Aiunt etiam in mari inter Nerei filias marinas vitam per omne tempus immortalem Inoi constitutam. Sane mortalibus non cogni-

tum est, num vitam usque ad mortem, ne diem quidem num unum, filium solis, tranquillum stabili cum fortuna acturi simus. Vicissitudines enim gaudiorum et ærumnarum alias aliæ ad homines accedere solent. — Atque sic Parca, quæ paternam istorum tuetur lætam fortunam divinitusque datas opes, aliquam etiam contrariam alio tempore cladem induxit, dum quidem interfecit Laium fatalis filius obviam factus, Pythonisque antiquum oraculum ad eventum adduxit. — Quod quum vidisset acris Erinnys, occidit mutua cæde sobolem ejus bellicosam. Superstes autem mansit Thersander interemto Polynici, juvenilibus in certaminibus præliisque

Βροτῶν κέκριται
Πεῖρας οὔ τι θανάτου,
Οὐδ', ἀσύχιμον Ἁμέραν
Ὁπότε, παῖδ' Ἁλίου,
Ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ
Τελευτάσομεν.
Ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι
Εὐθυμιᾶν τε μέτα καὶ
Πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

Ε. β'. Κ. ή.

Οὕτω δὲ Μοῖρ', ἅ τε πατρώϊον
Τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον,
Θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ
Ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει
Παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ·
Ἐξ οὗ περ ἔκτεινε Λάϊον μόριμος υἱὸς
Συναντόμενος, ἐν δὲ Πυ-
θῶνι χρησθὲν παλαίφατον τέλεσσεν.

Σ. γ'. Κ. ιδ'.

Ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐριννὺς
Πέφνεν ἑοῖ σὺν ἀλλαλο-
φονίᾳ γένος ἀρήϊον.
Λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐ-
ριπόντι Πολυνείκει,

Νέοις ἐν ἀέθλοις
Ἐν μάχαις τε πολέμου
Τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν
Θάλος ἀρωγὸν δόμοις.
Ὅθεν σπέρματος ἔχον-
τα ῥίζαν, πρέπει
Τὸν Αἰνησιδάμου
Ἐγκωμίων τε μελέων
Λυρᾶν τε τυγχανέμεν.

Α. γʹ. Κ. ιδʹ.

Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς
Γέρας ἔδεκτο· Πυθῶνι
Δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν,
Ἰσθμοῖ τε, κοιναὶ χάρι-
τες ἄνθεα τεθρίππων
Δυωδεκαδρόμων
Ἄγαγον. τὸ δὲ τυχεῖν,
Πειρώμενον ἀγωνίας,
Παραλύει δυσφρόνων.
Ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς
Δεδαιδαλμένος
Φέρει τῶν τε καὶ τῶν
Καιρὸν, βαθεῖαν ὑπέχων
Μέριμναν ἀγροτέραν,

belli gloria insignis, Adrastidarum germen. E cujus semine ortum Ænesidami filium decet carminum lyræque consequi laudes. — Olympiæ enim ipse præmium accepit, Delphis vero inque Isthmo quadrigarum duodecies curriculum emensarum coronam in consortem etiam fratrem communes Gratiæ (victoria) deduxerunt. Felix autem successus experientem certamen liberat ab ærumnis. Opulentia vero virtutibus ornata sustinet adversa et secunda, utut obveniunt, adhibito graviore severioreque judicio, — sidus insigne, ve-

rum homini lumen: quam si quis tenet, novit is (tenet memoria) futurum, quod mortuorum illic statim impiæ mentes pœnas luunt. Namque delicta in hoc Jovis imperio sub terra judicat aliquis infesta sententiam dicens necessitate. — At boni nocte pariter dieque semper sole fruentes ærumna carentem degunt vitam, non terram moventes robore manuum, neque ponti undam, tenuem propter victum: sed apud principes deorum, quicunque studuerunt justitiæ, illacrimosam agunt vitam; illi vero adspectu horrendam tolerant ærumnam. — Quotquot vero sustinuerunt, ter utro-

E. γ΄. K. η΄.

Ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἀλαθινὸν
Ἀνδρὶ φέγγος. εἰ δέ μιν ἔχει
Τις, οἶδεν τὸ μέλλον,
Ὅτι θανόντων μὲν ἐν-
θάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες
Ποινὰς ἔτισαν. τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ
Ἀλιτρὰ, κατὰ γᾶς δικά-
ζει τις, ἐχθρᾷ λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.

Σ. δ΄. K. ιδ΄.

Ἶσον δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ,
Ἶσα δ' ἐν ἁμέραις, ἅλι-
ον ἔχοντες, ἀπονέστερον
Ἐσθλοὶ νέμονται βίο-
τον, οὐ χθόνα ταράσσον-
τες ἀλκᾷ χερῶν,
Οὐδὲ πόντιον ὕδωρ,
Κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλ-
λὰ παρὰ μὲν τιμίοις
Θεῶν, οἵτινες ἔχαι-
ρον εὐορκίαις,
Ἄδακρυν νέμονται
Αἰῶνα. τοὶ δ' ἀπροσόρα-
τον ὀκχέοντι πόνον.

A. δ'. K. ιδ'.

Ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐς τρὶς
Ἑκατέρωθι μείναντες
Ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
Ψυχὰν, ἔτειλαν Διὸς
Ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρ-
σιν· ἔνθα μακάρων
Νᾶσον ὠκεανίδες
Αὖραι περιπνέουσιν· ἄν-
θεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
Τὰ μὲν χερσόθεν, ἀπ' ἀ-
γλαῶν δενδρέων,
Ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει·
Ὅρμοισι τῶν χέρας ἀνα-
πλέκοντι καὶ στεφάνοις·

E. δ'. K. ή.

Βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος·
Ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἑτοι-
μον αὐτῷ πάρεδρον,
Πόσις ὁ πάντων Ῥέας
Ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ
Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·

bique degentes, ab omni injustitia animum continere, illi perficiunt Jovis viam ad Saturni urbem, ubi beatorum insulam Oceanides auræ perspirant, floresque aurei fulgent, humo alii, pulcrisque arboribus aquaque alii progerminantes, unde sertis et coronis implicant manus,—secundum decreta justa Rhadamanthi, quem Pater habet Saturnus paratum sibi adsessorem, maritus Rheæ omnium supremam tenentis sedem. Peleus et Cadmus inter hos numerantur; Achillemque adduxit, quum Jovis animum precibus flexisset, mater,

— qui Hectorem prostravit, Trojæ inconcussam firmam columnam; Cycnumque letho dedit, Auroræque filium Æthiopem. Multæ mihi sub cubito celeres sagittæ intra sunt pharetram sonantes intelligentibus, ad vulgus autem interpretibus indigent. Is demum est doctus, qui multa scit naturæ sagacitate; at discendo docti (poëtæ) facti procaces sunt loquacitate, ut ceu corvi irrita garriant — certantes Jovis cum alite divino. Age, anime, intende nunc ad metam arcum. Quemnam petimus missis ex benevola rursus mente gloriosis telis? Sane in Agrigentum intendens dicam jusju-

Σ. ί. Κ. ιδ'.

Ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τροίας
Ἄμαχον ἀστραβῆ κίο-
να· Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν·
Ἀοῦς τε παῖδ' Αἰθίο-
πα. Πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶ-
νος ὠκέα βέλη
Ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
Φωνᾶντα συνετοῖσιν· ἐς
Δὲ τὸ πὰν, ἑρμηνέων
Χατίζει. σοφὸς ὁ πολ-
λὰ εἰδὼς φυᾷ.
Μαθόντες δὲ, λάβροι
Παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὣς,
Ἄκραντα γαρυέμεν,

Α. ί. Κ. ιδ'.

Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.
Ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον,
Ἄγε, θυμέ. τίνα βάλλομεν
Ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρε-
νὸς εὐκλέας ὀϊστοὺς
Ἱέντες; ἐπί τοι
Ἀκράγαντι τανύσαις,
Αὐδάσομαι ἐνόρκιον

Λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
Τεκεῖν μή τιν' ἑκατόν
Γε ἐτέων πόλιν
Φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
Εὐεργέταν πραπίσιν, ἀ-
φθονέστερόν τε χέρα,

E. ί. K. ή.

Θήρωνος. 'Αλλ' αἶνον ἔϐα κόρος
Οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλ-
λὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν,
Τὸ λαλαγῆσαι θέλων
Κρύφον τε θέμεν ἐσθλῶν κακοῖς
Ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν·
'Εκεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλ-
λοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

randum veraci mente, nullam urbem centum intra annos progenuisse virum animo in amicos beneficentiorem, manuque largiorem — Therone. Verum laudem impugnat furiosorum hominum insolentia, injuste eam aggressa, id agens, ut obtrectatione sua honesta (facta) occultata obruat pravis factis. Nam arena numerum refugit; ille vero quanta beneficia in alios contulerit, quis recensere ausit?

OLYMP. III.

EIDEM THERONI,

CURRU.

Tyndaridis hospitum amantibus cupio placere pulcricomæque Helenæ, dum inclitum Agrigentum celebrans in Theronis Olympicam victoriam hymnum contexo, indefessorum equorum decus. Musa autem sic sane mihi adstitit, ut, novo reperto modo, dorico rhythmo hymnum adaptarem — pompam victoris ornantem. Jubis enim innexæ coronæ

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ γ'.

Θ Η Ρ Ω Ν Ι.

Σ. α'. Κ. θ'.

ΤΥΝΔΑΡΙΔΑΙΣ τε φιλοξείνοις ἁδεῖν,
Καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ,
Κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων, εὔχομαι,
Θήρωνος ὀλυμπιονίκαν
Ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων
Ἵππων ἄωτον.
Μοῖσα δ' οὕτω ποι παρέστα
Μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον,
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ

Α. ά. Κ. θ'.

Ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν
Ζευχθέντες ἔπι στέφανοι

Πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
Φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν,
Καὶ βοὰν αὐλῶν, ἐπέων τε θέσιν,
Αἰνησιδάμου
Παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως·
Ἅ, τε Πίσα με γεγωνεῖν· τὰς ἄπο
Θεύμοροι νίσσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαὶ,

Ε. ά. Κ. θ'.

Ὧ τινι, κραίνων ἐφετμὰς
Ἡρακλέος προτέρας,
Ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας γλεφάρων
Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν
Ἀμφὶ κόμαισι βάλοι γλαυ-
κόχροα κόσμον ἐλαίας. τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν
Ἀμφιτρυωνιάδας,
Μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἄθλων,

Σ. β'. Κ. θ'.

Δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις, Ἀπόλ-
λωνος θεράποντα. Ὅγε
Πιστὰ φρονέων, Διὸς αἴτει πανδόκῳ
Ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα
Ξυνὸν ἀνθρώποις, στέφανόν τ' ἀρετᾶς.
Ἤδη γὰρ αὐτῷ,

exigunt hoc a me divinum debitum, citharam ut sonoram cantumque tibiarum hymnorumque carmen Ænesidami filio adferam convenienter. Ipsaque Pisa canere me jubet, unde divina venire solent carmina ad eos, — quibus justus certaminum judex Ætolus, exsequens mandata Herculis antiqua, super palpebras comas cingit glaucicolore decore olivæ. Quam quondam Istri ab umbrosis fontibus asportavit Amphitryonides, monumentum pulcerrimum Olympicorum certaminum. — Populo nempe Hyperboreorum Apollinis cultori persuasit petiitque ille fidam memoriam servans Jovis hospitali luco umbrosum germen, hominibusque simul virtu-

tis coronam. Jam enim tum ei, post aras patri consecratas, Luna curru aureo vecta, (antea) dimidiata, pleno sub vesperam lumine affulserat, — jamque magnorum certaminum sanctum judicium ludosque simul quinquennales instituerat divinas ad ripas Alphei: sed nondum pulcras arbores progerminabat ager Pelopis in planitie Saturnii (collis). His destitutus locus amœnus quum videretur ei acutis obnoxius esse radiis solis, tum in terram Istriam ut contenderet animus eum impulit. — Ibi Latonæ equorum agitatrix filia excepit venientem Arcadiæ a jugis et varie flexuosis recessibus, quum jussu Eurysthei necessitas a patre imposita coegisset eum adducere auricornem cervam, quam olim Taygeta Dianæ dedicans sacram inscripserat. — Hanc insequens

Πατρὶ μὲν βωμῶν ἁγισθέν-
τῶν, διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος
Ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα,

Α. β'. Κ. ϑ'.

Καὶ μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν
Καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾷ
Θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ.
Ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν
Χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος.
Τούτων ἔδοξεν
Γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξεί-
αις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἁλίου.
Δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύεν θυμὸς ὥρμαι-

Ε. β'. Κ. ϑ'.

ν' Ἰστρίαν νιν. Ἔνθα Λατοῦς
Ἱπποσόα θυγάτηρ
Δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δει-
ρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν·
Εὖτέ μιν, ἀγγελίαις Εὐ-
ρυσθέος, ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν
Χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξον-
θ'· ἅν ποτε Ταϋγέτα
Ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱεράν.

Σ. γ'. Κ. ϑ'.

Τὰν μεθέπων, ἴδε κᾀκείναν χθόνα,
Πνοιᾶς ὄπιθεν, Βορέα
Ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθείς.
Τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν,
Δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου
Ἵππων φυτεῦσαι.
Καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν
Ἵλαος ἀντιθέοισιν νίσσεται
Σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας.

Α. γ'. Κ. ϑ'.

Τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν, Οὔλυμπόνδ᾽ ἰὼν,
Θαητὸν ἀγῶνα νέμειν
Ἀνδρῶν τ᾽ ἀρετᾶς πέρι, καὶ ῥιμφαρμάτου
Διφρηλασίας. Ἐμὲ δ᾽ ὦν πα
Θυμὸς ὀτρύνει φαμεν, Ἐμμενίδαις
Θήρωνί τ᾽ ἐλθεῖν
Κῦδος, εὐΐππων διδόντων
Τυνδαριδᾶν· ὅτι πλείσταισι βροτῶν
Ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,

Ε. γ'. Κ. ϑ'.

Εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσον-
τες μακάρων τελετάς.

vidit et illam terram, flatus a tergo Boreæ frigidi. Ibi arbores admiratus constitit; dulceque eum tenuit desiderium, circa curriculi equestris metam duodecies circumvehendam eas plantandi. Atque etiam nunc ad hoc sollemne propitius venit cum altecinctæ Ledæ geminis divinis filiis. — His enim mandavit abiens ad Olympum, ut regerent celebre virorumque de virtute curruumque veloci agitatione certamen. Me igitur animus impellit pronuntiare, Emmenidis Theronique venisse victoriam, Tyndaridarum equestrium beneficio; quoniam plurimum inter mortales hospitalibus epulis (sacrorum, sacrificiis) plurimis eos colunt, — religiosa mente observantes deorum festa. Ut vero aqua principatum tenet

inter elementa, interque opes pretiosissimum est aurum: sic nunc Theron extremum terminum virtute adsequutus attingit parta a se *laude* Herculis columnas; ultra quas progredi nec sapientibus est concessum nec insipientibus. Non sane tendam ulterius: vanus essem.

Εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων
Δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον·
Νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θή-
  ρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται
Οἴκοθεν Ἡρακλέος στηλᾶν. τὸ πόρσω
Δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον
Κἀσόφοις. οὐ μὴν διώξω. κεινὸς εἴην.

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ δ'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩ,

ΙΠΠΟΙΣ.

Σ. ά. Κ. ιέ.

ΕΛΑΤΗΡ ὑπέρτατε βροντᾶς
'Ακαμαντόποδος
Ζεῦ· τεαὶ γὰρ ὧραι
'Υπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς
'Ελισσόμεναί μ' ἔπεμψαν,
'Υψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων·
Ξείνων δ' εὖ πρασσόντων, ἔσαναν
Αὐτίκ' ἀγγελίαν
Ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί·
'Αλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις,
Ἶπον ἠνεμόεσσαν ἑκατογ-

OLYMP. IV.

PSAUMIDI CAMARINÆO,

QUADRIGIS.

JACULATOR fulminis rapidi summe Jupiter, tuæ Horæ revolutæ miserunt me præstantissimorum certaminum testem, cum cantu cithara distincto. In amicorum rebus secundis lætantur statim nuntio dulci audito boni. Sed o Saturni fili, qui Ætnam tenes, furnum ventosum centicipitis violenti Typhonis, accipe benigne Gratiarum (Musarum) caussa hoc

carmen, — perenne lumen magnarum virtutum. Psaumidis enim venit curru, qui, olea coronatus Pisatide, decus parare satagit Camarinæ. Deus propitius sit reliquis ejus votis. Laudo enim eum ad equos alendos maxime propensum, gaudentem hospitalitate erga omnes, et ad tranquillitatem civitatis amantem sincera mente conversum. Non mendacio polluam laudem. Experientia utique mortales probat, — quæ Clymeni filium Erginum Lemniadum feminarum liberavit a probro; æreis armis qui victor cursu

κεφάλα Τυφῶνος ὀβρίμου,
Οὐλυμπιονίκαν
Δέκευ Χαρίτων ἕκα-
τι τόνδε Κῶμον,

A. ά. K. ιέ.

Χρονιώτατον φάος εὐρυ-
σθενέων ἀρετᾶν.
Ψαύμιος γὰρ ἥκει
Ὀχέων· ὅς, ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς
Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
Σπεύδει Καμαρίνᾳ. Θεὸς εὔφρων
Εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεί μιν
Αἰνέω, μάλα μὲν
Τροφαῖς ἕτοιμον ἵππων,
Χαίροντά τε ξεινίαις πανδόκοις,
Καὶ πρὸς ἀσυχίαν φιλόπολιν
Καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον.
Οὐ ψεύδεϊ τέγξω
Λόγον. διάπειρά τοι
Βροτῶν ἔλεγχος.

E. K. ιβ'.

Ἅ περ Κλυμένοιο παῖδα
Λαμνιάδων γυναικῶν

Ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
Χαλκοῖσι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν
Δρόμον, ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ,
Μετὰ στέφανον ἰών·
Οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι·
Χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
Φύονται δὲ καὶ νέοις
Ἐν ἀνδράσι πολιαὶ
Θαμὰ, καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας
Ἐοικότα χρόνον.

ad coronam accipiendam vadens dixit Hypsipylæ : ecce me; celeritati autem manus animusque pares. Nascuntur et in juvenibus cani sæpe etiam præter ætatis congruum tempus.

OLYMP. V.

EIDEM PSAUMIDI,

QUADRIGIS.

Celsarum virtutum et coronarum Olympicarum dulcem florem, Oceani filia, animo hilari, accipe indefessæque mularis rhedæ Psaumidisque dona; qui tuam urbem amplificans, o Camarina, populorum altricem, aras sex geminas condecoravit, festo deorum maximo, cum boum sacrificiis ludorumque quinque dierum certaminibus, equorum mularumque

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ε'.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΨΑΥΜΙΔΙ,

ΑΠΗΝΗ.

Σ. α'. Κ. ιθ'.

ΥΨΗΛΑΝ ἀρετᾶν καὶ
Στεφάνων ἄωτον γλυκὺν
Τῶν Οὐλυμπίᾳ,
Ὠκεανοῦ θύγατερ,
Καρδίᾳ γελανεῖ
Ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ
Ψαύμιός τε δῶρα·
Ὅς, τὰν σὰν πόλιν αὔξων,
Καμαρίνα, λαοτρόφον,
Βωμοὺς ἓξ διδύ-
μους ἐγέραρεν ἑορ-

ταῖς θεῶν μεγίσταις,
Ὑπὸ βουθυσίαις, ἀέθλων τε πεμ-
πταμέροις, ἁμίλλαις,
Ἵπποις, ἡμιόνοις τε, μοναμπυκί-
ᾳ τε. τὶν δὲ κῦδος
Ἁβρὸν νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ
Ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε, καὶ
Τὰν νέοικον ἕδραν.

Σ. β'. Κ. ιθ'.

Ἵκων δ' Οἰνομάου καὶ
Πέλοπος παρ' εὐηράτων
Σταθμῶν, ὦ πολι-
άοχε Παλλὰς, ἀεί-
δει μὲν ἄλσος ἁγνὸν
Τὸ τεὸν, ποταμόν τε Ὤανον, ἐγ-
χωρίαν τε λίμναν,
Καὶ σεμνοὺς ὀχετοὺς, Ἵπ-
παρις οἷσιν ἄρδει στρατὸν,
Κολλᾷ τε σταδί-
ων θαλάμων ταχέως
Ὑψίγυιον ἄλσος,
Ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος
Τόνδε δᾶμον ἀστῶν.
Αἰεὶ δ', ἀμφ' ἀρεταῖσι, πόνος δαπά-

curribus, singularique equo. Tibi autem gloriam eximiam victor comparavit, et suum patrem Acronem proclamavit et recens habitatam sedem. — Rediens autem Œnomai et Pelopis ab amabilibus sedibus tuum, o Pallas, urbium conservatrix, illustrat sacrum lucum, fluviumque Oanum, patriamque paludem, sacrosque alveos, Hipparis per quos labens aquas suppeditat populo, educitque (Psaumis) celeriter stabilium ædium altam silvam, e rerum inopia evehens ad prosperitatem huncce populum civium. Semper quidem in magnis ausis labor sumtusque certant in subeundo opere periculis tecto; sed qui bene rem gerunt, sapientes iidem civibus

videntur. — O Servator in altis nubibus Jupiter, Saturniumque inhabitans collem, tuensque Alpheum late fluentem, Idæumque sacrum antrum, ad te supplex venio Lydiis modulans tibiis, petiturus, ut urbem hanc strenuis viris inclitis ornes; ut et tu, Olympice victor, Neptuniis equis gaudens fruaris senectute ad finem vitæ tranquilla, filiis, o Psaumi, adstantibus. Bene constitutam autem si quis felicitatem habet, abundans opibus, laudemque insuper consequutus, is ne temere quærat deus fieri.

να τε μάρναται πρὸς
Ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον.
Εὖ δὲ ἔχοντες, σοφοὶ καὶ πολί-
ταις ἔδοξαν ἔμμεν.

Σ. γ'. Κ. ιϑ'.

Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ,
Κρόνιόν τε ναίων λόφον,
Τιμῶν τ' Ἀλφεὸν
Εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖ-
όν τε σεμνὸν ἄντρον,
Ἱκέτας σέϑεν ἔρχομαι, Λυδίοις
Ἀπύων ἐν αὐλοῖς,
Αἰτήσων πόλιν εὐα-
νορίαισι τάνδε κλυταῖς
Δαιδάλλειν· σέ τ', Ὀ-
λυμπιόνικε, Ποσει-
δανίοισιν ἵπποις
Ἐπιτερπόμενον, φέρειν γῆρας εὔ-
ϑυμον, ἐς τελευτὰν
Υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγί-
εντα δ' εἴ τις ὄλβον
Ἄρδει, ἐξαρκέων κτεάτεσσι, καὶ
Εὐλογίαν προστιϑεὶς, μὴ ματεύ-
σῃ ϑεὸς γενέσϑαι.

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ϛ'.

ΑΓΗΣΙΑ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩ,

ΑΠΗΝΗ.

Σ. ά. Κ. ιά.

ΧΡΥΣΕΑΣ ὑποστάσαντες εὐ-
τειχεῖ προθύρῳ θαλάμου
Κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,
Πάξομεν. ἀρχομένους δ' ἔργου, πρόσωπον
Χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ
Δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας,
Βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν
Πίσᾳ, συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρα-
κουσᾶν· τίνα κεν φύγοι ὕμνον
Κεῖνος ἀνὴρ ἐπικύρσαις ἀφθόνων
Ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς;

OLYMP. VI.

AGESIÆ SYRACUSANO,

RHEDA MULARI.

Auratas subjicientes bene exstructo domus vestibulo columnas, præclaris velut in ædibus, educemus. Auspicantes enim opus frontem decet ponere longe splendidam. Si vero sit Olympicus victor, aræque fatidicæ Jovis in Pisa præfectus, conditorque nobilium Syracusarum, quemnam ille non consequatur hymnum, nactus non invidorum civium amabi-

lia carmina? — Atqui sciat, in hoc calceo felicem pedem se habere, (ad se hæc pertinere) Sostrati filius. Periculorum vero expertes virtutes nec inter homines (terra pugnantes) pretio habentur: nec in navibus cavis; sed, præclarum si quid cum labore gestum fuerit, multi ejus meminerunt. In te vero, o Agesia, laus ea convenit, quam juste olim Adrastus in vatem Oiclidem Amphiaraum ore proloquutus est, quum terra ipsumque et insignes equos absorpsisset. — Septem enim deinceps rogis cadaverum exstructis, Talaionides pronuntiavit apud Thebas tale aliquod dictum: Desidero exercitus mei lumen, pariterque vatem non minus sapientem, quam hasta pugnando fortem. Quod idem nunc convenit

A. ά. K. ιά.

Ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδί-
λῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ
Οὔτε παρ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις,
Τίμιαι. πολλοὶ δὲ μέ-
μνανται, καλὸν εἴ τι πονα Ͽῇ.
Ἀγησία, τὶν δ' αἶνος ἕτοιμος, ὃν ἐν
Δίκᾳ ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰ-
κλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάραον
Φθέγξατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν
Καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρψεν.

E. ά. K. ιδ'.

Ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελε-
σθέντων, Ταλαϊονίδας
Εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος·
Ποθέω στρατιᾶς
Ὀφθαλμὸν ἐμᾶς, ἀμφότερον,
Μάντιν τ' ἀγαθὸν,
Καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καὶ
Ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ
Νῦν πάρεστι Συρακοσίῳ.
Οὐ φιλόνεικος ἐὼν,
Οὔτ' ὧν δύσερίς τις ἄγαν,

Καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις,
Τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρή-
σω. μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι.

Σ. β'. Κ. ιά.

Ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤ-
δη μοι σθένος ἡμιόνων,
Ἃ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ
Βάσομεν ὄκχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν
Καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ
Ἄλλαν, ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι
Ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν Ὀλυμ-
πίᾳ ἐπεὶ δέξαντο. χρὴ τοίνυν πύλας
Ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς.
Πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον,
Δεῖ σάμερόν γ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ·

Α. β'. Κ. ιά.

Ἅ τοι Ποσειδάωνι μι-
χθεῖσα Κρονίῳ, λέγεται
Παῖδ' ἰοβόστρυχον Εὐάδναν τεκέμεν.
Κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις.
Κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμ-
ποισ' ἀμφιπόλους, ἐκέλευσεν
Ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ
Βρέφος γ', ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαι-

in hymni mei heroëm Syracusanum, idque ei neque contentiosus ego neque admodum rixosus, magno jurejurando interposito diserte testabor: modo mellisonæ permittant Musæ. — Junge mihi jam, o Phintis, robur mularum quam celerrime, ut per viam patentem ducam currum, veniamque ad victorum etiam stirpem. Illæ enim præ aliis duces viæ hujus esse norunt, coronas Olympiæ quandoquidem reportarunt. Consentaneum itaque est portas hymnorum patefacere ipsis; ad Pitanam autem juxta Eurotæ meatum oportet hodie venire tempestive, — quæ a Neptuno compressa Saturnio dicitur filiam violaceis capillis Evadnen peperisse; clam autem gestaverat virgineum fetum sinu,

justoque mense editam infantem famulas jussit educandam tradere heroi Elati filio, qui Arcadibus imperabat Phæsanæ, sortitusque fuerat Alpheum accolere. Ibi educata, ab Apolline compressa dulcem primum degustavit Venerem. — Neque latuit Æpytum omni tempore, (utero) eam celare dei prolem; sed is quidem animo comprimens iram ineffabilem sollerti consilio Pythonem abiit oraculum consulturus hoc de intolerando casu. Illa vero punicea-trama-intextam zonam deponens urnamque argenteam, dumos inter opacos peperit divinum puerum; dum Auricomus adesse ei jusserat placidamque Lucinam Parcasque. — Prodiit igitur ex utero partu amabili statim in lucem Jamus; quem illa quidem dolens (animo) reliquit humi, duo vero cæsii dracones deorum voluntate curam ejus habentes eum nutriverunt innoxio

σάνα, λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν.
Ἔνθα τραφεῖσ', ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκεί-
ας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.

Ε. β'. Κ. ιδ'.

Οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ
Κλέπτοισα θεοῖο γόνον.
Ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνά δ', ἐν θυμῷ πιέσαις
Χόλον οὐ φατὸν ὀ-
ξείᾳ μελέτᾳ, ᾤχετ' ἰὼν
Παντευσόμενος
Ταύτας περ ἀτλάτου πάθας.
Ἁ δὲ φοινικόκροκον
Ζώναν καταθηκαμένα,
Κάλπιδά τ' ἀργυρέαν,
Λόχμας ὑπὸ κυανέας
Τίκτε θεόφρονα κοῦρον.
Τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας πραΰμη-
τίν τ' Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε Μοίρας.

Σ. γ'. Κ. ια'.

Ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠ-
δῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
Ἐς φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
Λεῖπε χαμαί· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν
Δαιμόνων βουλαῖσιν ἐ-

θρέψαντο δράκοντες, ἀμεμφεῖ
Ἰῷ μελισσᾶν, καδόμενοι. βασιλεὺς
Δ᾽ ἐπεὶ πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ᾽ ἐκ
Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
Εἴρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι·
Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν

Α. γ΄. Κ. ιά.

Πατρός· πέρι θνατῶν δ᾽ ἔσε-
σθαι μάντιν ἐπιχθονίοις
Ἔξοχον. οὐδέ ποτ᾽ ἐκλείψειν γενεάν.
Ὣς ἄρα μάνυε. τοὶ δ᾽ οὔτ᾽ ὦν ἀκοῦσαι,
Οὔτ᾽ ἰδεῖν εὔχοντο, πεμ-
πταῖον γεγεναμένον. ἀλλ᾽ ἐγ-
κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατίᾳ τ᾽ ἐν ἀπει-
ράτῳ, ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις
Ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν
Σῶμα· τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖ-
σθαί μιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ

Ε. γ΄. Κ. ιδ΄.

Τοῦτ᾽ ὄνυμ᾽ ἀθάνατον. Τερπνᾶς δ᾽ ἐπεὶ
Χρυσοστεφάνοιο λάβεν
Καρπὸν ἥβας, Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς,
Ἐκάλεσσε Ποσει-
δᾶν᾽ εὐρυβίαν ὃν πρόγονον,

(almo) succco apum. Rex autem postquam petrosa curru vectus rediit ex Pythone, omnes domi interrogabat de puero, quem Evadne peperisset. Phœbo enim ipsum narrabat genitum esse — patre; futurumque inter homines vatem omnium mortalium præstantissimum, neque unquam caritu-rum progenie. Sic utique nuntiabat. Illi autem nec audi-visse nec vidisse se adseverabant infantem, etsi quinto abhinc die natum; enimvero latebat ille in junco rubetoque denso, corpore tenero violarum flavis et purpureis (roris) radiis madefacto. Propterea etiam mater jussit vocari eum omni tempore — hoc nomine immortali. Suavis vero postquam auro coronatæ (pulcræ) accepit pubertatis fructum, in Al-pheum medium ingressus invocavit noctu sub dio Neptunum late potentem suum avum, et arcitenentem Deli divinitus

fundatæ custodem, petens sibi publicum quendam honorem. Respondit autem veridica paterna vox, compellavitque eum: Age fili, huc sequere vocem, ut in regionem omnibus communem (futuram) veniamus. — Atque sic venerunt alti ad petram excelsam Cronii, ubi ei præbuit thesaurum geminum divinationis: tunc quidem vocem audire mendaciorum nesciam; quando vero audax Hercules, augustum Alcæidarum germen, venerit, patrisque festum frequens hominibus, certaminumque magnorum sollemnia, ad Jovis aram altissimam instituerit, tum vero vaticiniorum sacellum condere jussit. — Ex quo tempore inclitum inter Græcos Jamidarum genus.

Καὶ τοξοφόραν
Δάλου θεοδμάτας σκοπὸν,
Αἰτέων λαοτρόφον
Τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ,
Νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀν-
τεφθέγξατο δ' ἀρτιεπὴς
Πατρία ὄσσα, μετάλλα-
σέν τέ μιν· Ὄρσο, τέκνον, δεῦρο πάγ-
κοινον ἐς χώραν ἴμεν, φάμας ὄπισθεν.

Σ. δ'. Κ. ια'.

Ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέ-
τραν ἀλίβατον Κρονίου·
Ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον
Μαντοσύνας· τόκα μὲν, φωνὰν ἀκούειν
Ψευδέων ἄγνωστον· εὖ-
τ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθὼν
Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαΐδᾶν,
Πατρός θ' ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον,
Τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ' αὖ
Χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν.

Α. δ'. Κ. ια'.

Ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλ-
λανας γένος Ἰαμιδᾶν.

Ὄλβος ἅμ' ἕσπετο. Τιμῶντες δ' ἀρετὰς,
Ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται. τεκμαίρει
Χρῆμ' ἕκαστον. Μῶμος ἐξ
Δ' ἄλλων κρέμαται φθονεόντων
Τοῖς, οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον
Δρόμον γ' ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτι-
 στάζει χάρις εὐκλέα μορφάν.
Εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄρος,
Ἁγησία, μάτρωες ἄνδρες

Ε. δ'. Κ. ιδ'.

Ναιετάοντες, ἐδώρησαν θεῶν
Κάρυκα λιταῖς θυσίαις
Πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως,
Ὃς ἀγῶνας ἔχει
Μοῖράν τ' ἀέθλων, Ἀρκαδίαν
Τ' εὐάνορα τι-
 μᾷ· κεῖνος, ὦ παῖ Σωστράτου,
Σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ,
Κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
Δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ
Γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς,
Ἃ μ' ἐθέλοντα προσέλκει
Καλλιρόαισι πνοαῖς. ματρομά-
 τωρ ἐμὰ Στυμφαλὶς, εὐανθὴς Μετώπα,

Simul fortunæ opes (iis) contigerunt. Colendo vero ea, quæ laudes ferunt, conspicua via incedunt. Probat opus quemque. Obtrectatio autem aliorum invidorum impendet iis, quibus aliquando primo loco duodecies in spatio decurrentibus veneranda adstillat Gratia gloriosum vultum. Si autem vere tui, o Agesia, materni majores sub Cyllenes monte — habitantes Mercurium deorum præconem, qui certamina sortemque præmiorum gubernat, Arcadiamque incolis insignem amat, multum multis supplicibus sacrificiis religiose coluerunt: ille est, qui cum gravistrepo patre tuam, o Sostrati fili, felicitatem largitur. Oberrat linguæ cotis instar acutæ narratio, meque lubentem ad pulcrifluos tibiarum flatus allicit. Avia materna mea Stymphalis florens

Metope est, — equorum agitatricem quæ Theben peperit, cujus ego dulcem aquam bibo, viris bellicosis nectens egregium hymnum. Præcipe nunc sociis, Ænea, primum ut Junonem Partheniam canant, tumque ut declarent, vere nos effugisse antiquum probrum: Bœotiam suem. Es enim nuntius verus, pulcricomarum scytale Musarum, dulcisonorum carminum crater. — Jube porro meminisse Syracusarumque et Ortygiæ, quam justo sceptro rectisque consiliis gubernans Hiero rubripedem colit Cererem, candidisque equis vectæ filiæ festum, Jovisque Ætnæi potentiam. Suavisonæ autem eum lyræ cantusque norunt. Ne succedens tempus frangat ejus felicitatem. Sed cum comitate

Σ. ε'. Κ. ια'.

Πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτι-
κτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
Πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
Ποικίλον ὕμνον. Ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥ-
ραν Παρθενίαν κελαδῆσαι'
Γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλα-
θέσιν λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν
Ὗν. ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθὸς,
Ἠϋκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς
Κρητὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν.

Α. ε'. Κ. ια'.

Εἶπον δὲ, μεμνᾶσθαι Συρα-
κοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας·
Τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
Ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
Ἀμφέπει Δάματρα, λευ-
κίππου τε θυγατρὸς ἑορτὰν,
Καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἁδυλόγοι
Δέ μιν λύραι μολπαί τε γινώσκοντι. μὴ
Θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων.
Σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις
Ἀγησία δέξαιτο κῶμον,

OLYMP. VII.

DIAGORÆ RHODIO,

PUGILI.

Phialam uti quis divite manu sumtam, vitis intus spumantem rore, donat juveni genero propinans domo domum (ferendam), auream, pretiosissimam rem eorum quæ possidet, conviviique decus, et affinitatem honorans suam, amicisque præsentibus, facit eum invidendum ob conjugalem thorum:

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ζ'.

ΔΙΑΓΟΡΑ ΡΟΔΙΩ

ΠΥΚΤΗ.

Σ. ά. Κ. ιά.

ΦΙΑΛΑΝ ὡς εἴ τις ἀ-
φνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν,
Ἀμπέλου ἔνδον καχλάζοι-
σαν δρόσῳ, δωρήσεται
Νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων
Οἴκοθεν οἴκαδε, πάγ-
χρυσον, κορυφὰν κτεάνων,
Συμποσίου τε χάριν, κᾶδός τε τιμά-
σας ἑὸν, ἐν δὲ, φίλων
Παρεόντων, θῆκέ μιν ζα-
λωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς·

A. ά. K. ιά.

Καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτὸν,
Μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις
Ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρ-
πὸν φρενός γ', ἱλάσκομαι
Οὐλυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικών-
τεσσιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὃν
Φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί.
Ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει χάρις ζω-
θάλμιος, ἀδυμελεῖ
Θ' ἅμα μὲν φόρμιγγι, παμφώ-
νοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

E. ά. K. ιγ'.

Καί νυν ὑπ' ἀμφοτέρων
Σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν
Ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας
Ἀελίοιό τε, νύμφαν
Ῥόδον, εὐθυμάχαν
Ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλ-
φειῷ στεφανωσάμενον
Αἰνέσω, πυγμᾶς ἄποινα,
Καὶ παρὰ Κασταλίᾳ,
Πατέρα τε Δαμάγητον ἀδόντα Δίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχόρου

— sic ego nectar fusum, Musarum donum, dulcem ingenii fructum mittens ad eos, qui Olympiæ Delphisque victoriæ præmia reportarunt, iis gratificor. Felix ille, quem Fama amplectitur bona. Alias autem alium respicit alma Gratia (Musa), blandisona cum cithara sonorisque tibiarum instrumentis: — Et vero nunc venio ad celebrandam utraque (cithara et tibia) cum Diagora, marinam filiam Venēris Solisque, Nympham Rhodum bellicosam, ut ingentem virum prope Alpheum Castaliamque coronatum pugilatus propter victoriam laudem, patremque Damagetum Justitiæ carum; triur-

bem insulam prope Asiæ spatiosæ rostrum cum Argiva multitudine inhabitantes; — quibus volo inde a Tlepolemo commune contexere carmen, Herculis late potenti stirpi. Paterna enim stirpe a Jove ortos se gloriantur; materna vero inde ab Astydamea sunt Amyntoridæ. Pendent vero circa hominum mentes innumeri errores, difficileque est adsequi, — ut, quæ nunc adest felicitas, eadem ad mortem usque homini contingat. Etenim Alcmenæ fratrem nothum, Licymnium, e Mideæ thalamo venientem, duræ oleæ sceptro per-

Τρίπολιν νᾶσον πέλας
Ἐμβόλῳ ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.

Σ. β'. Κ. ιά.

Ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ
Ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου
Ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶ-
σαι λόγον, Ἡρακλέος
Εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ
Πατρόθεν, ἐκ Διὸς εὔ-
χονται· τὸ δ' Ἀμυντορίδαι
Ματρόθεν Ἀστυδαμείας. Ἀμφὶ δ' ἀνθρώ-
πων φρεσὶν ἀμπλακίαι
Ἀναρίθματοι κρέμανται.
Τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν,

Α. β'. Κ. ιά.

Ὅ τι νῦν, καὶ ἐν τελευ-
τᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.
Καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνη-
τον νόθον σκάπτῳ θένων
Σκληρᾶς ἐλαίας ἔκταν' ἐν Τί-
ρυνθι Λικύμνιον, ἐλ-
θόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας,
Τᾶσδε ποτὲ χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς.
Αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ

Παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. Μαν-
τεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών.

Ε. β'. Κ. ιγ'.

Τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας
Εὐώδεος ἐξ ἀδύτου, ναῶν πλόον
Εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς
Στέλλεν ἐς ἀμφιθάλασσον
Νομὸν, ἔνθα ποτὲ
Βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας
Χρυσαῖς νιφάδεσσι πόλιν,
Ἀνίχ' Ἁφαίστου τέχναισι,
Χαλκελάτῳ πελέκει,
Πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
Ἀνορούσαισ', ἀλάλα-
ξεν ὑπερμάκει βοᾷ.
Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ.

Σ. γ'. Κ. ιά.

Τότε καὶ φαυσίμβροτος
Δαίμων Ὑπεριονίδας
Μέλλον ἔντειλεν φυλάξα-
σθαι χρέος παισὶν φίλοις,
Ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν
Βωμὸν ἐναργέα, καὶ,
Σεμνὰν θυσίαν θέμενοι,

cutiens occidit Tirynthe hujus olim terræ conditor (Tlepolemus) iratus. Sic mentis perturbationes occæcare solent etiam sapientem. Oraculum autem petiit, ad deum profectus; — tumque Auricomus bene odorato ex adyto jussit eum Lernæo a litore navium classem deducere in regionem undique mari cinctam, ubi quondam magnus deorum rex aureis imbribus irrigaverat urbem, quando Vulcani artibus, ænea bipenni, Minerva e patris summo vertice prosiliens vociferata est ingenti clamore, Cœlumque horruit ipsam et Terra mater. — Tunc etiam adfulgens, mortalibus deus Hyperionides futurum mandavit observare negotium filiis caris: ut deæ primi conderent aram conspicuam, et piis sacris factis cum Patris

animum exhilararent, tum Puellæ hastifremæ. Virtutem autem injicere solet et alacritatem hominibus erga prudenter monentem reverentia. — Sed supervenire solet quædam etiam oblivionis ex improviso nubes et aufert ex mentibus rerum agendarum rectam viam. Etenim non secum gerentes flammæ ardentis semen ascenderunt, struxeruntque igne-carentibus sacrificiis locum sacrum in arce. Atque illis quidem flavam inducens nubem copiosum pluit aurum Jupiter: ipsa vero cæsia (Minerva) dedit illis, artificio — omni terrarum incolas affabre-industriis manibus vincere. Jam opera viventibus et gradientibus similia viæ ferebant, eratque gloria ingens. Sapienti autem sapientia etiam major sine fraude con-

Πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν Κόρᾳ τ' ἐγ-
χειβρόμῳ· ἐν δ' ἀρετὰν
Ἔβαλεν καὶ χάρματ' ἀνθρώ-
ποισι προμαθέος αἰδώς.

Α. γ΄. Κ. ιά.

Ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ
Λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
Καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρ-
θὰν ὁδόν γ' ἔξω φρενῶν.
Καί τοι γὰρ αἰθούσας ἔχοντες
Σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ·
Τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς
Ἄλσος ἐν ἀκροπόλει. κείνοισι μὲν ξαν-
θὰν ἀγαγὼν νεφέλαν,
Πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ
Δέ σφισιν ὤπασε τέχναν

Ε. γ΄. Κ. ιγ΄.

Πᾶσαν ἐπιχθονίων
Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
Ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόν-
τεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι
Φέρον. ἦν δὲ κλέος
Βαθύ. Δαέντι δὲ καὶ σοφία
Μείζων ἄδολος τελέθει.

Φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ
Ῥήσιες, οὔπω, ὅτε
Χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι,
Φανερὰν ἐν πελάγει
Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ·
Ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι.

Σ. δ'. Κ. ιά.

Ἀπεόντος δ' οὔτις ἔν-
  δειξεν λάχος Ἀελίου·
Καί ῥά μιν χώρας ἀκλάρω-
  τον λίπον ἁγνὸν θεόν.
Μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλ-
  λεν θέμεν. ἀλλά μιν οὐκ
Εἴασεν· ἐπεὶ πολιᾶς
Εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾷν ἔνδον θαλάσσας
Αὐξομέναν πεδόθεν
Πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώ-
  ποισι, καὶ εὔφρονα μάλοις.

Α. δ'. Κ. ιά.

Ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα
Χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
Χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὅρ-
  κον μέγαν μὴ παρφάμεν,
Ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι,

tingit. Aiunt autem hominum antiqui sermones, nondum, dum terram partiebantur Jupiterque et Immortales, in conspectum prodiisse in mari alto Rhodum, sed salsis in abyssis insulam latuisse. — Absentis autem nemo protulerat sortem Solis, et utique eum terræ exsortem reliquerant, castum deum: Jupiter autem admonitus ab illo sortitionem ejus caussa voluit retractare; sed (Sol) id fieri non concessit. Nam cano, inquit, ipse video in mari attollentem sese funditus terram multorum hominum altricem et almam pecoribus. — Jussit autem statim aureo redimitam reticulo Lachesin manus extendere, deorumque sanctissimum juramentum non recusare; sed Saturni cum filio adnuere: lucidum in aërem

emissam istam sibi in posterum sortem fore. Atque exitum habuit jurisjurandi summa vere eveniens. Enata est ex mari humido — insula, tenetque ipsam acutorum genitalis radiorum pater, ignem spirantium dux equorum. Ibi cum Rhodo nympha consuescens genuit septem sapientissimis consiliis majorum memoria claros filios, quorum unus Camirum natuque maximum Jalysum genuit et Lindum. Qui singuli separatim tenebant terram trifariam dispertiti, paternam urbium sortem, erantque hæ eorum sedes. — Ibi præmium calamitatis miserandæ jucundum Tlepolemo constitutum est Tirynthiorum duci, tanquam deo, pecorumque ni-

Φαενὸν ἐς αἰθέρα μιν
Πεμφθεῖσαν ἑᾷ κεφαλᾷ
Ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύτα-
σαν δὲ λόγων κορυφαὶ
Ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι.
Βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς

Ε. δ'. Κ. ιγ'.

Νᾶσος· ἔχει τέ μιν ὀ-
ξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατὴρ,
Πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων.
Ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς
Τέκεν ἑπτὰ, σοφώ-
τατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων
Ἀνδρῶν παραδεξαμένους,
Παῖδας· ὧν εἷς μὲν Κάμειρον,
Πρεσβύτατόν τε Ἰά-
λυσον ἔτεκεν, Λίνδον τ'· ἀπάτερθε δ' ἔχον,
Διὰ γαῖαν τρίχα δασ-
σάμενοι, πατρωΐαν
Ἀστέων μοῖραν· κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.

Σ. ε'. Κ. ιά.

Τόθι λύτρον συμφορᾶς
Οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
Ἵσταται Τιρυνθίων ἀρ-
χαγέτᾳ, ὥσπερ θεῷ,

Μάλων τε κνισσάεσσα πομπὰ,
Καὶ κρίσις ἀμφ᾽ ἀέθλοις.
Τῶν ἄνθεσι Διαγόρας
Ἐστεφανώσατο δίς· κλεινᾷ τ᾽ ἐν Ἰσθμῷ
Τετράκις εὐτυχέων,
Νεμέᾳ τ᾽ ἄλλαν ἐπ᾽ ἄλλᾳ,
Καὶ κρανααῖς ἐν Ἀθάναις.

Α. ί. Κ. ιά.

Ὅ, τ᾽ ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔ-
γνω μίν· τά τ᾽ ἐν Ἀρκαδίᾳ
Ἔργα καὶ Θήβαις· ἀγῶνές
Τ᾽ ἔννομοι Βοιώτιοι·
Αἴγινα, Πελλάνα τε, νικῶν-
θ᾽ ἑξάκις· ἐν Μεγάροι-
σίν τ᾽ οὐχ ἕτερον λιθίνα
Ψᾶφος ἔχει λόγον. Ἀλλ᾽ ὦ Ζεῦ πάτερ νώ-
τοισιν Ἀταβυρίου
Μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου
Τεθμὸν, Ὀλυμπιονίκαν

Ε. ί. Κ. ιγ.

Ἄνδρα τε, πὺξ ἀρετὰν
Εὑρόντα· δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν,
Καὶ πότ᾽ ἀστῶν, καὶ ποτὶ ξεί-
νων· ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν
Ὁδὸν εὐθυπορεῖ,

dorosa pompa, et judicium de certaminibus. Quorum floriqus Diagoras coronatus est bis, celebrique in Isthmo quater victor, Nemeæque sæpius, et asperis Athenis; — Argivumque æs (scutum æneum) novit eum, Arcadiæque et Thebarum certamina, ludique legitimi Bœotii; Ægina Pellenaque victorem sexies; Megarisque idem lapideæ columnæ inscriptus est titulus. At Jupiter Pater, in jugis Atabyrii dominans, honora hymnum, Olympicumque victorem — pugilatu virtutis decus nactum; daque ei venerandam gratiam et apud cives, et apud peregrinos, quoniam inimica-insolentiæ via recta incedit; probe sciens, quæ teum recta ex bonis

patribus meas monet. Noli obscurare communem stirpem Callianactis, Eratidarumque decora. Celebrat (quidem) festa convivia etiam civitas. Uno tamen momento temporis alias aliæ ingruunt auræ.

Σάφα δαεὶς, ἅτε οἱ πατέρων
Ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν
Ἔχραον. μὴ κρύπτε κοινὸν
Σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνα-
κτος, Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν. ἔχει
Θαλίας καὶ πόλις. ἐν
Δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου,
Ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσουσιν αὖραι.

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ή.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ ΠΑΙΔΙ,

ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

Σ. ά. Κ. θ'.

ΜΑΤΕΡ ὦ χρυσοστεφάνων
'Αέθλων Οὐλυμπία,
Δέσποιν' ἀλαθείας· ἵνα μάντιες ἄνδρες,
'Εμπύροις τεκμαιρόμενοι, παραπει-
ρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου,
Εἴ τιν' ἔχει λόγον, ἀνθρώπων πέρι
Μαιομένων μεγάλαν
'Αρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
Τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν.

Α. ά. Κ. ιθ'.

Ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐ-

OLYMP. VIII.

ALCIMEDONTI PUERO,

LUCTATORI.

O MATER aureis coronis insignium certaminum Olympia, domina veritatis, ubi vates incensis victimis augurantes explorant Jovem velociter fulminantem, num quam habeat rationem hominum, cupientium animo magnam virtutem consequi, laborumque requiem. — Perficitur autem hoc in gratiam precum piorum hominum. Sed, o Pisæ arborosum ad

Alpheum nemus, huncce hymnum et coronati victoris pompam accipe. Magnum decus semper ejus est, cui tuum præmium contigerit illustre. Alia autem aliis eveniunt bona. Multa enim deorum beneficio genera sunt felicitatis. — Vobis vero, Timosthenes, obtigit felicitas per Jovem genitalem, qui te quidem Nemeæ conspicuum, Alcimedontem vero apud Saturni collem fecit Olympicum victorem. Erat ille adspectu pulcer, factisque non dedecorans formam; promulgavit victor lucta longis-remis utentem Æginam patriam; ubi Sospita, Jovi hospitali adsidens, colitur Justitia — plus quam apud alios homines. Nam, quod multum et multas in partes vergit, id recta dijudicare mente, non perperam, difficile est. Decretum vero quoddam deorum

σεβίων ἀνδρῶν λιταῖς.
Ἀλλ', ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος,
Τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν
Δέξαι. μέγα τοι κλέος αἰεὶ,
Ὧ τινι σὸν γέρας ἕσπητ' ἀγλαόν.
Ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
Ἀγαθῶν, πολλαὶ δ' ὁδοὶ
Σὺν θεοῖς εὐπραξίας.

Ε. ά. Κ. ιά.

Τιμόσθενες, ὔμμε δὲ κλάρωσεν Πότμος
Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὃν μὲν
Ἐν Νεμέᾳ πρόφατον,
Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ
Θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.
Ἦν δ' ἐσορᾶν καλός· ἔργῳ
Τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων,
Ἐξένεπε, κρατέων
Πάλᾳ, δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν·
Ἔνθα Σώτειρα, Διὸς ξενίου
Πάρεδρος, ἀσκεῖται Θέμις

Σ. β'. Κ. ϑ'.

Ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὅ τι γὰρ
Πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπει,
Ὀρθᾷ διακρίνειν φρενὶ, μὴ παρὰ καιρὸν,
Δυσπαλές. τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων

Καὶ τάνδ' ἁλιερκέα χώραν
Παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις
Κίονα δαιμονίαν,
(Ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
Τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι·)

A. β'. K. 9'.

Δωριεῖ λαῷ ταμιευ-
ομέναν ἐξ Αἰακοῦ·
Τὸν παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν,
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον
Τεῦξαι, καλέσαντο συνεργὸν
Τείχεος· ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον
Ὀρνυμένων πολέμων
Πτολιπόρθοις ἐν μάχαις
Λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.

E. β'. K. ια'.

Γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη, νέον
Πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς,
Οἱ δύο μὲν κάπετον,
Αὖθι δ', ἀτυζομένω, ψυχὰς βάλον·
Εἷς δ' ἐσόρουσε βοάσαις.
Ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαί-
νων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων·
Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς,
Ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται,

etiam hanc mari cinctam terram, confluentibus undique constituit hospitibus columnam divinam; futurum autem tempus efficere hoc, ut ita sit, ne desinat! — a Dorico populo possessam inde ab Æaco; quem filius Latonæ lateque potens Neptunus Ilio (mœnium) coronam impondituri advocarunt socium laboris in exstruendo muro. Quippe erat fato constitutum, illud ut orto bello urbium-vastatrices inter pugnas rapidum exhalaret fumum. — Sed cæsii dracones, dum struebatur, in novam munitionem insilientes tres, duo quidem deciderunt, ibique obtusi spiritum emiserunt: unus vero insiliit sibilo facto. Dixit autem coram animo volvens prodigium protinus Apollo: Pergamus ea parte, qua tuis, o heros,

manibus condita est, capitur: sic mihi ostentum indicat a Saturnio missum gravistrepo Jove: — non sine filiis tuis; sed cum primi et quarti gradus posteris res procedet. Sic sane deus diserte loquutus ad Xanthum properabat et Amazonas equestres Istrumque vectus. Fuscinæ vero vibrator ad Isthmum marinum currum celerem dirigebat, deducens Æacum huc curru aureo,— et ad Corinthi jugum, visurus epulas (sacra) celebres. Idem vero non delectare solet omnes. Si tamen ego Melesiæ, ex imberbibus discipulis, gloriam percurram hymno, ne petat me aspero lapide Invidia. Et Nemeæ enim reportatam (ab eo) pariter dicam tale decus, et postea inter viros pugnam — in pancratio. Docere autem, uti-

(Ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
Πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·)

Σ. γ'. Κ. θ'.

Οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν. ἀλ-
λ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται
Καὶ τετράτοις. Ὡς ἄρα θεὸς σάφα εἵπας,
Ξάνθον ἤπειγεν, καὶ Ἀμαζόνας εὐ-
ίππους, καὶ ἐς Ἴστρον, ἐλαύνων.
Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν
Ἅρμα θοὸν τάνυεν,
Ἀποπέμπων Αἰακὸν
Δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

Α. γ'. Κ. θ'.

Καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐπο-
ψόμενος δαῖτα κλυτάν.
Τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.
Εἰ δ' ἐγὼ Μειλησία ἐξ ἀγενεί-
ων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ·
Μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος.
Καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
Ἐρέω ταύταν χάριν·
Τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν

Ε. γ'. Κ. ιά.

Ἐν παγκρατίῳ. τὸ διδάξασθαι δέ τοι,

Εἰδότι ῥαίτερον. ἄγνω-
 μον δὲ, τὸ μὴ προμαθεῖν.
Κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
Κεῖνα δ' ἐκεῖνος ἂν εἴποι
Ἔργα περαίτερον ἄλλων,
Τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει,
Ἐξ ἱερῶν ἀέθλων
Μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.
Νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων,
Νίκαν τριακοστὰν ἑλών·

Σ. δ'. Κ. θ'.

Ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀ-
 νορέας δ' οὐκ ἀμπλακὼν
Ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις
Νόστον ἔχθιστον, καὶ ἀτιμοτέραν
Γλῶσσαν, καὶ ἐπίκρυφον οἶμον·
Πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
Γήραος ἀντίπαλον.
Ἀΐδα τοι λάθεται
Ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.

Α. δ'. Κ. ιά.

Ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν
Ἀνεγείροντα φράσαι
Χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,
Ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκει-

que gnaro facilius; stultum vero, non prædidicisse. Leviores enim inexpertorum mentes. Contra ille docebit eas res melius ceteris: quis modus virum eo perducat, ut ex sacris certaminibus desideratissimam gloriam reportet. Nunc quidem ipsi decus est Alcimedon victoriam tricesimam adeptus — qui fortuna quidem divina, nec virtute tamen destitutus, quatuor puerorum corporibus (pueris) effecit reditum invisissimum, et sine auctoritate linguam, et clandestinum incessum; patri autem patris (avo) inspiravit robur senio adversum. Orci utique obliviscitur, strenua qui patraverit vir. — Sed me decet (præteritorum) memoriam excitantem eloqui manuum victoriale decus Blepsiadarum, sexta quibus jam corona circumdata est frondiferis ex certaminibus. Est

vero etiam aliqua mortuis pars (munus) rite perficienda; occultat enim nequaquam pulvis (terra) cognatorum illustrem laudem (quo minus inferi eam resciscant.) —Murcurii autem filiam Famam ubi audierit Iphion, nuntiet Callimacho splendidum decus Olympiæ, quod ipsorum præbuit Jupiter familiæ. Bona autem bonis utinam addat, acutosque morbos propulset! Opto, fortunæ secundæ Nemesin infestam ne addat; sed malorum expertem adferens vitam, ipsosque cumulet et urbem.

ται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων.
Ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
Καννόμον ἐρδόμενον.
Κατακρύπτει δ' οὐ κόνις
Συγγόνων κεδνὰν χάριν.

E. δ'. K. ιά.

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων
Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν
Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
Κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφιν ὤπασεν
Ζεὺς γένει. ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς
Ἔργα θέλοι δόμεν· ὀξεί-
ας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
Εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν
Μοίρᾳ Νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν·
Ἀλλ' ἀπήμαντον ἄγων βίοτον,
Αὐτούς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν.

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ Θ'.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩ ΟΠΟΥΝΤΙΩ,

ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

Σ. ά. Κ. ις'.

ΤΟ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος
Φωνᾶεν, Ὀλυμπίᾳ
Καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδὼς,
Ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄ-
χθον ἀγεμονεῦσαι
Κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρ-
μόστῳ σὺν ἑταίροις·
Ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων
Μοισᾶν ἀπὸ τόξων
Δία τε φοινικοστερόπαν
Σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
Ἀκρωτήριον Ἄλιδος

OLYMP. IX.

EPHARMOSTO OPUNTIO,

LUCTATORI.

Archilochi quidem hymnus canorus, Callinicus triplex, decantatus suffecit Olympiæ Saturnium apud collem, ad præeundum sollemni-pompa-incedenti Epharmosto amicis cum sociis. Verum nunc (quoque), longe-jaculantium Musarum ab arcu, hisce sagittis Jovemque rutila-fulmina-jaculantem, venerandumque pete promontorium Elidis, quod

olim Lydus heros Pelops accepit, pulcerrimam dotem Hippodamiæ. — Alatam autem mitte jucundam in Pythonem sagittam. Nequaquam inanes laudes attinges viri super luctis citharam movens clara ex Opunte, laudans ipsam et filium (civem), quam Themis filiaque ejus Servatrix tenet gloriosa Eunomia. Floret autem (certantium) virtutibus, Castaliæ pariter atque ad Alphei flumen; unde coronæ inclitam Locrorum extollunt matrem pulcrarum arborum feracem. — Ego autem caram urbem claris illustrans carminibus, et feroci equo citius et nave alata quoquoversum nuntium mittam hunc: si modo divina quadam ope adjutus

Τοιοῖσδε βέλεσσιν,
Τὸ δήποτε Λυδὸς ἥρως
Πέλοψ ἐξάρατο κάλλι-
στον ἕδνον Ἱπποδαμείας.

A. ά. K. ιϛ'.

Πτερόεντα δ' ἵει γλυκὺν
Πυθῶνάδ' ὀϊστόν. οὔ-
τοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψῃ,
Ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν
Φόρμιγγ' ἐλελίζων
Κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος, αἰ-
νήσαις ἓ καὶ υἱόν·
Ἂν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ
Σώτειρα λέλογχεν
Μεγαλόδοξος Εὐνομία.
Θάλλει δ' ἀρεταῖς, ἴ-
σον τε Κασταλίᾳ παρ' Ἀλ-
φειοῦ τε ῥέεθρον·
Ὅθεν στεφάνων ἄωτοι
Κλυτὰν Λοκρῶν ἐπαείρον-
τι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

E. ά. K. ί.

Ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν
Μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,
Καὶ ἀγάνορος ἵππου θᾶσσον

Καὶ ναὸς ὑποπτέρου, παντᾶ
Ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
Εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
Ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι
Κᾶπον· κεῖναι γὰρ ὤπασαν
Τὰ τέρπν'. ἀγαθοὶ δὲ
Καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες

Σ. β'. Κ. ιϛ'.

Ἐγένοντο. ἐπεὶ ἔναν-
τ' ἂν πῶς τριόδοντος Ἡ-
ρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν;
Ἁνίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς
Ἤρειδε Ποσειδᾶν.
Ἤρειδέν τέ μιν ἀργυρέῳ
Τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος. οὐδ' Ἀΐδας ἀκι-
νήταν ἔχε ῥάβδον,
Βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει
Κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν
Θνασκόντων. Ἀπό μοι λόγον
Τοῦτον, στόμα, ῥίψον·
Ἐπεὶ τόγε λοιδορῆσαι
Θεούς, ἐχθρὰ σοφία· καὶ
Τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν,

Α. β'. Κ. ιϛ'.

Μανίαισιν ὑποκρέκει.

eximium Gratiarum (Musarum) colo hortum. Illæ enim præbere solent jucunda. Boni autem et sapientes viri divino munere — fieri solent. Quandoquidem quomodo tridenti-adversam Hercules clavam vibrasset manibus, quum ad Pylum stans obniteretur ei Neptunus? obnitebaturque eidem argenteo-arcu-pugnans Phœbus; neque Pluto immotam tenuit hastam, mortalia corpora qua compellit cavum ad vicum mortuorum. Abjice mihi sermonem hunc, os. Nam conviciari diis odiosa sapientia est; et gloriari intempestive — insaniæ consonat. Ne nunc blateres talia. Mitte bel-

lum pugnamque omnem Immortalium, convertas potius ad Protogeniæ urbem linguam, ubi fulmina-vibrantis Jovis imperio Pyrrha Deucalionque, Parnasso cum descendissent, domum exstruxerunt primum, sineque concubitu ejusdem generis produxerunt lapideam sobolem, qui Lai adpellati sunt. Excita carminum illis modos sonoros, laudaque vetus quidem vinum; flores vero hymnorum — recentium. Aiunt sane terram quidem inundasse nigram aquæ vim, sed Jovis arte resorptam esse repente undarum colluviem. Ex illis autem originem duxerunt æreis-clypeis-instructi vestri majores, origine Iapetionidis stirpis filii puellarumque præstan-

Μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοι-
αῦτ᾽. Ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν
Χωρὶς Ἀθανάτων. φέροις
Δὲ Πρωτογενείας
Ἄστει γλῶσσαν, ἵν᾽, αἰολο-
βρέντα Διὸς αἴσᾳ,
Πύῤῥα Δευκαλίων τε, Παρ-
νασσοῦ καταβάντε,
Δόμον ἔθεντο πρῶτον᾽ ἄτερ
Δ᾽ εὐνᾶς, ὁμόδαμον
Κτησάσθαν λίθινον γόνον.
Λαοὶ δ᾽ ὀνόμασθεν.
Ἔγειρ᾽ ἐπέων σφὶν οἶμον
Λιγύν. αἴνει δὲ παλαιὸν
Μὲν οἶνον, ἄνθεα δ᾽ ὕμνων

E. β΄. K. ι.

Νεωτέρων. Λέγοντι μὰν
Χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
Ὕδατος σθένος· ἀλλὰ Ζηνὸς
Τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας
Ἄντλον ἑλεῖν. κείνων δ᾽ ἔσαν
Χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι
Ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος
Φύτλας κοῦροι κορᾶν τε φερ-
τάτων Κρονιδᾶν, ἐγ-

χώριοι βασιλῆες αἰεί.

Σ. γ'. Κ. ιϛ'.

Πρὶν Ὀλύμπιος ἀγεμὼν,
Τὰν παῖδ᾽ ἀπὸ γᾶς Ἐπει-
ῶν Ὀποῦντος ἀναρπάσας, ἕκαλος
Μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν
Δειραῖς, καὶ ἔνεικεν
Λοκρῷ, μὴ καθέλοι μιν αἰ-
ὼν, πότμον ἐφάψαις,
Ὀρφανὸν γενεᾶς. Ἔχε
Δὲ σπέρμα μέγιστον
Ἄλοχος. εὐφράνθη τε ἰδὼν
Ἥρως θετὸν υἱὸν,
Μάτρωος δ᾽ ἐκάλεσσέ μιν
Ἰσώνυμον ἔμμεν,
Ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ
Τε καὶ ἔργοισι. πόλιν δ᾽ ὤ-
πασεν λεών τε διαιτᾶν.

Α. γ'. Κ. ιϛ'.

Ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι,
Ἔκ τ᾽ Ἄργεος, ἔκ τε Θη-
βᾶν, ἰδ᾽ Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται·
Υἷα δ᾽ Ἄκτορος ἐξόχως
Τίμασεν ἐποίκων

tissimorum Cronidarum, indigenæ reges semper; — ante quam Olympius rex cum filia Opuntis, e terra Epeorum rapta, clam consuevisset Mænaliis in jugis, eamque adduxisset ad Locrum, ne auferret eum senectus, mortem admovens, orbum prole. Enixa autem est prolem generosissimam uxor; gavisusque est intuitus heros subditum filium. Materni avi autem jussit eum cognominem esse, summum virum forma et factis, urbemque ei dedit populumque regendum. — Advenerunt autem (ad eum) hospites ex Argis ex Thebisque, et Arcades itemque Pisatæ. Filium autem Actoris Æginæque Menœtium maxime honoravit inter advenas. Cujus filius

cum Atridis in Teuthrantis solum profectus, stetit cum Achille solus, cum strenuos Danaos in fugam versos marinas in puppes Telephus compulisset, ut specimen daret, unde prudens quisque cognosceret Patrocli fortem animum: ex quo Thetidis proles periculoso illum in bello — rogabat, ne unquam a sua seorsum mortalium-domitrice-hasta in acie staret. Essem facundus, ut procederem vectus in Musarum curru, audaciaque et ampla facultas mihi adesset. Enimvero ob hospitii necessitudinem virtutemque veni laudator Isthmiis Lampromachi coronis, dum ambo (ille et Epharmostus) vicerunt — certamine, uno die; aliæ autem duæ ad Corinthi

Αἰγίνας τε Μενοίτιον.
Τοῦ παῖς, ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθρανος πεδίον μολὼν,
Ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
Μόνος, ὅτ' ἀλκάεντας Δαναοὺς
Τρέψαις ἁλίαισιν
Πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν·
Ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι
Μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν
Νόον γ'. ἐξ οὗ Θέτιος γό-
νος οὐλίῳ μιν ἐν ἄρει

Ε. γ'. Κ. ι.

Παραγορεῖτο, μήποτε
Σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι
Δαμασιμβρότου αἰχμᾶς. Εἴην
Εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
Πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ·
Τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις
Ἕσποιτο. προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ
Τ' ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαι-
σι Λαμπρομάχου μί-
τραις· ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν

Σ. δ'. Κ. ις'.

Μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν.

Ἄλλαι δὲ δῦ ἐν Κορίν-
θου πύλαις ἐγένοντ᾽ ἔπειτα χάρμαι,
Ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρ-
μόστῳ κατὰ κόλπον·
Ἄργει τ᾽ ἔσχεθε κῦδος ἀν-
δρῶν. παῖς δ᾽ ἐν Ἀθάναις.
Οἷον ἐν Μαραθῶνι, συ-
λαθεὶς ἀγενείων,
Μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων,
Ἀμφ᾽ ἀργυρίδεσσιν;
Φῶτας δ᾽ ὀξυρεπεῖ δόλῳ
Ἀπτῶτι δαμάσσαις,
Διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ
Βοᾷ, ὡραῖος ἐὼν καὶ
Καλὸς, κάλλιστά τε ῥέξαις;

Α. δ΄. Κ. ις΄.

Τὰ δὲ Παῤῥασίῳ στρατῷ
Θαυμαστὸς ἐὼν φάνη
Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου·
Καὶ ψυχρᾶν ὁπότ᾽ εὐδια-
νὸν φάρμακον αὐρᾶν
Πελλάνα φέρε. σύνδικος
Δ᾽ αὐτῷ Ἰολάου
Τύμβος εἰναλία τ᾽ Ἐλευ-
σὶς ἀγλαΐαισιν.

portas evenerunt postea victoriæ, aliæque Epharmosto Nemeæ in recessu; Argisque obtinuit decus (victoriam) inter viros, puerque Athenis. Quale autem Marathone, digressus ab imberbibus, sustinuit certamen adultiorum de argenteis phialis! virosque celeri dolo invicto quum superasset, pertransit Circum quanto cum clamore formosus, et pulcer, cumque perpetrasset pulcerrima! — Parrhasio etiam populo admirandus adparuit Jovis in panegyri Lycæi, tumque quum frigidarum tepidum remedium aurarum (chlamydem) Pellenæ reportaret. Testis etiam est victoriarum ejus Jolai tumulus marinaque Eleusis. Quod natura autem contingit, optimum

omne est. Multi vero hominum acquisitis disciplina virtutibus gloriam annixi sunt assequi. Absque deo autem (non propitio Genio) quod quis susceperit, sileri non deterius est (præstat) facinus unumquodque. Sunt enim — viæ (laudum consequendarum) viis aliæ ulteriores; neque unum omnes nos alet studium. Excellere aliqua in arte sane ardua res est. Hoc autem adferens præmium, alte vociferare audacter; hunece virum divinitus natum esse manu promtum, membris dextrum, adspectu robur præ se ferentem, qui inter sollemnes epulas (sacro facto) Aiaceam Oilidæ victor coronavit aram.

Τὸ δὲ φυᾷ, κράτιστον ἅπαν.
Πολλοὶ δὲ διδακταῖς
Ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
Ὤρουσαν ἑλέσθαι.
Ἄνευ δὲ θεοῦ, σεσιγα-
μένον γ' οὐ σκαιότερον χρῆ-
μ' ἕκαστον. Ἐντὶ γὰρ ἄλλαι.

E. δ'. K. ι'.

Ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι.
Μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει
Μελέτα. σοφίαι μὲν αἰπει-
ναί. Τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον,
Ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων,
Τόνδ' ἀνέρα δαιμονίως γεγάμεν
Εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶν-
τ' ἀλκάν, Αἰάντεόν τε δαί-
θ' ὃς Οἰλιάδα νι-
κῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ί.

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩ ΛΟΚΡΩ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩ,

ΠΥΚΤΗ.

ΤΟΝ Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι
Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενὸς
Ἐμᾶς γέγραπται. γλυκὺ γὰρ αὐτῷ
Μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ'. Ὦ
Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ, καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθεια Διὸς,
Ὀρθᾷ χερὶ ἐρύκετον ψευδέων
Ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.

Α. α'. Κ. η'.

Ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος
Ἀμὸν κατήσχυνε βαθὺ χρέος.

OLYMP. X.

AGESIDAMO LOCRO EPIZEPHYRIO,

PUGILI.

Olympicum victorem legite mihi Archestrati filium, qua in parte mentis meæ scriptus sit. Dulcem enim ei hymnum debere me oblitus sum. Sed tu, o Musa, atque tu filia Jovis, Veritas, vindice manu arcete mendacii reprehensionem, quæ in hospitem deliquisse me arguat. —Nam e longinquo superveniens protractum tempus gravis delicti pudore me

suffudit; verumtamen diluere potest acrem hominum reprehensionem usura. Nunc calculum volutatum quo undæ provolvet fluctus? et quo (deductum) nos communem (urbi) hymnum jucundam ad gratiam persolvemus? — Gubernat utique Veritas urbem Locrorum Zephyriorum; curæque est illis Calliope et æneus Mars. Fugavit autem Cycnea pugna etiam violentum Herculem. Pugil vero in Olympico certamine victor Ilæ acceptum ferat Agesidamus, ut Achilli Patroclus. Acuens autem ad virtutem aliquis eum, qui natura ad rem factus est, ad ingens evehet (victoriæ) decus, dei cum auxilio. — At gaudium (victoria) sine labore contingere solet paucis: certamen laboriosum præ omnibus est vitæ decus. Certamen autem eximium canere me jubent Themides Jovis filiæ, quod antiquum juxta sepulcrum Pelopis vis Herculea instituit, postquam Neptunium interfecerat Cteatum præstan-

Ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖ-
αν ἐπιμομφὰν ὁ τόκος ἀνδρῶν.
Νῦν, ψᾶφον ἑλισσομέναν
Ὅπα κῦμα κατα-
κλύσσει ῥέον· ὅπα τε κοινὸν λόγον
Φίλαν τίσομεν ἐς χάριν.

Ε. ά. Κ. θ'.

Νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν
Ζεφυρίων· μέλει τέ σφισι Καλλιόπα,
Καὶ χάλκεος Ἄρης. Τράπε δὲ Κυκνεία
Μάχα καὶ ὑπέρβιον Ἡρακλέα πύκτας
Δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν Ἴλᾳ φερέτω χάριν
Ἀγησίδαμος, ὡς Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.
Θήξας δέ κε φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ
Πελώριον ὅρμασε κλέος ἀ-
νὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ.

Σ. β'. Κ. ή.

Ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες.
Ἔργον πρὸ πάντων βιότῳ φάος.
Ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι
Θέμιτες ὦρσαν Διὸς, ὃν ἀρχαί-
ῳ σάματι πὰρ Πέλοπος
Βία Ἡρακλέος
Ἐκτίσσατο, ἐπεὶ Ποσειδάνιον

Πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,

Α. β΄. Κ. η΄.

Πέφνε δ᾽ Εὔρυτον, ὡς Αὐγέαν λάτριον
᾽Αέκονθ᾽ ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
Πράσσοιτο. λόχμαισι δὲ δοκεύσαις
῾Υπὸ Κλεωνᾶν δάμασε κᾀκεί-
νους ῾Ηρακλέης ἐφ᾽ ὁδῷ᾽
῞Οτι πρόσθε ποτὲ
Τιρύνθιον ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν,
Μυχοῖς ἥμενον ῎Αλιδος,

Ε. β΄. Κ. θ΄.

Μολίονες ὑπερφίαλοι. Καὶ μὰν
Ξεναπάτας ᾽Επειῶν βασιλεὺς, ὄπιθεν
Οὐ πολλὸν, ἴδε πατρίδα πολυκτέανον
῾Υπὸ στερεῷ πυρὶ πλαγαῖς τε σιδάρου
Βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.
Νεῖκος δὲ κρεσσόνων ἀποθέσθ᾽ ἄπορον.
Κᾀκεῖνος ἀβουλίᾳ, ὕστατος
῾Αλώσιος ἀντήσαις, θάνατον
Αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

Σ. γ΄. Κ. ἡ.

῾Ο δ᾽ ἄρ᾽ ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν
Λεΐαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος

tem, — occiditque Eurytum, ut operæ præstitæ ab Augea violento, ab invito ipse flagitans, mercedem exigeret. In frutetis autem insidiatus sub Cleonis, oppressit et illos Hercules in via, quoniam antea aliquando Tirynthium profligaverant ipsi exercitum in recessibus hærentem Elidis — Molionidæ arrogantissimi. Atqui in hospitem fraudulentus Epeorum rex non multo post vidit patriam divitem, urbem suam, valido igni ictibusque ferri (vastatam) in profundum calamitatis gurgitem depressam. Iram enim potentiorum amoliri difficile. Etiam ille temeritate, postremus post expugnationem obviam factus, mortem gravem non effugit. — Hic vero ad Pisam quum coëgisset totasque copias prædamque omnem, Jovis fortis filius dimetiebatur sacrum locum

Patri maximo; septoque facto Altin in patenti loco secrevit: inclusum autem campum constituit epularum deversorium, honorans (sacro facto) fluvium Alphei — cum duodecim magnis diis, et collem Saturnium adpellavit. Antea enim, quum Œnomaus ei imperabat, ignobilis rigabatur multa nive. Hac vero in prima celebritate utique quidem prope adfuerunt Parcæ, quodque arguit solum veritatem certam, — Tempus. Hoc vero, (etsi) longissime progressum, declarat, (memoriam rerum servat,) ubi belli munus, spoliorum primitias, partitus immolaverit, et quinquennale quomodo instituerit festum; in Olympiade prima victoriaque quis recentem reportaverit manibus pedibusque et curribus victoriam in ludis

Υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος
Πατρὶ μεγίστῳ· περὶ δὲ πάξαις
Ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ
Διέκρινε. τὸ δὲ
Κύκλῳ πέδον ἔθηκε δόρπου λύσιν,
Τιμάσας πόρον Ἀλφεοῦ

Α. γ'. Κ. η'.

Μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν, καὶ πάγον
Κρόνου προσεφθέγξατο· πρόσθε γὰρ
Νώνυμνος, ἆς Οἰνόμαος ἆρχε,
Βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. Ταύτᾳ
Δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ
Παρέσταν μὲν ἄρα
Μοῖραι σχεδὸν, ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος
Ἀλάθειαν ἐτήτυμον

Ε. γ'. Κ. θ'.

Χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω
Κατέφρασεν, ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν
Ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε, καὶ πεντα-
ετηρίδ' ὅπως ἄρα ἔστασεν ἑορτὰν,
Ἐν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ νικαφορίαισί τε.
Τίς δὴ ποταίνιον γε λάχε στέφανον
Χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρμασιν,
Ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος

Εὖχος, ἔργῳ καθελών;

Σ. δ′. Κ. η′.

Στάδιον μὲν ἀρίστευσεν εὐθύτονον,
Ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός· ἧκεν δὲ Μιδέαθεν
Στρατὸν ἐλαύνων. ὁ δὲ πάλᾳ κυ-
δαίνων Ἔχεμος Τέγεαν.
Δόρυκλος δὲ τέλος
Πυγμᾶς φέρε, Τίρυνθα ναίων πόλιν.
Ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν

Α. δ′. Κ. η′.

Ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ἡείδετο.
Κᾴκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν.
Μᾶκος δ' Ἐνικεὺς ἔδικε πέτρῳ,
Χέρα κυκλώσαις, ὑπὲρ ἅπαντας,
Καὶ συμμαχίᾳ θόρυβον
Παραίθυξε μέγαν.
Ἐν δ' ἕσπερον ἔφλεξεν εὐώπιδος
Σελάνας ἐρατὸν φάος.

Ε. δ′. Κ. θ′.

Ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖ-
σι θαλίαις τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
Ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι καὶ νῦν,

consequutus gloriose certamine victor. — Stadio quidem vicit recto cursu pedibus currens filius Licymnii Œonus, qui venerat ex Midea cui imperabat; sed lucta illustrem reddidit Echemus Tegeam; Doryclus vero præmium pugilatus tulit, Tirynthem incolens urbem. Quadrigis autem — e Mantinea Semus canebatur; et jaculo Phrastor attigit scopum; saxo autem (disci) Eniceus jecit in longum, manum circumrotans, supra omnes, et sodalitio acclamationem expressit magnam. Tum vesperam illustravit pulcræ Lunæ amabile lumen, — personabatque totum delubrum inter jucundas epulas laudatorio cantu. Primordia vero illa prisca

secuti, etiamnum, cognomine decus victoriæ superbæ, celebrabimus tonitru, rubenteque dextra missum telum gravistrepi Jovis, ardens fulmen, summa cum vi, (manui) aptatum. Tibiæ autem respondebit suavis modulatio carminum, — quæ apud inclitam Dircem sero quidem prodierunt. Sed ut filius ex uxore patri gratus est ad juventuti jam oppositam metam provecto, maximeque incendit amore animum; quandoquidem divitias accipere dominum adscititium alienum, morienti tristissimum fit: — sic, si cui rebus pulcre gestis absque carmine, Agesidame, ad Plutonis limen sit abeundum, inaniter postquam laboravit, brevem pro labore fructum consequitur. Tibi vero dulcisonaque lyra dulcisque tibia adfundit decus, præbentque amplam gloriam filiæ Pierides Jovis,

Ἐπωνυμίαν χάριν νίκας ἀγερώχου,
Κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος,
Ὀρσικτύπου Διός γ' ἐν ἅπαντι κράτει
Αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα.
Χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον
Ἀντιάξει μελέων,

Σ. ι. Κ. η.

Τὰ παρ' εὐκλέϊ Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν.
Ἀλλ' ὥστε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
Ποθεινὸς ἥκοντι νεότατι
Τὸ πάλιν ἤδη, μάλα δέ τοι θερ-
    μαίνει φιλότατι νόον·
Ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λα-
    χὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλότριον,
Θνάσκοντι στυγερώτατος·

Α. ε'. Κ. η'.

Καὶ ὅταν, καλὰ ἔρξαις, ἀοιδᾶς ἄτερ,
Ἀγησίδαμ', εἰς Ἀΐδα σταθμὸν
Ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις
Ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν.
Τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα
Γλυκύς τ' αὐλὸς ἀνα-
    πάσσει χάριν. ἔχοντι δ' εὐρὺ κλέος
Κόραι Πιερίδες Διός.

Ε. ι'. Κ. ϑ'.

Ἐγὼ δὲ, συνεφαπτόμενος σπουδᾷ,
Κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν ἀμφέπεσον, μέλιτι
Δ' εὐάνορα πόλιν καταβρέχων, παῖδ' ἐ-
ρατὸν Ἀρχεστράτου αἴνησα· τὸν εἶδον
Κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ, βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον,
Κεῖνον κατὰ χρόνον γ' ἰδέᾳ τε καλὸν
Ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ ποτ' ἀν-
αιδέα Γανυμήδει τὸν πότμον ἄ-
λαλκε, σὺν Κυπρογενεῖ.

— Ego autem, comitatus eas, studiose claram gentem Locrorum amplexus sum, melleque viris-insignem urbem irrigans, filium amabilem Archestrati laudavi; quem vidi vincentem manus robore aram apud Olympicam, illud circa tempus formaque pulcrum floridaque ætate constitutum, quæ avidam a Ganymede mortem propulsavit auxilio Veneris.

OLYMP. XI.

EIDEM AGESIDAMO,

PUGILI.

Est hominibus ventorum nunc plurimus usus, nunc item cœlestium aquarum, pluviarum filiarum Nubis. Si quis vero in laborioso certamine felix fuerit, suaves hymni laudum apud posteros caussæ; existitque inde fidum pignus magnis virtutibus. — Ingens vero hæc laus Olympionicis servatur. Id quidem nostra lingua procurare (tibi) cupit. Divinitus enim sapienti quisque floret pectore (ingenio). Scito nunc,

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ια'.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΑΓΗΣΙΔΑΜΩ.

Σ. ά. Κ. ς'.

ΕΣΤΙΝ ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλεῖστα
Χρῆσις· ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
Ὀμβρίων, παίδων Νεφέλας.
Εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσει, μελιγάρυες ὕμνοι
Ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων· τέλλεται
Καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

Α. ά. Κ. ς'.

Ἀφθόνατος δ' αἶνος Ὀλυμπιονίκαις
Οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἀμετέρα
Γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.
Ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ ἐσαεὶ πραπίδεσσιν.

Ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτου παῖ, τεᾶς,
Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν

E. α'. K. ι'.

Κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας
Ἁδυμελῆ κελαδήσω, τῶν Ἐπι-
ζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
Ἔνθα συγκωμάξατ', ἐγγυάσομαι
Μή μιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατὸν,
Μήδ' ἀπείρατον καλῶν,.
Ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν, ἀφίξεσθαι. Τὸ γὰρ
Ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ
Οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες
Διαλλάξαιντο ἦθος.

Archestrati fili, tui, Agesidame, pugilatus caussa — ornamentum (hymni), de corona aureæ oleæ, dulcisonum accinam, Epizephyriorum Locrorum gentis memor (in laudum partem vocando.) Eo una choream instituite, o Musæ! spondebo, vos non ad eam, ceu hospites-fugantem populum, neque imperitum egregiorum facinorum, at peringeniosum et bellicosum, esse venturas. Nam ingenitos neque fulva vulpes neque graviter-rugientes leones mutaverint mores.

OLYMP. XII.

ERGOTELI HIMERÆO,

LONGIORI CURSU.

Supplico, filia Jovis Liberatoris, Himera potentissima pro urbe, Servatrix Fortuna. A te enim in mari gubernantur veloces naves, in terraque rapida bella concionesque deliberatoriæ. (Et tuo numine) aliæ hominum sæpe sursum, aliæ vero deorsum, mendacia (somnia) vana persequentes, volutantur spes. — Signum vero nondum aliquis terres-

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ιβ'.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩ,

ΔΟΛΙΧΟΔΡΟΜΩ.

Σ. ά. Κ. θ'.

ΛΙΣΣΟΜΑΙ, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου
Ἱμέρα εὐρυσθενὲ' ἀμ-
φὶ πόλει, Σώτειρα Τύχα.
Τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
Νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηραὶ πόλεμοι,
Κἀγοραὶ βουλαφόροι· αἵγε μὲν ἀνδρῶν
Πόλλ' ἄνω, ταὶ δ' αὖ κάτω
Ψεύδη μεταμώνια τέμνοι-
σαι, κυλίνδοντ' ἐλπίδες.

Α. ά. Κ. θ'.

Σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων

Πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσ-
σομένας εὗρεν θεόθεν·
Τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φράδαι.
Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
Ἔμπαλιν μὲν τέρψιος· οἱ δ', ἀνιαραῖς
Ἀντικύρσαντες ζάλαις,
Ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μι-
κρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.

Ε. ά. Κ. ί.

Υἱὲ Φιλάνορος, ἦτοι καὶ τεά κεν,
Ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ,
Συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ
Ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν·
Εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα
Κνωσίας ἄμερσε πάτρας.
Νῦν δ' Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος,
Καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ', Ἐργότελες,
Θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὁμιλέ-
ων παρ' οἰκείαις ἀρούραις.

trium certum de re futura invenit divinitus; sed in futuris cæcutiunt mentes, multaque hominibus præter opinionem cadunt contraria gaudio; altera ex parte qui in molestas inciderunt procellas, bono ingenti malum brevi permutarunt tempore. — Fili Philanoris, certe et tua, intus (intra domum) pugnantis ceu galli, paterna in domo, ingloria virtus emarcuisset pedum; nisi seditio, civem cum cive committens, Cnosia te privasset patria. Nunc vero Olympiæ coronatus, et bis Pythone, in Isthmoque, Ergoteles, calida Nympharum balnea (Himeram) effers (celebrem reddis) habitans (ibi) in patriis agris.

OLYMP. XIII.

XENOPHONTI CORINTHIO,

CURSU ET QUINQUERTIO.

Ter-Olympiis-victricem laudans domum, benignam civibus, hospitesque colentem, celebrabo beatam Corinthum, Isthmii vestibulum Neptuni, juvenibus florentem. In hac enim Eunomia habitat, sororesque, Justitia, urbium firmum fundamentum, et concors Pax, dispensatrices hominibus

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ιγ'.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩ,

ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩ ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩ.

Σ. ά. Κ. ιά.

ΤΡΙΣΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΝ ἐπαινέων
Οἶκον, ἅμερον ἀστοῖς,
Ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
Τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου
Πρόθυρον Ποτειδᾶνος, ἀγλαόκουρον.
Ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνη-
ταί τε, βάθρον πολίων,
Ἀσφαλὴς Δίκα, καὶ ὁμό-
τροπος Εἰράνα, ταμίαι
Ἀνδράσι πλούτου, χρύσεαι

Παῖδες εὐβούλου Θέμιτος,

A. ά. K. ιά.

Ἐθέλοντι δ' ἀλέξειν Ὕβριν, Κόρου
Ματέρα θρασύμυθον.
Ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι
Εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
Ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
Υ̓́μμιν δὲ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νι-
καφόρον ἀγλαΐαν
Ὤπασάν γ' ἄκραις ἀρεταῖς
Ὑπερελθόντων ἱεροῖς
Εἰν ἀέθλοισιν, πολλὰ δ' ἐν
Καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

E. ά. K. ιά.

Ὧραι πολυάνθεμοι ἀρ-
χαῖα σοφίσμαθ'. ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον.
Ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν
Σὺν βοηλάτᾳ Χάριτες
Διθυράμβῳ; τίς γὰρ ἱππεί-
οις ἐν ἔντεσσιν μέτρα,
Ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰω-
νῶν βασιλῆα δίδυ-
μον ἔθηκ'; ἐν δὲ Μοῖσ' ἀδύπνοος,
Ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων

divitiarum, aureæ filiæ bene-consulentis Themidis. — Student autem arcere Insolentiam Fastidii matrem verbis-audacem. Habeo et præclara loqui, et audacia mihi recta linguam incitat ad dicendum. Difficile vero est celare ingenitos mores. Vobis igitur, Filii Aletæ, (Corinthii) sæpe, tum victoriarum decus præbuerunt eorum, qui summis virtutibus superarunt sacris in certaminibus, tum multas in corda immiserunt — hominum antiquas artes Horæ multum-floridæ. Omne vero inventoris opus est (tota inventi laus ei debetur). Bacchi unde (nisi a Corinthiis) prodierunt hymni cum Dithyrambo, (victoriæ præmium) bovem ducente? Quis vero equestria per instrumenta, equorum moderamina? aut in deorum templis, volucrum regem geminum (fastigium ab aquila aetoma dictum) constituit? Musa vero suave-spirans, et Mars in ea

floret, juvenum in exitiosis præliis. — O summe, late-dominans Olympiæ, ne aversus carminibus sis, et per tempus omne, Jupiter Pater, huncce populum incolumem servans, Xenophontis dirige fortunæ ventum. Accipe etiam ejus coronarum laudatorium carmen, quod reportat ex campis Pisæ in quinquertio, simulque stadii vincens cursu. Non consecutus est hæc mortalis umquam aliquis antea. — Duoque ipsum texerunt plexu serta apii in Isthmiadibus prodeuntem, neque Nemea refragantur (in Nemeis idem evenit). Patris autem Thessali ad Alphei fluenta decus pedum repositum est; (cursus memoria consecrata est;) Delphisque reportavit stadii victoriam diaulique sole uno; menseque ipsi eodem asperis Athenis tria sane laborum præmia velox dies circum-

Οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.

Σ. β'. Κ. ιά.

Ὕπατ', εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας,
Ἀφθόνητος ἔπεσσιν
Γένοιο, χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,
Καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων,
Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον·
Δέξαι δέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τε-
θμὸν, τὸν ἄγει πεδίων
Ἐκ Πίσας, πεντάθλῳ ἅμα
Σταδίου νικῶν δρόμον· οὐκ
Ἀντεϐόλησεν τῶν ἀνὴρ
Θνατὸς οὔπω τις πρότερον.

Α. β'. Κ. ιά.

Δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελί-
νων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν
Φανέντα. Νεμέα τ' οὐκ ἀντιξοεῖ.
Πατρὸς δὲ Θεσσαλοῦ ἐπ' Ἀλφεοῦ
Ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται.
Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου
Θ', ἁλίῳ ἀμφ' ἑνί. μη-
νός τέ οἱ τωὐτοῦ κραναοῖς
Ἐν Ἀθάναισι τρία μὲν
Ἔργα ποδαρκὴς ἁμέρα

Θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις.

Ε. β'. Κ. ιά.

'Ελλώτια δ' ἑπτάκις. ἐν
Δ' ἀμφιάλοισι Ποσειδᾶνος τεθμοῖσιν
Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι
Τέρψιές θ' ἕψοντ' ἐρίτι-
μοί τ' ἀοιδαί. ὅσσα τ' ἐν Δελ-
φοῖσιν ἀριστεύσατε,
'Ηδὲ χόρτοις ἐν λέοντος.
Δηρίομαι πολέσιν
Περὶ πλήθει καλῶν. ὡς μὰν σαφὲς
Οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν
Ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.

Σ. γ'. Κ. ιά.

Ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ μέτρον· νοῆ-
σαι δε καιρὸς ἄριστος.
'Εγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλεὶς
Μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων
Πόλεμόν τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν
Οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ. Σίσυφον μὲν
Πυκνότατον παλάμαις,
'Ως θεόν· καὶ τὰν πατρὸς ἀν-
τία Μήδειαν θεμέναν
Τὸν γάμον αὐτᾷ, ναῒ σώ-

dedit pulcerrima comis. — In Hellotiisque septies. In maricinctis (Isthmiis) autem Neptuni certaminibus, Ptœodoro cum patre, plures et præclaræ laudes eum sequentur. Quoties etiam Delphis vicistis, inque saltu leonis! (Nemeæ). Certo cum multis de multitudine in his præclare gestorum; ut sane liquido non norim recensere marinorum calculorum numerum. — Stat vero suus cuique rei modus, cujus opportunitatem intelligere, optimum est. Quin ego privatus (privati hominis laudandi caussa) progressus, publice prudentiamque laudando majorum, bellaque heroica virtute (gesta) non mentiar (vera narrabo) de Corintho: Sisyphum quidem sollertissimum artificiis ut deum; et patre invito parantem nuptias sibi Medeam, navis servatricem Argus et vectorum:

— et quomodo olim fortiter ante Dardani muros visi sunt in utramque partem pugnarum facere exitum, alteri quidem cum progenie cara Atrei, Helenam repetentes; alteri vero (in Trojanorum agmine) omni ope resistentes; ex Lycia enim *Glaucum* advenientem timuerunt Danai: adversus quos quidem gloriabatur, in urbe Pirenes patris (Bellerophontis) regnum et magnas opes esse ac domum avi sui, — qui serpentigeræ filium olim *Gorgonis* Pegasum circa fontes frænare cupiens, multa sane pertulit ante, quam ei aureisphaleris ornatum frænum virgo Pallas attulit: ex somnio autem statim vera res erat evigilanti. Dixit enim (dea:) Dormis, Æolide rex? Age delinimentum hoc equestre accipe, et Domitori illud sacrificans taurum nitidum patri

τειραν Ἀργοῖ καὶ πρόπολοις.

Α. γ'. Κ. ιά.

Τὰ δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ πρὸ Δαρδάνου
Τειχέων ἐδόκησαν
Ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τέμνειν τέλος·
Τοὶ μὲν, γένει φίλᾳ σὺν Ἀτρέος,
Ἑλέναν κομίζοντες· οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
Εἴργοντες. ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόν-
τα τρόμεον Δαναοί.
Τοῖσι μὰν ἐξεύχετ', ἐν ἄ-
στει Πειράνας σφετέρου
Μὲν πατρὸς ἀρχὰν καὶ βαθὺν
Κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον,

Ε. γ'. Κ. ιά.

Ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱ-
όν ποτε Γοργόνος, ἦ πόλλ', ἀμφὶ κρουνοῖς
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων, ἔπαθεν,
Πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κού-
ρα χαλινὸν Παλλὰς ἤνεγ-
κ'· ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
Ἦν ὕπαρ· φώνασε δ'· εὕδεις,
Αἰολίδα βασιλεῦ;
Ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
Καὶ Δαμαίῳ νιν, θύων

Ταῦρον ἀργὸν, πατρὶ δεῖξον.

Σ. δʹ. Κ. ιά.

Κυαναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ κνώσσοντί οἱ
Παρθένος τόσα εἰπεῖν
Ἔδοξεν. ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί.
Παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας,
Ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν,
Δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν
Πράγματος, ὥς τ' ἀνὰ βω-
μῷ θεᾶς κοιτάξατο νύ-
κτ', ἀπ' ἐκείνου χρήσιος· ὅπ-
πως τέ οἱ αὐτὰ Ζηνὸς ἐγ-
χεικεραύνου παῖς ἔπορεν

Α. δʹ. Κ. ιά.

Δαμασίφρονα χρυσόν. ἐνυπνίῳ
Δ' ὡς τάχιστα πιθέσθαι
Κελήσατό μιν· ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
Καρταίποδ' αὖ ἐρύῃ Γαιαόχῳ,
Θέμεν Ἱππείᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ.
Πληροῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον
Καὶ παρὰ ἐλπίδα κού-
φαν κτίσιν γ'. ἦ τοι καὶ ὁ καρ-
τερὸς ὁρμαίνων ἔλαβεν
Βελλεροφόντας, φάρμακον

(Neptuno) offer. — Cæruleum-scutum-gerens noctu dormienti ei Virgo talia dicere visa est. Exsiliit autem recto pede, adjacensque quum arripuisset prodigium, indigenam vatem gaudens accessit aperuitque Cœranidæ (Polyido) omnem eventum rei, quomodo ad aram deæ dormiisset noctu, ex ipsius (vatis) monito; quomodoque sibi ipsa Jovis fulminatoris filia dederit — ferociæ-domitorem aureum. Somnio vero quam celerrime parere jussit (vates) ipsum, et, postquam præpotenti robustum-pedibus taurum mactasset Neptuno, exstruere equestri aram statim Minervæ. Perficit vero deorum potentia facile etiam ultra quod jurasses ac sperasses, rem. Sane etiam fortis alacri animo prehendit Bellerophon,

delinimentum mite intendendo circa maxillas, equum alatum. — Ubi vero adscendit, statim in armis æratus lusit. Cum illo autem etiam olim Amazonidum, aëris frigidi e sinibus deserti, sagittatorem jaculis-petens muliebrem exercitum, et Chimæram ignem spirantem et Solymos, interfecit. Reticebo ejus mortem. Equum autem in Olympo præsepia Jovis antiqua tenent. — Me autem rectum jaculorum mittentem turbinem, non decet præter scopum multa jacula firmis contorquere manibus. Musis enim pulcrithronis Oligæthidisque laudator lubens veni in Isthmum Nemeamque. At brevi sermone faciam manifesta multa, veraxque mihi jusjurandum aderit. Sexagies enim utroque in certamine dulci-

Πραῢ τείναν ἀμφὶ γένυ,

E. δ'. K. ιά.

Ἵππον πτερόεντ'. ἀναβὰς
Δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν.
Σὺν δ' ἐκείνῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων
Αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλ-
πων ἐρήμου τοξόταν βάλ-
λων γυναικεῖον στρατὸν,
Καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν,
Καὶ Σολύμους ἔπεφνεν.
Διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον.
Τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι
Ζηνὸς ἀρχεῖαι δέχονται.

Σ. ἑ. K. ιά.

Ἐμὲ δ', εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμ-
βον, παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ
Τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις, ἑκὼν
Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος
Ἰσθμοῖ, τά τ' ἐν Νεμέᾳ. Παύρῳ δ' ἔπει θή-
σω φανέρ' ἀθρό', ἀλα-
θής τέ μοι ἔξορκος ἐπέσ-
σεται· ἑξηκοντάκι γὰρ
Ἀμφοτέρωθεν γ' ἀδύγλωσ-

σος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.

Α. ί. Κ. ιά.

Τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν ἔοικεν ἤ-
δη πάροιθε λελέχθαι.
Τά τ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές·
Νῦν δ' ἔλπομαι μέν. ἐν θεῷ γε μὰν
Τέλος. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι,
Διῒ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσ-
σειν. τὰ δ' ἐπ' ὀφρύϊ Παρ-
νασσίᾳ, ἀμφ' Ἄργεϊ θ' ὅσ-
σα, καὶ ἐν Θήβαις. ὅσα τε
Ἀρκάσ' ἀνάσσων, μαρτυρή-
σει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,

Ε. ί. Κ. ιά.

Πελλάνα τε, καὶ Σικυὼν,
Καὶ Μέγαρ', Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος,
Ἅ τ' Ἐλευσὶς, καὶ λιπαρὰ Μαραθὼν,
Ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου
Καλλίπλουτοι πόλιες, ἅ τ' Εὔ-
βοια. καὶ πᾶσαν κατὰ
Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν
Μάσσον', ἢ ὡς ἰδέμεν.
Ἀλλὰ κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσὶν,
Ζεῦ, τέλει, αἰδῶ διδοὺς
Καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.

linguis vox præconis victoriæ iis audita est. — Gesta autem Olympiæ eorum consentaneum est jam antea esse celebrata; futuraque tunc (cum evenere) dixero diserte. Nunc autem spero equidem; verum penes deum est eventus. Si vero fortuna congenita porro adest: (perstat:) Jovi hoc Martique relinquemus efficiendum. At in jugo Parnassio, Argisque quam multæ Thebisque, quamque multæ inter Arcades (victoriæ,) moderator testabitur Lycæus aræ rex, — Pellanaque et Sicyon et Megara Æacidarumque bene-septus lucus, Eleusisque, et opulenta Marathon, subque Ætna altijuga divitiis-florentes urbes, et Eubœa. Et totam per Græciam invenies inquirens plura quam quæ recognoscere possis. Sed ut levibus procedant pedibus, (ut felici successu utantur tribules Oligæthidæ,) o Jupiter, facito, modestiam tribuendo et fortunam victoriarum dulcem.

OLYM. XIV.

ASOPICHO ORCHOMENIO,

INTER PUEROS CURSU VICTORI.

CEPHISIARUM aquarum quæ colitis pulcris-equis-claram sedem, o divitis celebres reginæ Gratiæ Orchomeni, antiquorum Minyarum præsides, audite, dum preces fundo. Per vos enim jucunda et dulcia eveniunt omnia hominibus, ut sapiens, ut bonus, ut quis splendidus vir sit. Neque enim dii venerandis absque Gratiis moderantur aut choros aut con-

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ιδ'.

ΑΣΩΠΙΧΩ 'ΟΡΧΟΜΕΝΙΩ,

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Σ. ά. Κ. ιή.

ΚΑΦΙΣΙΩΝ ὑδάτων λαχοῖ-
σαι αἵ τε ναίετε καλλίπωλον ἕ-
δραν, ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες 'Ορχομενοῦ,
Παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
Κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι.
Σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνὰ καὶ τὰ γλυκέα
Γίνεται πάντα βροτοῖς·
Εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, εἴ τις ἀγλαὸς
'Ανήρ. οὔτε γὰρ θεοὶ
Σεμνᾶν Χρίατων ἄτερ

Κοιρανέοντι χορούς,
Οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων
Ταμίαι ἔργων ἐν οὐρανῷ,
Χρυσότοξον θέμεναι
Παρὰ Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
Ἀέναον σέβοντι πατρὸς
Ὀλυμπίοιο τιμάν.

Σ. β'. Κ. ιζ.

Πότνι' Ἀγλαΐα, φιλησίμολπέ
Τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου παῖδες,
Ἐπάκοοι νῦν, Θαλία τε ἐ-
ρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε
Κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ
Κοῦφα βιβῶντα· Λυδίῳ γὰρ
Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ
Ἐν μελέταις τε ἀείδων
Μόλον· οὕνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινύεια
Σεῦ ἕκατι. Μελαντειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἴθι, Ἀχοῖ,
Πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγ-
γελίαν, Κλεόδαμον ὄφρα ἰδοῖσ' υἱ-
ὸν εἴπῃς ὅτι οἱ νέαν
Κόλποισι παρ' εὐδόξοιο Πίσας
Ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων
Πτεροῖσι χαίταν.

vivia: sed, omnium dispensatrices, quæ fiunt in cœlo, aureo-arcu-insignem habentes juxta Pythium Apollinem thronos, sempiternum colunt patris Olympii honorem. — Veneranda Aglaia, cantuumque-amans Euphrosyne, deorum summi filiæ, exaudite nunc, tuque, Thalia cantuum amans, adspiciens hanc pompam ob propitiam (victoriæ) sortem levi gressu incedentem. Lydiis enim Asopichum modis carminibusque ut celebrarem, veni: quoniam Olympica-victrix Minyea (Orchomenus) per te est. Ad atram domum Proserpinæ ito, o Fama, patri celebrem adferens nuntium, Cleodamum ut conspicata, filium (ejus Asopichum) referas juvenilem sibi ad recessus illustris Pisæ coronasse inclitorum certaminum alis (præmiis in sublime efferentibus) comam.

ΠΥΘΙΑ.

ΠΥΘΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ά.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩ,

ΑΡΜΑΤΙ.

Σ. ά. Κ. ιβ΄.

ΧΡΥΣΕΑ φόρμιγξ, Ἀπόλλω-
νος καὶ ἰοπλοκάμων
Σύνδικον Μοισᾶν κτέανον·
Τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχὰ,
Πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν,
Ἀγησιχόρων ὁπόταν τῶν Φροιμίων
Ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα.
Καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
Ἀενάου πυρός. εὕ-
δει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετὸς, ὠ-

PYTHIA.

PYTH. I.

HIERONI ÆTNÆO, SYRACUSIO,

CURRU.

O AUREA cithara, Apollini Musisque flavicomis accinens instrumentum, quam audit (chori) gressus, lætitiæ sollennis initium; et (cujus) obtemperant concentores signis, chorosducentium quando hymnorum præludia facis resonans! Et cuspidatum fulmen exstinguis perpetui ignis; dormitque

super sceptro Jovis aquila, velocem alam utrimque demittens, — rex avium; et atram adunco ejus capiti nebulam, palpebrarum suave claustrum offundis; dormiensque illa molle (inflexum) tergum attollit tuis ictibus delinita. Quin etiam violentus Mars, aspera seposita hastæ cuspide, recreat cor sopore. Tela (sonorum) namque etiam deorum mulcent animos Latoidæ arte (missa) sinuosisque-pallis-indutarum Musarum.—Quæquæ vero non amat Jupiter, conturbantur (ea,) vocem Pieridum ubi audierint, per terram mareque indomitum; quique in horrendo Tartaro jacet, deorum hostis, Typhos centiceps, quem olim Cilicium enutrivit fame-

κεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρω-
θεν χαλάξαις.

A. ά. K. ιβ'.

Ἀρχὸς οἰωνῶν· κελαινῶ-
πιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν
Ἀγκύλῳ κρατὶ, γλεφάρων
Ἁδὺ κλαΐστρον, κατέχευας. ὁ δὲ κνώσσων
Ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
Ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βια-
τὰς Ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν
Ἐγχέων ἀκμὰν, ἰαίνει καρδίαν
Κώματι. κῆλα δὲ καὶ
Δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε Λα-
τοίδα σοφίᾳ βαθυκόλ-
πων τε Μοισᾶν.

E. α'. K. ιέ.

Ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε
Ζεὺς, ἀτύζονται βοὰν
Πιερίδων ἀΐοντα,
Γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον·
Ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖ-
ται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος· τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώ-

νυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
Ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει
Στέρνα λαχνάεντα· κίων
Δ' οὐρανία συνέχει,
Νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες
Χιόνος ὀξείας τιθήνα·

Σ. β'. Κ. ιβ'.

Τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλά-
του πυρὸς ἁγνόταται
'Εκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ
Δ' ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ
Αἴθων'· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν πέτρας
Φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖ-
αν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.
Κεῖνο δ' 'Αφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν
Δεινοτάτους ἀναπέμ-
πει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέ-
σθαι· θαῦμα δὲ καὶ παριόν-
των ἀκοῦσαι,

Α. β'. Κ. ιβ'.

Οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλ-
λοις δέδεται κορυφαῖς
Καὶ πέδῳ· στρωμνὰ δὲ χαράσ-

sum antrum: nunc vero et supra Cumas mari-septa littora et Sicilia ejus premit pectora hirsuta, columnaque cœlestis (eum) cohibet, nivosa Ætna, per totum annum acris nivis nutrix: — cujus eructantur inaccessi ignis liquidissimi ex cavernis fontes, fluviique interdiu profundunt vorticem fumi candentem; noctu vero saxa volvens rubicunda flamma in profundum defert maris æquor cum fragore. Sic illa bellua Vulcani gurgites horrendos ejectat; prodigium quidem mirabile adspectu, miraculum vero et iis, qui adfuere, auditu, — quomodo Ætnæ inter nigri-frondes alligatus sit (Typhos) vertices imasque radices; lectusque lancinans totum dorsum

(solo) acclinatum pungat. Utinam, Jupiter, tibi utinam probatus sim, qui hunc tueris montem fertilis terræ frontem, cujus cognomine inclitus conditor illustravit urbem vicinam; dum Pythiadis in cursu præco proclamavit eam, pronuntians propter Hieronis splendidi victoris — currus. Navigantibus vero præcipua felicitas ea contingit, navigationem auspicantibus secundus si veniat ventus; hinc enim verisimile, etiam in fine felicem reditum eos consecuturos. Atque hæc ratio hasce propter victorias spem adfert deinceps futraum esse Ætnam coronatis equis inclitam, dulcisonisque (victorum) conviviis celebrem. O Lycie et Delo-imperans Phœbe, Parnassique fontem Castaliam amans, velis hæc (hoc omen)

σοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ.
Εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ἁνδάνειν,
Ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαί-
ας μέτωπον, τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν
Κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
Γείτονα· Πυθιάδος
Δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγ-
γέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ
Καλλινίκου

E. β'. K. ι'.

Ἅρμασι. Ναυσιφορήτοις
Δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις
Ἐς πλόον, ἀρχομένοις πομ-
παῖον ἐλθεῖν οὖρον· ἐοικότα γὰρ
Κἀν τελευτᾷ φερτέρου νό-
στου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
Ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει,
Λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοι-
σί τε ἵπποις τε κλυτὰν
Καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.
Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσσων
Φοῖβε, Παρνασσοῦ τε κράναν
Κασταλίαν φιλέων,
Ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ
Τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν.

Σ. γ'. Κ. ιβ'.

Ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶ-
σαι βροτέαις ἀρεταῖς,
Καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βια-
ταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν. Ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
Αἰνῆσαι μενοινῶν, ἔλπομαι
Μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσεί τ' ἀγῶ-
νος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,
Μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσεσθ' ἀντίους.
Εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλ-
βον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐ-
θύνοι, καμάτων δ' ἐπίλα-
σιν παράσχοι.

Α. γ'. Κ. ιβ'.

Ἦ κεν ἀμμνάσειεν, οἵαις
Ἐν πολέμοισι μάχαις
Τλάμονι ψυχᾷ παρέμει-
ν', ἀνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμὰν,
Οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει,
Πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. Νῦν γε μὰν
Τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων
Ἐστρατεύθη. σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν φίλον
Καί τις ἐὼν μεγαλά-
νωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλ-

animo reponere, et viris-florentem regionem. — A diis enim (sunt) conatus omnes humanarum virtutum; et sapientes, et manibus fortes, facundique nascuntur. At virum ego illum laudare in animo habens, spero me non ærea-cuspide-munitam sagittam præter scopum jacturum manu vibrando; sed longe ejaculatum victurum adversarios (æmulos). Utinam vero omne tempus felicitatem sic opumque munera conservet, ærumnarumque oblivionem præbeat! — Utique reminiscitur adhuc (Hiero,) quantas in bellis pugnas toleranti animo sustinuerit, cum (eæ) pararunt diis juvantibus gloriam, qualem nemo Græcorum decerpsit, opum decus magnificum. Nunc vero Philoctetæ exemplum imitatus militavit: eum enim ex necessitate, amicum sibi ut redderet,

aliquis etiam paullo superbior palpavit. Aiunt nimirum Lemno vulnere adflictum investigaturos venisse — he divinos Pœantis filium sagittatorem; qui Priami urb evertit finivitque labores Danaorum, etsi infirmo corpore cedens: sed ita fieri fatale erat. Sic vero Hieroni deus ser tor adsit futuro (quoque) tempore, eorum, quæ optat, c portunam facultatem præbens. O Musa, etiam apud Din menem (filium Hieronis) ut canas, obsequere mihi, præmiu quadrigarum. Gaudium enim non alienum, victoria p tris. Age, deinceps Ætnæ regi (Jovi) gratum excogitem hymnum, — cui urbem illam divina libertate donatam Hy lidis normæ legibus Hiero condidit. Volunt vero Pamphy atque etiam Heraclidarum posteri, ad oras Taygeti habitan

κέι τειρόμενον μεταλλά-
σοντας ἐλθεῖν

Ε. γ'. Κ. ιέ.

Ἥρωας ἀντιθέους Ποί-
αντος υἱὸν τοξόταν·
Ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρ-
σεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς,
Ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων·
Ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.
Οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι
Τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν
Ἔραται, καιρὸν διδούς.
Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι
Πείθεό μοι ποινὰν τεθρίππων.
Χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νι-
καφορία πατέρος.
Ἄγ', ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ
Φίλιον ἐξεύρωμες ὕμνον,

Σ. δ'. Κ. ιβ'.

Τῷ πόλιν κείναν θεοδμά-
τῳ σὺν ἐλευθερίᾳ
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων
Ἐν νόμοις ἔκτισσε. θέλοντι δὲ Παμφύλου
Καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι,

Ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες, αἰ-
 εὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ
Δωριῆς. ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι,
Πινδόθεν ὀρνύμενοι,
Λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδο-
 ξοι γείτονες, ὧν κλέος ἄν-
 θησεν αἰχμᾶς.

Α. δ'. Κ. ιβ'.

Ζεῦ, τέλει αἰεὶ δὲ τοιαύ-
 ταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ
Αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ-
 σιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
Σύν τοί τίν κεν ἁγητὴρ ἀνὴρ
Υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος δᾶμόν τε γέ-
 ρων τράποι σύμφωνον ἐφ' ἀσυχίαν.
Λίσσομαι, νεῦσον, Κρονίων, ἅμερον
Ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοί-
 νιξ, ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ,
Ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν,
Τὰν πρὸ Κύμας·

Ε. δ'. Κ. ιε'.

Οἷα Συρακοσίων ἀρ-
 χῷ δαμασθέντες πάθον,
Ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν

tes, semper immanere legibus Ægimii, Dorienses. Tenuerunt vero Amyclas fortunati illi, e Pindo profecti, albis-equis-vectorum Tyndaridarum celeberrimi accolæ, quorum gloria floruit hastæ. — Jupiter, præsta hæc, et, ut semper talis conditio Amenæ juxta aquas civibus regibusque veram efficiat famam (ut vere hæc memorentur) inter homines. Tua ope rex filiumque hortatu suo populumque senex convertat ad concordem tranquillitatem. Supplex oro, adnue, Saturnie, pacifica ut in domo Phœnicius Tyrrhenorumque tumultus bellicus se contineat, navibus-perniciosam ad Cumas cladem intuitus: — qualia (scilicet) a rege Syracusanorum victi passi sunt; velocibus e navibus qui in mare dejecit ipsorum

juventutem, Græciam extrahens e gravi servitute. Præfero (aliis laudibus) apud Salaminem Atheniensibus debitam victoriæ laudem; Spartæ autem celebrabo ante Cithæronem commissam pugnam; quibus Medi victi sunt sagittarii: enimvero ad pulcre-aquosam ripam Himeræ filiis hymnum Dinomenis perficias, anime mi, quem accipere promeriti sunt virtute hostibus profligatis. — Si dextre laudes, multarum rerum summas complexus oratione brevi, minor sequitur invidia hominum. Contra satietas obtundit ingrata celeres mentes. Fama vero, maxime de virtutibus alienis, civium occulte animum molestat. Attamen, nam melior miseratione invidia, ne prætermitte honesta. Guberna justo clavo populum, veracique in incude exacue linguam (ad vera proferen-

Ὃς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,
Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας
Δουλίας. αἱρέομαι
Πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθηναίων χάριν
Μισθόν· ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέω
Πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν·
Ταῖσι Μῆδοι μὲν κάμον ἀγκυλότοξοι·
Παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν
Ἱμέρα, παίδεσσιν ὕμνον
Δεινομένευς τελέσαις,
Τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ,
Πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.

Σ. ἐ. Κ. ιβ'.

Καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν
Πείρατα συντανύσαις
Ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται
Μῶμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει
Αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας.
Ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύ-
νει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
Ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθόνος,
Μὴ παρίει καλά. νώ-
μα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν. ἀ-
ψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλ-

κευε γλῶσσαν.

A. έ. K. ιβ΄.

Εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσ-
σει, μέγα τοι φέρεται
Πὰρ σέθεν. πολλῶν ταμίας
Ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.
Εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων,
Εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν ἀ-
εὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις·
Ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ
Ἱστίον ἀνεμόεν.
Μὴ δολωθῇς, ὦ φίλε, κέρδεσιν εὐ-
τραπέλοις. Ὀπιθόμβροτον αὔ-
χημα δόξας

E. έ. K. ιέ.

Οἶον ἀποιχομένων ἀν-
δρῶν δίαιταν μανύει
Καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς·
Οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά.
Τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυ-
τῆρα νηλέα νόον
Ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾶ φάτις.
Οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπω-
ρόφιαι κοινωνίαν

da). — Si quid, quantumvis levius, perperam (illa) emiserit, magnum utique habetur, a te quia venit. Multorum princeps es, multi testes sunt utrisque rebus, (bene maleque gestis) graves. Tu vero in generosa animi indole permanens, si qua cupis famam dulcem semper audire, noli parcere admodum sumtibus: sed expande, tamquam gubernator, velum ventosum. Ne circumveniaris, o amice, blandis insidiis (adulatorum). Post-mortem-sequens fama gloriosa — sola defunctorum virorum vitam declarat tam per scriptores, quam per poëtas. Non perit Crœsi benefica virtus. At in tauro æneo (hominum) ustulatorem sævum mente Phalarim invisa tenet ubique fama, neque ipsum citharæ domes-

tiones in consortium, suave puerorum cantibus admittunt. At bona fortuna uti, primum præmiorum; bene vero audire, secunda felicitas. Utrumque autem quicumque attigerit nactusque fuerit, is coronam summam reportavit.

Μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέχονται.
Τὸ δὲ παθεῖν εὖ, πρῶτον ἄθλων·
Εὖ δ' ἀκούειν, δευτέρα μοῖ-
ρ'. ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ
Ὃς ἂν ἐγκύρσῃ, καὶ ἕλῃ,
Στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

ΠΥΘΙΑ.

ΕΙΔΟΣ β΄.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΙΕΡΩΝΙ,

ΑΡΜΑΤΙ.

Σ. ά. Κ. ιέ.

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΕΣ ὦ Συρά-
κοσαι, βαθυπολέμου
Τέμενος Ἄρεος, ἀνδρῶν
Ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν
Δαιμόνιαι τροφοί·
Υ̓́μμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν
Φέρων μέλος ἔρχομαι
Ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος·
Εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾇ κρατέων
Τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρ-
τυγίαν στεφάνοις,

PYTH. II.

EIDEM HIERONI,

CURRU.

O MAGNA urbs Syracusarum, bellicosi templum Martis, virorum equorumque ferro-armatorum divina nutrix. Tibi hoc claris a Thebis adferens carmen venio, nuntium quadrigæ terram-quatientis, qua victor Hiero curribus-insignis eminus-fulgentibus redimivit Ortygiam coronis, fluvialis sedem Di-

anæ; qua non sine, agilibus manibus, istius (quadrigæ) ad-fabre-frænatos domuit pullos. — Nam sagittis-gaudens Virgo manu gemina, præsesque certaminum Mercurius, radiantes imponit phaleras, politum quando ad currum quadrigasque habenis-parentes jungit robur equinum, tridentigerum præpotentem invocans deum. Aliis vero alius quis perfecit poëta canorum regibus hymnum præmium virtutis. Resonant de Cinyra passim laudes Cypriorum, quem auricomus propense dilexit Apollo, — sacerdotem, delicias, Veneris. Impellit vero ad hoc pietas gratiam referre studens alicui pro

Παρθενίας ἕδος Ἀρτέμιδος·
Τᾶς οὐκ ἄτερ κείνας ἀγαναῖσιν ἐν
Χερσὶ ποικιλανίους
Ἐδάμασσε πώλους.

A. α΄. K. ιε΄.

Ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρ-
θένος χερὶ διδύμα,
Ὅ τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς,
Αἰγλᾶντα τίθησι κόσμον,
Ξεστὸν ὅταν δίφρον
Ἐν θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευ-
γνύῃ σθένος ἵππιον,
Ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν.
Ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ
Εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕ-
μνον, ἄποιν' ἀρετᾶς.
Κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύ-
ραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ
Χρυσοχαῖτα προφρόνως
Ἐφίλασ' Ἀπόλλων

E. α΄. K. ιδ΄.

Ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας·
Ἄγει δὲ χάρις φίλων
Ποί τινος ἀντὶ ἔργων

Ὀπιζομένα· σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ,
Ζεφυρία πρὸ δόμων
Λοκρὶς παρθένος ἀπύει,
Πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων
Διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.
Θεῶν δ' ἐφετμαῖς
Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα
Βροτοῖς λέγειν ἐν πτερόεντι τροχῷ
Παντᾶ κυλινδόμενον·
Τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς
Ἐποιχομένους τίνεσθαι.

Σ. β'. Κ. ιέ.

Ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέσ-
σι γὰρ παρὰ Κρονίδαις
Γλυκὺν ἑλὼν βίοτον, μα-
κρόν γ' οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον,
Μαινομέναις φρεσὶν
Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ
Λάχον πολυγαθέες·
Ἀλλά νιν ὕβρις εἰς ἀάταν ὑπεράφανον
Ὦρσεν. τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνὴρ
Ἐξαίρετον ἕλε μόχθον. αἱ
Δύο δ' ἀμπλακίαι
Φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μὲν,

beneficiis acceptis. Te vero, o Dinomenee fili, Zephyria ante ædes Locrensis virgo celebrat, dum ex bellicis calamitatibus difficillimis tua virtute (liberata) fidenter tuetur. Deorum autem jussu Ixionem aiunt hæc mortalibus dicere in alata rota perpetuo volutatum, ut benefactorem grata remuneratione vicissim afficientes colant. — Expertus autem ille est rem manifesto. Benevolos enim apud Cronidas jucundam agens vitam, non diu sustinuit eam felicitatem insana mente Junonem dum deperit, quam Jovis conjugium tenet dulce. At ipsum petulantia ad scelus insolens impulit. Mox vero passus digna exquisitam sustinet ærumnam. Duo autem delicta, quæ calamitatem hanc ei attulerunt, erant: et quod heros cognatum sanguinem (cognatorum cæ-

dem) primus non sine fraude intulit hominibus; (socerum Deioneum necando;) — et quod magna-penetralia-habentibus (magnis) aliquando in thalamis Jovis uxorem sollicitavit. Enimvero fas est pro se (ad suum quemque modulum) semper cujusque rei in oculis habere modum. Concubitus illegitimi in malum ingens conjicere solent homines. In quos etiam hic incidit; quandoquidem cum nube concubuit fraudem dulcem sectatus ignarus homo. Forma enim (nubes) præstantissimæ assimulata erat cœlesti filiæ Saturni, hasque insidias ipsi fecerant Jovis manus, pulcram perniciem. Quadriradium autem peperit sibi vinculum — suam perniciem ille quidem; tumque in has membrorum compedes, unde evadere non liceret, conjectus, illam admodum-vulgatam de-

Ἥρως ὅτι τ' ἐμφύλιον αἷμα πρώ-
τιστος οὐκ ἄτερ τέχνας
Ἐπέμιξε θνατοῖς·

A. β'. K. ιέ.

Ὅτι τε μεγαλοκευθέεσ-
σιν ἔν ποτε θαλάμοις
Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶ-
το. χρὴ δὲ καθ' αὐτὸν αἰεὶ
Παντὸς ὁρᾷν μέτρον.
Εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀ-
θρόαν ἔβαλον ποτὶ
Καὶ τὸν ἵκοντ'. ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο,
Ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων, ἄϊδρις ἀνήρ·
Εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ
Πρέπεν οὐρανίᾳ
Θυγατέρι Κρόνου· ἅν τε δόλον
Αὐτῷ θέσαν Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν
Πῆμα. τὸν δὲ τετράκνα-
μον ἔπραξε δεσμὸν,

E. β'. K. ιδ'.

Ἑὸν ὄλεθρον, ὄγ' ἐν δ' ἀφύκτοι-
σι γυιοπέδαις πεσὼν,
Τὰν πολύκοινον ἀνεδέ-
ξατ' ἀγγελίαν. ἄνευ δ' οἱ Χαρίτων τέκε

Γόνον ὑπερφίαλον,
Μόνα, καὶ μόνον, οὔτ' ἐν ἀν-
δράσι γερασφόρον οὔτ' ἐν θεῶν νομοῖς·
Τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον. ὃς
Ἵπποισι Μαγνη-
τίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Πα-
λίου σφυροῖς. ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς
Θαυμαστὸς, ἀμφοτέροις
Ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν μὲν
Κάτω, τὰ δ' ὕπερθε πατρός.

Σ. γ'. Κ. ιέ.

Θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσ-
σι τέκμαρ ἀνύεται·
Θεὸς, ὃ καὶ πτερόεντα
Ἀετὸν κίχεν, καὶ θαλασσαῖ-
ον παραμείβεται
Δελφῖνα· καὶ ὑψιφρόνων τίν' ἔκαμψε
Βροτῶν, ἑτέροισι δὲ
Κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. Ἐμὲ δὲ χρεὼν
Φεύγειν δάκος ἀδινὸν, κακαγορίαν.
Εἶδον γὰρ, ἑκὰς ἐὼν, τὰ πόλ-
λ' ἐν ἀμαχανίᾳ
Ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλό-
γοις ἔχθεσιν πιαινόμενον. Τὸ πλου-

claravit sententiam. Absque Gratiis vero ei peperit (Nubes) sola solam sobolem monstrosam, neque inter homines acceptam, neque deorum sedibus; quam nominavit, cum enutriisset, Centaurum. Qui cum equabus Magnesiis congressus est in Pelii convallibus; indeque nati sunt populus admirandus utrisque similes parentibus, matri quidem inferius, desuper vero patri. — Deus omnem ex voto exitum perficit; deus, qui etiam pernicem aquilam adsequitur, et marinum antevertit delphinem, et superborum aliquem prosternit mortalium, contra aliis decus, non senescens præbet. Me verò oportet fugere belluam infestam, maledicentiam. (nec Ixionis scelera et pœnas diutius exagitare.) Scio enim, quamvis (tempore) procul ab illo, multum in miseria (in magna difficultatem constitutum) conviciatorem Archilochum maledicis criminationibus delectatum. Ditescere autem ita, ut con-

juncta sit sors sapientiæ, optimum est. — Tu vero manifeste eam liberali animo possides, o rex, domine multorum bene coronatorum (muris) vicorum et populi. Si vero quis jam divitiisque et honore dicat alium quendam majorum per Græciam exstitisse te superiorem, stolida is mente luctatur perperam. Ego vero (tanquam) pulcram conscendam classem, (in altum evehar laudando) virtutem celebraturus. Juventutem tuam commendat audacia in gravibus bellis: unde etiam aio te immensam gloriam invenisse — quum inter equestres copias pugnantem, tum inter pedestres. Consilia vero senilia (tua) tutam mihi materiem omni modo laudandi præbent. Salve! (felix esto!) Mittitur hoc carmen ad

τεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου
Σοφίας, ἄριστον.

A. γ'. K. ιε'.

Τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευ-
θέρᾳ φρενὶ πεπορεῖν,
Πρύτανι, κύριε πολλᾶν
Μὰν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν
Καὶ στρατοῦ. εἰ δέ τις
Ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ
Λέγει ἕτερόν τιν' ἀ-
ν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον,
Χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεᾷ.
Εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι
Στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ
Κελαδέων. νεότατι μὲν ἀ-
ρήγει θράσος δεινῶν πολέμων· ὅθεν
Φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπεί-
ρονα δόξαν εὑρεῖν,

E. γ'. K. ιδ'.

Τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρά-
σι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν
Πεζομάχαισι βουλαὶ
Δὲ πρεσβύτεραι ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος
Ποτί ῥα πάντα λόγον

Ἐπαινεῖν παρέχοντι. Χαῖ-
ρε. τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολὰν
Μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται.
Τὸ Καστόρειον
Δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς
Θέλων ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου
Φόρμιγγος ἀντόμενος.
Γένοι' οἷος ἐσσὶ μαθών. καλός τοι
Πίθων παρὰ παισὶν αἰεὶ

Σ. δ'. Κ. ιέ.

Καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ
Πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
Ἔλαχε καρπὸν ἀμωμή-
των, οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν
Τέρπεται ἔνδοθεν·
Οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰεὶ
Βροτῶν. ἄμαχον κακὸν
Ἀμφοτέροις διαβολιᾶν ὑποφάτιες,
Ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.
Κέρδει δὲ, τί μάλα τοῦτο κερ-
δαλέον τελέθει;
Ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ὀ-
χοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας, ἀβά-
πτιστός εἰμι, φελλὸς ὣς,

modum Phœniciæ mercis trans canum mare. Respice vero benevole excipiens Castoreum Æoliis fidibus (cantatum) munus septichordæ citharæ. Sis qualis es ex bona institutione. Venustus sane simius pueris; semper — venustus! Sic rex adulatoribus semper sapiens, magnus. At Rhadamanthus clarum nomen habet, quia mentis habebat fructum incorruptum (sapientiam), neque fraudibus (adulatorum) animo oblectabatur suo; quod quidem artibus susurronum hominum contingere fere semper solet: malum utrisque inextricabile. Calumniarum interpretes; moribus impense vulpium similes. Quoad lucrum vero, quid adeo hoc lucrosum est? Etenim in marino velut labore (piscatione), submerso reliquo retis funiculo, suberis instar, non submersus

ego in superficie maris nato. — Fieri non potest, ut verbum emittat valens (ad persuadendum) inter bonos dolosus civis. Verumtamen adulator omnibus abblandiens, malum utique texit. Non hujus ego particeps sum impudentiæ. Amicum decet amare; in inimicum vero et ipse inimicus lupi more incurram, hic illic incedens viis obliquis. In omni vero reipublicæ administratione rectilinguis vir præstat, et in regno, et quando tumultuans populus, et quando rem publicam sapientes tenent. Nec tamen fas est cum deo contendere, — qui evehit interdum quidem res illorum, nunc rursus vero aliis dare solet magnam gloriam. Sed neque hæc animum placant invidorum. Dum enim trutinant (alterius

Ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας.

A. δ'. K. ιέ.

Ἀδύνατα δ', ἔπος ἐκβαλεῖν
Κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς
Δόλιον ἀστόν. ὅμως μὰν
Σαίνων ποτὶ πάντας ἄγαν
Πάγχυ διαπλέκει.
Οὔ οἱ μετέχω θράσεος. φίλον εἴη
Φιλεῖν· ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅ-
τ' ἐχθρὸς ἐὼν, λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι,
Ἄλλ' ἄλλοτε πατέων, ὁδοῖς σκολιαῖς.
Ἐν πάντα δὲ νομὸν εὐθύγλωσ-
σος ἀνὴρ προφέρει,
Παρὰ τυραννίδι, χὠπόταν ὁ
Λάβρος στρατὸς, χὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ
Τηρέωντι. χρὴ δὲ πρὸς
Θεὸν οὐκ ἐρίζειν,

E. δ'. K. ιδ'.

Ὃς ἀνέχει τοτὲ μὲν τὰ κείνων,
Τότ' αὖ δ' ἑτέροις ἔδω-
κεν μέγα κῦδος. Ἀλλ' οὐ-
δὲ ταῦτα νόον ἰαίνει φθονερῶν. στάθμας
Δέ τινος ἑλκόμενος
Περισσᾶς, ἐνέπαξεν ἕλ-

κος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
Πρὶν ὅσα φροντίδι μηχανῶνται τυχεῖν.
Φέρειν δ' ἐλαφρῶς
Ἐπαυχένιον λαβόντα
Ζυγόν γ' ἀρήγει. ποτὶ κέντρον δέ τοι
Λακτιζέμεν, τελέθει
Ὀλισθηρὸς οἶμος. ἁδόντα δ' εἴη
Με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

---

bona) lance depressa, suo cordi vulnus dolentissimum infligere solent, antequam ea, quæ cum sollicitudine meditantur, adsequantur. Ferre vero leviter humeris impositum jugum juvat: at contra stimulum calcitrare, est perniciosa ratio. Probatum vero liceat me cum bonis conversari.

PYTH. III.

EIDEM HIERONI,

EQUO CELETE.

Velim Chironem Phillyridem: si fas est, illud mea lingua vulgare optare dictum: (ex vulgari formula:) reviviscere (utinam reviviscerete) defunctum, Uranidæ sobolem præpotentem Saturni, vallibusque denuo imperare Pelii, ferum quidem (corporis specie) agrestem, sed mente præditum

ΠΥΘΙΑ.

ΕΙΔΟΣ γ'.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΙΕΡΩΝΙ,

ΚΕΛΗΤΙ.

Σ. ά. Κ. ιγ'.

ΗΘΕΛΟΝ Χείρωνά κε Φιλλυρίδαν,
Εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσ-
σας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος,
Ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,
Οὐρανίδα γόνον εὐ-
ρυμέδοντα Κρόνου,
Βάσσαισί τ' ἄρχειν Παλίου
Φῆρ' ἀγρότερον,
Νόον ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷ-
ος ἐὼν θρέψεν ποτὲ

Τέκτον' ἀνωδυνίας
Ἅμερον γυιαρκέος Ἀσκλαπιὸν,
Ἥρωα, παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.

Α. ά. Κ. ιγ'.

Τὸν μὲν εὐΐππου Φλεγύα θυγάτηρ
Πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλει-
θυίᾳ, δαμεῖσα χρυσέοις
Τόξοισιν ὑπ' Ἀρτέμιδος,
Εἰς Ἀΐδα δόμον ἐν
Θαλάμῳ κατέβα,
Τέχναις Ἀπόλλωνος. χόλος
Δ' οὐκ ἀλίθιος
Γίνεται παίδων Διός. ἁ
Δ' ἀποφλαυρίξαισά μιν
Ἀμπλακίαισι φρενῶν,
Ἄλλον αἴνησεν γάμον, κρύβδαν πατρὸς,
Πρόσθεν ἀκερσεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ,

Ε. ά. Κ. ιέ.

Καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν.
Οὐκ ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν,
Οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν
Ὑμεναίων· ἅλικες
Οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
Ἑσπερίαις ὑπὸ κου-

hominibus amicis; qualis educavit olim artificem mitem in-dolentiæ corpori-salutaris Æsculapium, heroem, omnium propulsatorem morborum, — quem equestris Phlegyæ filia antequam peperisset cum (juvante) matribus-præsente Lucina, domita aureis sagittis Dianæ in Plutonis domum in thalamo descendit opera Apollinis. Ira enim non irrita est filiorum Jovis. Illa nimirum contemto ipso, (Apolline errore mentis, alias probavit nuptias, clam patre, antea cum intonso consuescens Phœbo, — et gestans semen dei sanctum. Non sustinuit accedere ad epulas nuptiales, neque ad omnisonorum hymenæorum clamorem, æquales quomodo virgines solent sociæ vespertinis juveniliter ludere cantibus. At vero

amavit absentia; quemadmodum etiam (alii) multi adfecti esse solent. Est nimirum genus hominum stolidissimum, qui (quorum quisque) contemnentes præsentia circumspiciunt remota, vana consectantes irrita spe. — Contraxit hujusmodi magnam culpam pulcre-vestitæ animus Coronidis. Venientis enim ex Arcadia hospitis in lecto concubuit. Non autem latuit speculatorem. In Pythone enim, ovium-mactatarum-receptrice, hæc sensit templi rex Loxias ab arcanorum conscio integerrimo, in mentem (sibi id) inducens, omnia scienti animo. Nam falsa non admittit, fallitque eum

ῥίζεσθ' ἀοιδαῖς· ἀλλά τοι
Ἤρατο τῶν ἀπεόν-
των. οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
Ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀν-
θρώποισι ματαιότατον,
Ὅστις, αἰσχύνων ἐπιχώ-
ρια, παπταίνει τὰ πόρσω,
Μεταμώνια θη-
ρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

Σ. β'. Κ. ιγ'.

Ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀάταν
Καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλ-
θόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου
Λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας.
Οὐ δ' ἔλαθε σκοπόν· ἐν
Δ' ἄρα μηλοδόκῳ
Πυθῶνι τόσσ' εἰσάϊεν
Ναοῦ βασιλεὺς
Λοξίας κοινῶνι παρ' εὐ-
θυτάτῳ, γνώμαν πιθὼν,
Πάντα ἴσαντι νόῳ,
Ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται· κλέπτει τέ μιν
Οὐ θεὸς, οὐ βροτὸς, ἔργοις οὔτε βουλαῖς.

Α. β'. Κ. ιγ'.

Καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα
Ξεινίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον,
Πέμψεν κασιγνήταν μένει
Θύοισαν ἀμαιμακέτῳ
Ἐς Λακέρειαν. ἐπεὶ
Παρὰ Βοιβιάδος
Κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος.
Δαίμων δ' ἕτερος
Ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμά-
σατό νιν. καὶ γειτόνων
Πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾶ
Δ' ἔφθαρεν, πολλὰν τ' ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς
Σπέρματος ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν.

Ε. β'. Κ. ιέ.

Ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ
Σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμε
Λάβρον Ἁφαίστου, τότ' εἶ-
πεν Ἀπόλλων· οὐκ ἔτι
Τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἀμὸν ὀλέσσαι
Οἰκτροτάτῳ θανάτῳ,
Ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ.
Ὣς φάτο. βάματι δ' ἐν
Πρώτῳ κιχὼν παῖδ' ἐκ νεκροῦ

nec deus nec homo nec factis nec consiliis. — Etiam tunc sentiens Ischyis Elatidæ, qui peregre advenerat, concubitum nefariamque fraudem, misit sororem, ira furentem ingenti, Laceriam. Nam ad Bœbiadis (paludis) ripas habitabat virgo. Fatum autem infestum, ad malum quod (eam) impulerat, perdidit eam. Et vicinorum multi in societatem mali venerunt. Nam simul perierunt; magnamque in monte ignis ex uno semine irruens vastavit silvam. — At postquam strue in lignea collocarunt cognati puellam, fulgorque circumcurrit vehemens Vulcani, tunc dixit Apollo: Non sustinebo animo, sobolem meam perdere miseranda morte, matris gravi cum interitu. Sic dixit, gressuque primo prehensum puerum e cadavere eripuit; ardens autem ipsi dissiluerat

pyra. Et utique eum Magnesio adferens tradidit Centauro, ut is doceret eum multinocuos hominum sanare morbos. — Hos igitur, quotquot eum adierunt, aut sponte-enatis ulceribus adflicti, aut cano ære saxove eminus jacto membra vulnerati, aut æstivo igni frigoreve hiberno corpus læsi liberans alium ab aliis doloribus eduxit; alios quidem mollibus incantationibus curans, alios vero lenientibus potionibus, vel membris circumnectendo undique medicamina, (amuleta) alios denique sectionibus restituit sanos. — Verum lucro etiam sapientia irretiri solet. Pervertit et illum ampla auri merces, in manibus fulgens, ut virum e morte reduceret jam

Ἄρπασε. καιομένα
Δ' αὐτᾷ διέφαινε πυρά.
Καί ῥά μιν Μάγνητι φέρων
Πόρε Κενταύρῳ, διδάξαι
Πολυπήμονας ἀν-
θρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

Σ. γ'. Κ. ιγ'.

Τοὺς μὲν ὦν, ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων
Ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ
Χαλκῷ μέλη τετρωμένοι
Ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
Ἢ θερινῷ πυρὶ περ-
θόμενοι δέμας ἢ
Χειμῶνι, λύσαις ἄλλον ἀλ-
λοίων ἀχέων
Ἔξαγεν· τοὺς μὲν μαλακαῖς
Ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,
Τοὺς δὲ προσανέα πί-
νοντας, ἢ γυίοις περιάπτων πάντοθεν
Φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς.

Α. γ'. Κ. ιγ'.

Ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται.
Ἔτραπεν κἀκεῖνον ἀγάνορι μι-
σθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανεὶς

Ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι,
Ἤδη ἁλωκότα. χερ-
σὶ δ' ἄρα Κρονίων
Ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν
Στέρνων καθέλεν
Ὠκέως· αἴθων δὲ κεραυ-
νὸς ἐνέσκηψεν μόρον.
Χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ
Δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρεσὶ,
Γνόντα τὸ πὰρ ποδὸς, οἵας εἰμὲν αἴσας.

Ε. γ'. Κ. ιε'.

Μὴ, φίλα ψυχὰ, βίον ἀθάνατον
Σπεῦδε· τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν.
Εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι'
Ἔτι Χείρων, καί τί οἱ
Φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
Ἁμέτεροι τίθεν· ἰ-
ατῆρά τοί κέν μιν πίθον
Καί νυν ἐσλοῖσι παρα-
σχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων
Ἤ τινα Λατοΐδα
Κεκλημένον ἢ πατέρος.
Καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰ-
ονίαν τάμνων θάλασσαν,

damnatum (morti). Sed manibus Saturnius trajiciens utrisque respirationem pectorum abstulit celeriter, ardensque fulmen inflixit mortem. Oportet a diis flagitare ea, quæ conveniunt mortalibus mentibus, reputando, id quod in promtu est, quales simus naturæ. — Ne, anime mi, vitam immortalem affecta. Sed quam perficere possis exerce operam. Si vero prudens antrum inhabitaret adhuc Chiron, et aliquod ei delinimentum in animum dulciloqui hymni nostri instillare possent; utique ipsi persuaderem, ut et nunc strepuis viris medicum præberet acutarum febrium aut aliquem Latoidæ (Apollinis) aut patris (Jovis) filium advocatum (ut opem ferret). Atque tum navibus proficiscerer, Ionium secans

mare, Arethusam ad fontem, ad Ætnæum hospitem. — Qui Syracusis imperat rex clemens, civibus non invidens bonis, hospitibus autem admirandus pater. Ad quem si descenderem, geminum, sanitatem adferens auream, munus, hymnumque, certaminum Pythiorum splendorem coronarum, quas victor Pherenicus (equus) reportavit modo Cirrhæ; sidere cœlesti, opinor, splendidius ei lumen venirem utique, profundo mari trajecto. — Sed preces facere equidem volo Matri, quam puellæ juxta meum vestibulum una cum Pane colunt frequenter noctu, venerandam deam. Cum tu vero sapientiæ intelligere summam, o Hiero, veram didiceris, edoctus scis ex iis, quis ante nos vixerunt: unum juxta bo-

Ἀρέθουσαν ἐπὶ
Κράναν, παρ' Αἰτναῖον ξένον,

Σ. δ'. Κ. ιγ'.

Ὃς Συρακόσσαισι νέμει, βασιλεὺς
Πραῢς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς,
Ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
Τῷ μὲν διδύμας χάριτας,
Εἰ κατέβαν, Ὑγίει-
αν ἄγων χρυσέαν
Κῶμόν τ', ἀέθλων Πυθίων
Αἴγλαν στεφάνοις,
Τοὺς ἀριστεύων Φερένι-
κος ἕλεν Κίῤῥᾳ ποτέ·
Ἀστέρος οὐρανίου,
Φαμὶ, τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
Ἐξικόμαν κε, βαθὺν πόντον περάσσαις.

Α. δ'. Κ. ιγ'.

Ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω
Ματρὶ, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον
Σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ,
Σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.
Εἰ δὲ λόγων συνέμεν
Κορυφὰν, Ἱέρων,
Ὀρθὰν ἐπίστα, μανθάνων

Οἶσθα προτέρων·
Ἓν παρ' ἐσλὸν, πήματα σὺν
Δύο δαίονται βροτοῖς
Ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὦν
Οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
Ἀλλ' ἀγαθοὶ, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

Ε. δ'. Κ. ιε'.

Τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἕπεται.
Λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
Εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας
Πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλὴς
Οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ,
Οὔτε παρ' ἀντιθέῳ
Κάδμῳ· λέγονται μὰν βροτῶν
Ὄλβον ὑπέρτατον οἳ
Σχεῖν, οἵτε καὶ χρυσαμπύκων
Μελπομενᾶν ἐν ὄρει
Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις
Ἄϊον Θήβαις, ὁπόθ' Ἁρ-
μονίαν γᾶμεν βοῶπιν,
Ὁ δὲ Νηρέος εὐ-
βούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.

Σ. ε'. Κ. ιγ'.

Καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις·

num mala simul gemina distribuunt mortalibus Immortales. Illa vero non possunt stulti decenter ferre; sed (possunt) boni, meliora qui obvertere solent extra. — Tibi autem sors felicitatis contigit. Si quem enim hominum, regem certe populi ducem respicit magna fortuna. Vita tamen calamitatis expers non contigit neque Æacidæ Peleo, neque divino Cadmo: qui tamen dicuntur mortalium felicitatem summam tenuisse, quique aureis-reticulis-redimitas canentes in monte (Pelio) Musas septiportibusque audierunt Thebis, cum (alter) Harmoniam duceret magnis-oculis-insignem, alter vero Nerei prudentis Thetin filiam inclitam. — Et dii epulati

sunt apud utrumque, et Saturni filios reges viderunt aureis in thronis (epulis nuptialibus assidentes) muneraque sponsalia acceperunt; Jovisque beneficio ex prioribus malis recreati animum erexerunt. Attamen posteriore tempore illi quidem (Cadmo) gravibus tres filiæ malis abstulerunt lætitiæ partem; candidis-ulnis-insignis autem Thyonæ Jupiter pater venit ad thorum amabilem. — Hujus vero (Pelei) filius, quem solum immortalis peperit Phthiæ Thetis, in bello sagittis anima amissa, excitavit igni concrematus Danais planctum. Si quis igitur mortalium mente tenet veritatis rationem, eum fas est, deorum beneficio si consequitur hoc, esse felicem. (felicitate frui, si ei obtigit; verum et ad alteram fortunam paratum habere pectus.) Alis vero aliæ auræ sunt alte-volantium ventorum; Felicitas (que) hominum non diu

Καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον
Χρυσέαις ἐν ἕδραις, ἕδνα τέ
Δέξαντο· Διὸς δὲ χάριν
Ἐκ προτέρων μεταμει-
ψάμενοι καμάτων
Ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν.
Ἐν δ' αὖτε χρόνῳ,
Τὸν μὲν ὀξείαισι θύγα-
τρες ἐρήμωσαν πάθαις
Εὐφροσύνας μέρος αἱ
Τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς πατὴρ
Ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.

Α. έ. Κ. ιγ'.

Τοῦ δὲ παῖς, ὅν περ μόνον ἀθανάτα
Τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ
Τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπὼν
Ὦρσεν πυρὶ καιόμενος
Ἐκ Δαναῶν γόον. Εἰ
Δὲ νόῳ τις ἔχει
Θνατῶν ἀλαθείας ὁδὸν,
Χρὴ πρὸς μακάρων
Τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλ-
λοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαὶ
Ὑψιπετᾶν ἀνέμων.

Ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται,
Ὃς πολὺς εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται.

E. ί. K. ιέ.

Σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις
Ἔσσομαι· τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρεσὶ
Δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν
Θεραπεύων μαχανάν.
Εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι,
Ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑ-
ρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα καὶ Λύκιον
Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτις,
Ἐξ ἐπέων κελαδεν-
νῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ
Ἅρμοσαν, γινώσκομεν. ἁ
Δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς
Χρονία τελέθει,
Παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.

durat, si qua magna nimisque cumulata homini ingruerit. — Tenuiter me geram in fortuna tenui; magnifice (majore cum impensa) in ampliori; semperque eam, quæ mihi adest, fortunam animo prosequar pro viribus meis} colens. Si vero mihi divitias deus lautas præbuerit: spem habeo, gloriam me consecuturum esse excelsam apud posteros. Nestorem et Lycium Sarpedonem, hominum fabulas, ex carminibus sonoris, artifices qualia sapientes concinnarunt, novimus. Virtus enim inclitis carminibus diuturna evadit. Paucis vero (id) assequi facile est.

PYTH. IV.

ARCESILAO CYRENÆO,

CURRU.

Hodie oportet te viro amico adesse, bellicosæ regi Cyrenes, ut pompam-agente cum Arcesilao, o Musa, Latoidis debitum Delphisque secundes auram secundam carminum; ubi olim aureis Jovis aquilis assidens, non absente Apolline, sacerdos oraculo edixit: Battum conditorem frugiferæ Libyæ, sacra

ΠΥΘΙΑ.

ΕΙΔΟΣ γ'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑῼ ΚΥΡΗΝΑΙῼ,

ΑΡΜΑΤΙ.

Σ. ά. Κ. ιδ'.

ΣΑΜΕΡΟΝ μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ
Στάμεν, εὐΐππου βασιλῆϊ Κυρά-
νας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ,
Μοῖσα, Λατοΐδαισιν ὀφειλόμενον
Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων.
Ἔνθα ποτὲ χρυσέων
Διὸς ὀρνίχων πάρεδρος,
Οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλ-
λωνος τυχόντος, ἵερεα
Χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον

Καρποφόρου Λιβύας, ἱερὰν
Νᾶσον ὡς ἤδη λιπὼν
Κτίσσειεν εὐάρματον
Πόλιν ἐν ἀργινόεντι μαστῷ,

Α. ά. Κ. ιδ'.

Καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαι-
θ' ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ
Θήραιον, Αἰήτα τό ποτε ζαμενὴς
Παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος,
Δέσποινα Κόλχων. εἶπε δ' οὕτως
Ἡμιθέοισιν Ἰά-
σονος αἰχματᾶο ναύταις·
Κέκλυτε, παῖδες ὑπερ-
θύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν·
Φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάγ-
κτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν
Ἀστέων ῥίζαν φυτεύ-
σεσθαι μελησίμβροτον
Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.

Ε. ά. Κ. ιγ'.

Ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων
Ἵππους ἀμείψαντες θοὰς,
Ἀνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν
Δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.

insula jam relicta, conditurum curribus-præstantem urbem in albicante ubere terræ; — et Medeæ vaticinium in animum revocaturum cum septima et decima generatione Theræum; Æetæ quod quondam magnanima filia efflavit ex immortali ore regina Colchorum. Dixit vero sic semideis Jasonis bellicosi nautis: Audite, filii fortium virorum deorumque: aio enim, ex hac marivaga aliquando terra Epaphi filiam plantaturam esse urbium stirpem mortalibus curam, Jovis in Ammonis sedibus. — Delphinesque breviter alites (pinnatos) equis permutantes velocibus, habenas pro remis et currus gubernabunt procellipedes. Illud augurium eveniet (exitum

habebit), ut magnarum urbium metropolis Thera fiat, quod olim Tritonidis ad ostia paludis a deo homini assimulato terram dante pro xeniis e prora Euphemus descendens accepit: faustum autem ei Saturnius Jupiter pater superintonuit tonitru; — quando ancoram æreum-os-habentem, velocis Argûs frænum, e navi suspendentibus occurrit (deus ille). Duodecim nimirum antea dies ex Oceano ferebamus super terga terræ deserta marinam trabem consiliis eductam meis. Tunc igitur solivagus deus accessit splendida viri venerandi facie assumta: amicisque verbis orsus est, hospitibus velut advenientibus benefici hospites cœnam denunciant primum.

Κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτά-
σει, μεγάλαν πολίων ματρόπολιν
Θήραν γενέσθαι, τόν ποτε
Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς
Λίμνας θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ
Γαῖαν διδόντι ξείνια
Πρώραθεν Εὔφαμος καταβὰς
Δέξατ᾽· αἴσιον δ᾽ ἐπί οἱ Κρονίων
Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν·

Σ. β΄. Κ. ιδ΄.

Ἁνίκ᾽ ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν
Ναΐ κρημνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς
Ἀργοῦς χαλινόν. δώδεκα δὲ πρότερον
Ἁμέρας ἐξ ὠκεανοῦ φέρομεν
Νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων
Εἰνάλιον δόρυ, μή-
δεσιν ἀνσπάσσαντες ἁμοῖς.
Τουτάκι δ᾽ οἰοπόλος
Δαίμων ἐπῆλθεν, φαιδίμαν
Ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν
Θηκάμενος. φιλίων δ᾽ ἐπέων
Ἄρχετο, ξείνοις ἅτ᾽ ἐλ-
θόντεσσιν εὐεργέται
Δεῖπν᾽ ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.

A. δ'. K. ιδ'.

Ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ
Κώλυεν μεῖναι. φάτο δ', Εὐρύπυλος
Γαιαόχου παῖς ἀφθίτου Ἐννοσίδα
Ἔμμεναι. γίγνωσκε δ' ἐπειγομένους.
Ἂν δ' εὐθὺς ἁρπάξαις ἀρούρας
Δεξιτερᾷ προτυχὸν
Ξένιον μάστευσε δοῦναι.
Οὐδ' ἀπίθησέ νιν, ἀλ-
λ' ἥρως, ἐπ' ἀκταῖσιν θορὼν,
Χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις
Δέξατο βώλακα δαιμονίαν.
Πεύθομαι δ' αὐτὰν κατα-
κλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος
Ἐναλίᾳ βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ,

E. β'. K. ιγ'.

Ἑσπέρας, ὑγρῷ πελάγει σπομέναν.
Ἦ μάν νιν ὤτρυνον θαμὰ
Λυσιπόνοις θεραπόν-
τεσσιν φυλάξαι· τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες.
Καί νυν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νά-
σῳ κέχυται Λιβύας εὐρυχόρου
Σπέρμα, πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἴ-
κοι νιν βάλε πὰρ χθόνιον

— [Enimvero reditus causâ dulces prohibebat (nos) manere]. Dixit vero, Eurypylum terram-continentis filium immortalis Neptuni esse. Cum autem videret (nos) festinantes: statim arripiens dextra obvium terræ hospitale munus studuit (Euphemo) dare. Neque recusavit illam heros; sed in littora prosiliens manui ejus manum cum contra porrexisset, accepit glebam divinam. Audio autem eam submersam e navi marina diffluxisse aqua, — sub vesperam humido pelago illapsam. Utique ipsam mandaveram sæpe levantibus-(herum)-labore famulis servandam. At eorum oblitæ sunt mentes. Atque nunc in hacce insula immortale profusum est Libyæ spatiosæ semen ante tempus. Si enim domi eam (glebam) projecisset in inferas Orci fauces, ad sacram Tæ-

narum Euphemus ubi pervenisset, filius equitum-præsidis Neptuni, rex, quem olim Europa Tityi filia peperit Cephisi ad ripas: — quarta generatione filiorum prognatorum soboles ejus cum Danais latam illam continentem accepisset. Tunc enim e magna egredientur Lacedæmone Argivoque sinu et Mycenis. Nunc vero peregrinarum mulierum amplexibus (Euphemus) præclarum suscipiet genus (virorum,) qui in hancce beneficio deorum insulam venientes genituri sint virum, camporum nigrorum dominum, (Battum:) quem quidem auri-divite aliquando in æde Phœbus admonebit oraculis Pythium templum ingressum: — ut tempore seriore navibus multos deducat Nili ad pingue templum Saturnii.

Ἀΐδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν
Εὔφαμος ἐλθὼν, υἱὸς ἱπ-
πάρχου Ποσειδάωνος, ἄναξ,
Τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ
Τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις·

Σ. γ'. Κ. ιδ'.

Τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων
Αἷμά οἱ κεῖναν λάβε σὺν Δαναοῖς
Εὐρεῖαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
Ἐξανίσταντα Λακεδαίμονος Ἀρ-
γείου τε κόλπου καὶ Μυκηνᾶν.
Νῦν γε μὲν ἀλλοδαπᾶν
Κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν
Ἐν λέχεσιν γένος, οἵ
Κεν, τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν
Νᾶσον ἐλθόντες, τέκωνται
Φῶτα κελαινεφέων πεδίων
Δεσπόταν· τὸν μὲν πολυ-
χρύσῳ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμμνάσει θέμισσιν,

Α. γ'. Κ. ιδ'.

Πύθιον ναὸν καταβάντα, χρόνῳ
Ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀγαγὲν
Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα.

Ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες. ἔ-
πταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ
Ἥρωες ἀντίθεοι,
Πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
Ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυ-
μνάστου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
Χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας
Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ·
Ἅ σε χαίρειν εἰς τρὶς αὐ-
δάσασα, πεπρωμένον
Βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνας,

Ε. γ'. Κ. ιγ'.

Δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον
Ποινὰ τίς ἔσται, πρὸς θεῶν.
Ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ
Νῦν, ὥστε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ,
Παισὶ τούτου ὄγδοον θάλ-
λει μέρος Ἀρκεσίλας· τῷ μὲν Ἀπόλ-
λων ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ
Ἀμφικτυόνων ἔπορεν
Ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ
Μοίσαισι δώσω, καὶ τὸ πάγ-
χρυσον νάκος κριοῦ. μετὰ γὰρ
Κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομ-

Erat hæc Medeæ verborum series. Obstupuerunt vero immoti silentio heroes divini reconditum vaticinium audientes. Te vero, o beate fili Polymnesti, hoc sermone oraculum erexit sacerdotis Delphicæ sponte editum, quæ te salvere ter cum jussisset, fato destinatum regem declaravit Cyrenes, — dum tu interrogabas: quomodo impedita loquela solvi deorum beneficio posset. Utique etiam nunc, ceu floribus purpurei veris in vigore, inter hujus (Batti) posteros octava floret progenies, Arcesilaus: cui Apollo Pythoque gloriam per Amphictyonas præbuit cursus. Ego vero eum Musis tradam et aureum vellus arietis. Ad illud enim dum navigabant Minyæ, divinitus missi ipsis honores originem habuerunt. —

Quænam igitur initia fuerunt navigationis? quæque necessitas validis adamantinis illos alligavit clavis? Fatale erat Peliam ab illustribus Æolidis interfici sive manibus, sive consiliis sævis. Venit nimirum animo ejus prudenti horrendum vaticinium apud medium umbilicum (Delphos) arborosæ editum matris: ut virum altero tantum pede calceatum magnopere caveret, si quando altis e recessibus in apricam terram veniret talis inclitæ Iolci — sive peregrinus, sive civis. Venit igitur tandem hastis geminis vir terribilis; vestisque dupliciter eum texit: altera, Magnetibus usitata, applicans se admirandis membris; altera vero circa eam par-

ποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν.

Σ. δ'. Κ. ιδ'.

Τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας;
Τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαν-
τος δῆσεν ἅλοις; θέσφατον ἦν Πελίαν
Ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν
Χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκνάμπτοις.
Ἦλθε δέ οἱ κρυόεν
Πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
Πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐ-
δένδροιο ῥηθὲν ματέρος·
Τὸν μονοκρήπιδα πάντως
Ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ,
Εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ
Σταθμῶν ἐς εὐδείελον
Χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ

Α. δ'. Κ. ιδ'.

Ξεῖνος, αἴτ' ὦν ἀστός. ὁ δ' ἄρα χρόνῳ
Ἷκετ', αἰχμαῖσιν διδύμαισιν, ἀνὴρ
Ἔκπαγλος. ἐσθὰς δ' ἀμφότερόν μιν ἔχεν,
Ἅτε Μαγνήτων ἐπιχώριος, ἁρ-
μόζοισα θαητοῖσι γυίοις,
Ἀμφὶ δὲ παρδαλέα
Στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους.

Οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι
Κερθέντες οἴχοντ' ἀγλαοὶ,
'Αλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσ-
σον. τάχα δ', εὐθὺς ἰὼν, σφετέρας
'Εστάθη γνώμας ἀταρ
βάτοιο πειρώμενος
'Εν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

Ε. δ'. Κ. ιγ'.

Τὸν μὲν οὐ γίνωσκον. ὀπιζομένων
Δ' ἔμπας τὶς εἶπεν καὶ τόδε·
Οὔ τί που οὗτος 'Απόλ-
λων. οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις
'Αφροδίτας, ἐν δὲ Νάξῳ
Φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ 'Ιφιμεδεί-
ας παῖδας, Ὦτον καὶ σὲ, τολ-
μάεις 'Επιάλτα ἄναξ.
Καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος 'Αρτέμιδος
Θήρευσε κραιπνὸν, ἐξ ἀνι-
κάτου φαρέτρας ὀρνύμενον·
Ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτά-
των ἐπιψαύειν ἔραται.

Σ. έ. Κ. ιδ'.

Τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμεναι
Γάρυον τοιαῦτ'. ἀνὰ δ' ἡμιόνοις

di pellis arcebat horrorem-incutientes imbres. Neque comarum cincinni detonsi abierant pulcri, sed per totum tergum splendebant. Mox vero, recta accedens, sui constitit animi imperterriti experimentum dans in foro quum frequens esset turba. — Atque eum quidem non agnoscebant; animadvertentium tamen aliquis dixit ita: Numquid hic est Apollo? neque sane æreo-curru-utens maritus est Veneris. In Naxo autem clara aiunt obiisse Iphimediæ filios Otum, et te, o audax Ephialta rex. Etiam Tityum sagitta Dianæ confecit velox ex invicta pharetra depromta; ut quisque ad licitos amores adspirare amet. — Talia illi inter sese invicem loquebantur. Mulabus autem politaque rheda

concitate Pelias supervenit properans. Obstupuit autem statim adspecto bene-cognito calceo dextrum tantum circa pedem. Occultans tamen animo metum allocutus est eum: Quamnam terram, o hospes, profiteris patriam esse? et quænam hominum te terrigenarum candido emisit ventre? odiosissimis mendaciis non contaminans (ea quæ dicis) dic genus. — Huic autem confidenter placidis verbis sic respondit: Aio disciplinam Chironis me afferre. Ex antro scilicet venio a Chariclo et Philyra; ubi Centauri me filiæ educarunt castæ. Viginti autem postquam complevi annos, nihil neque facto neque verbo obsequioso illis significans redii domum, pristinum recuperaturus regni patris mei, quod olim

Ἕστα τ' ἀπήνᾳ προτροπάδαν Πελίας
Ἵκετο σπεύδων. τάφε δ', αὐτίκα πα-
πτήναις ἀρίγνωτον πέδιλον
Δεξιτερῷ μόνον ἀμ-
φὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ
Δεῖμα προσέννεπε· ποί-
αν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι
Πατρίδ' ἔμμεν; καὶ τίς ἀνθρώ-
πων σε χαμαιγενέων πολιᾶς
Ἐξανῆκεν γαστρός; ἐ-
χθίστοισι μὴ ψεύδεσι
Καταμιάναις εἰπὲ γένναν.

A. έ. K. ιδ'.

Τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις
Ὧδ' ἀμείφθη· φαμὶ διδασκαλίαν
Χείρωνος οἴσειν. ἄντροθε γὰρ νέομαι
Πὰρ Χαρικλοῖς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κεν-
ταύρου με κοῦραι θρέψαν ἁγναί.
Εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις
Ἐνιαυτοὺς, οὔτε ἔργον
Οὔτ' ἔπος εὐτράπελον
Κείνοισιν εἰπὼν, ἱκόμαν
Οἴκαδ', ἀρχαίαν κομίζων
Πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν

Οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε
Ζεὺς ὤπασεν λαγέτᾳ
Αἰόλῳ καὶ παισὶ, τιμάν.

Ε. ί. Κ. ιγ'.

Πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν ἄθεμιν,
Λευκαῖς πιθήσαντα φρεσὶν,
Ἁμετέρων ἀποσυ-
λᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων·
Τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον
Φέγγος, ὑπερφιάλου ἁγεμόνος
Δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὡσ-
εί τε φθιμένου δνοφερὸν
Ἐν δώμασι θηκάμενοι μετὰ κω-
κυτῶ γυναικῶν κρύβδα πέμ-
πον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,
Νυκτὶ κοινάσαντες ὁδὸν, Κρονίδᾳ
Δὲ τράφεν Χείρωνι δῶκαν.

Σ. ς'. Κ. ιδ'.

Ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων
Ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων,
Κεδνοὶ πολῖται, φράσσατέ μοι σαφέως.
Αἴσονος γὰρ παῖς, ἐπιχώριος, οὐ
Ξείναν ἱκόμαν γαῖαν ἄλλων.
Φὴρ δέ με θεῖος Ἰά-

Jupiter populorum duci Æolo liberisque ejus dederat, injuste ab alio occupati, honorem. — Audio enim Peliam iniqutum splendidis obsecutum præcordiis violenter illud nostris juste imperantibus parentibus eripuisse; qui me, cum primum vidi lumen, insolentis regis veriti injuriam, funere tanquam defuncti atro in ædibus cum ejulatu mulierum instituto, clam emiserunt fasciis in purpureis; noctem arbitram facientes itineris, Saturnioque nutriendum Chironi tradiderunt. — Sed harum quidem rerum capita tenetis. Equestrium vero parentum ædes vos, o incliti cives, indicate mihi aperte. Æsonis enim filius, indigena, non peregrinam veni in terram aliorum. Centaurus vero me divinus Jasonem nominans

appellavit. Sic dixit. Atque illum ingressum agnovit oculus patris; ejusque ex senilibus palpebris ebullierunt lacrimæ; suo in animo quandoquidem gavisus est eximie, filium cum videret pulcerrimum hominum. — Tum fratres Æsonis ad eos ambo venerunt, illius ad famam: ex propinquo quidem Pheres fontem Hypereidem linquens; ex Messene vero Amythaon; statim etiam Admetus venit et Melampus lubentes ad patruelem. Convivii vero munere cum amicis verbis eos excipiens Jason, (muneribus) hospitalibus convenientibus præbitis omnem hilaritatem intendit, per totas quinque decerpens noctes atque dies sacrum lætitiæ

σονα κικλήσκων προσηύδα.
Ὣς φάτο. τὸν μὲν ἐσελ-
θόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός.
Ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν
Δάκρυα γηραλέων γλεφάρων·
Ἂν περὶ ψυχὰν ἐπεὶ
Γάθησεν, ἐξαίρετον
Γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

Α. ς'. Κ. ιδ'.

Καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι
Ἤλυθον, κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγ-
γὺς μὲν Φέρης, κράναν Ὑπερηΐδα λιπὼν,
Ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν· ταχέως
Δ' Ἄδματος ἦκεν καὶ Μέλαμπος
Εὐμενέοντες ἀνε-
ψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ
Μειλιχίοισι λόγοις
Αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος,
Ξείνι' ἁρμόζοντα τεύχων,
Πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν τάνυεν,
Ἀθρόαις πέντε δραπὼν
Νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις
Ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

Ε. ϛ΄. Κ. ιγ΄.

Ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ, πάντα λόγον θέμενος
Σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ
Συγγενέσιν παρεκοι-
νᾶθ'. οἱ δ' ἐπέσποντ'. αἶψα δ' ἀπὸ κλισιᾶν
Ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ' ἦλ-
θον μέγαρον Πελία· ἐσσύμενοι
Δ' εἴσω κατέσταν. τῶν δ' ἀκού-
σαις, αὐτὸς ὑπηντίασεν
Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά.
Πραῢν δ' Ἰάσων μαλθακᾷ
Φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον
Βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων·
Παῖ Ποσειδᾶνος Πετραίου,

Σ. ζ. Κ. ιδ΄.

Ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι
Κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον,
Τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν ὅμως.
Ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ, θεμισσαμένους
Ὀργὰς, ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.
Εἰδότι τοι ἐρέω·
Μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ
Καὶ θρασυμήδεϊ Σαλ-

florem; — at sexto die omnem ille ab initio serium sermonem propositum cum consanguineis communicavit. Illi vero obsequuti sunt. Statim vero ex sedibus proruit cum illis. Et venerunt ad ædes Peliæ, irruentesque constiterunt. De iis vero cum audisset, ipse obviam processit Tyrus comarum-studiosæ filius. Placidum autem Jason molli voce stillans sermonem jecit fundamentum sapientum verborum; Fili Neptuni Petræi, — sunt quidem hominum mentes velociores ad utilitatem fraudulentam justitiæ præferendam, cum tamen ad asperum sibi sic viam parare soleant exitum. At me oportet et te, legitime frænatis affecibus, texere futuram (nostram) felicitatem. Scienti tibi dico. Una mulier

Cretheique mater fuit et audacis consilio Salmonei; tertia vero generatione nos deinceps ab illis sati robur solis aureum cernimus. Parcæ autem aversantur, si qua simultas intercedit cognatis, pudore (pietate inter eos) extincto. — Non decet nos duos æs-penetrantibus gladiis aut jaculis magnas majorum opes partiri. Oves quippe tibi ego et boum flavos greges relinquo agrosque omnes, quos ablatos meis parentibus depasceris, opes tuas alens. Neque me angit, quod tuam domum hæc valde amplificant. Sed sceptrum regium et thronum, cui olim Crethides (Æson) insidens equestrium dirigebat populorum jura; hæc quidem sine communi molestia — redde nobis, ne quod gravius inde tibi excites malum.

μωνεῖ· τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς
Ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέν-
τες σθένος ἀελίου χρύσεον
Λεύσσομεν. Μοῖραι δ' ἀφί-
σταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει
Ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.

A. ζ'. K. ιδ'.

Οὐ πρέπει νῶιν χαλκοτόροις ξίφεσιν
Οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων
Τιμὰν δάσασθαι. μᾶλά τε γάρ τοι ἐγὼ
Καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίη-
μ' ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούρας
Ἀμετέρων τοκέων
Νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων.
Κοὔ με πονεῖ τεὸν οἶ-
κον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν.
Ἀλλὰ, καὶ σκᾶπτον μόναρχον,
Καὶ θρόνον, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας
Ἐγκαθίζων ἱππόταις
Εὔθυνε λαοῖς δίκας,
Τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας

E. ζ'. K. ιγ'.

Λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ
Αὐτῶν ἀναστήσῃ κακόν.

Ὡς ἄρ' ἔειπεν. ἀκᾷ
Δ' ἀνταγόρευσεν καὶ Πελίας· ἔσομαι
Τοῖος. ἀλλ' ἤδη με γηραι-
ὸν μέρος ἁλικίας ἀμφιπολεῖ·
Σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυ-
μαίνει· δύνασαι δ' ἀφελεῖν
Μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἑὰν
Ψυχὰν κομίξαι Φρίξος, ἐλ-
θόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους,
Δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν,
Τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη

Σ. η'. Κ. ιδ'.

Ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων.
Ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν
Φωνεῖ. μεμάντευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ,
Εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχος ὀ-
τρύνει με τεύχειν ναΐ πομπάν.
Τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν
Τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖν
Καὶ βασιλευέμεν ὄ-
μνυμι προήσειν. καρτερὸς
Ὅρκος ἄμμι μάρτυς ἔστω
Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
Σύνθεσιν ταύταν ἐπαι-

Sic utique dixit. Placide autem vicissim allocutus est eum etiam Pelias: Ero talis. Sed jam me senilis pars ætatis urget: (adest mihi senectus;) tuæ vero ætatis flos adhuc viget; potesque auferre iram inferorum. Jubet enim Phrixus profectum ad Æetæ thalamos suam animam piare, pellemque arietis villosam auferre, quo olim e mari servatus fuit — eque novercæ impiis telis. Hæc mihi mirum somnium allapsum mandat. Ego vero oraculum consului apud Castaliam, si quid explorari posset; idque jussit me quam celerrime navi suscipere profectionem. Hunc tu laborem sponte perfice, tum tibi monarchiam et regnum juro me traditurum, firmum jusjurandum (is, per quem sancte juratur) testis ad-

sit nostrum utrique Jupiter genitalis. In pactum hoc ubi convenissent, discesserunt. At Jason ipse jam — incitabat præcones instantem navigationem ut denunciarent ubique. Statim vero Saturnii Jovis filii tres nigrisque-superciliis-ornatæ Alcmenæ Ledæque invicti-pugnatores venerunt, duoque alte-comati viri, Neptuni soboles, reveriti (Jasonis) virtutem, eque Pylo et a promontorio Tænaro; quorum, Euphemi quidem tuaque, o Periclymene fortissime, gloria insignis (hac expeditione) reddita est. Apolline vero natus, citharœdus carminum pater, accessit laudibus clarus Orpheus. — Misit porro Mercurius auream-virgam-gestans duos filios ad difficilem laborem, unum Echionem, juventæ vigore plenos, alterum Erytum; statim autem, ad Pangæi montis radices

νήσαντες οἱ μὲν κρίθεν.
Ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη

A. ή. K. ιδ'.

Ὄρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον
Φαινέμεν παντᾶ. τάχα δὲ Κρονίδα-
ο Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
Ἦλθον Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου
Λήδας τε. δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται
Ἀνέρες, Ἐννοσίδα
Γένος, αἰδεσθέντες ἀλκὰν,
Ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄ-
κρας Ταινάρου· τῶν μὲν κλέος
Ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη
Σόν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία.
Ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ, φορ-
μικτὰς, ἀοιδᾶν πατὴρ
Ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς.

E. ή. K. ιγ'.

Πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους
Υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον,
Τὸν μὲν Ἐχίονα, κε-
χλάδοντας ἥβα, τὸν δ' Ἔρυτον. ταχέως
Δ' ἀμφὶ Παγγαίου θέμεθλα
Ναιετάοντες ἔβαν· καὶ γὰρ ἑκὼν

Θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔν-
τυνεν βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας
Ἄνδρας πτεροῖσιν νῶτα πε-
φρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
Τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοι-
σιν πόθον γ᾽ ἔνδαιεν Ἥρα

Σ. θ'. Κ. ιδ'.

Ναὸς Ἀργοῦς· μή τινα λειπόμενον
Τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν
Αἰῶνα πέσσοντ᾽, ἀλλ᾽ ἐπὶ καὶ θανάτῳ
Φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς
Ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
Ἐς δ᾽ Ἰαωλκὸν ἐπεὶ
Κατέβα ναυτᾶν ἄωτος,
Λέξατο πάντας ἐπαι-
νήσαις Ἰάσων. καί ῥά οἱ
Μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλά-
ροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος ἄμβασε στρατὸν
Πρόφρων. ἐπεὶ δ᾽ ἐμβόλου
Κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν,

Α. θ'. Κ. ιδ'.

Χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν

habitantes, venerunt. Promtus etiam animo lubenti cito armavit Zeten Calainque rex ventorum, pater Boreas, viros ambo alis terga horrentes purpureis. Hocce ad inflectendos-animos-potens dulce in Semideis desiderium accendit Juno — navis Argus: ne quis relictus periculorum expertem, apud matrem maneret, vitam fovens; sed ut vel mortis cum periculo ornamentum pulcerrimum virtutis suæ æqualibus assequeretur cum aliis. In Iolcum vero postquam descendit nautarum flos: recensuit omnes, postquam laudasset, Jason. Et vero vates ex auguriis sortibusque vaticinans sacris Mopsus, navem conscendere jussit exercitum promtus (auguria fausta nuntians). Postquam autem e rostro desuper suspenderant ancoras: — auream manibus capiens phialam dux, in puppi

patrem Cœlitum, fulminatorem Jovem, et celeres fluctuum ventorumque motus precabatur et noctes, et maris vias, diesque felices et optabilem reditus fortunam. E nubibus vero ei respondit tonitru fausta vox; splendidique venerunt radii ex fulgure erumpentes. Animum autem heroes receperunt dei prodigiis confisi. — Jussit vero eos incumbere remis prodigiorum speculator, dulces indicans spes. Remigatio igitur asperarum manuum labore indefessa successit; Notique flatibus ad Ponti Axini ostium acti venerunt; ubi sacrum Neptuno marino constituerunt delubrum: fulvus autem Thraciorum taurorum grex aderat: divinamque lapideam

᾿Αρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατέρ᾿ Οὐρανιδᾶν
᾿Εγχεικέραυνον Ζῆνα, καὶ ὠκυπόρους
Κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ᾿ ἐκάλει,
Νύκτας τε, καὶ πόντου κελεύθους,
῎Αματά τ᾿ εὔφρονα, καὶ
Φιλίαν νόστοιο μοῖραν.
᾿Εκ νεφέων δέ οἱ ἀντ-
ἄϋσε βροντᾶς αἴσιον
Φθέγμα· λαμπραὶ δ᾿ ἦλθον ἀκτῖ-
νες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
᾿Αμπνοὰν δ᾿ ἥρωες ἔ-
στασαν θεοῦ σάμασι
Πιθόμενοι. κάρυξε δ᾿ αὐτοῖς

E. θ'. K. ιγ'.

᾿Εμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος, ἀ-
δείας ἐνίπτων ἐλπίδας.
Εἰρεσία δ᾿ ὑπεχώ-
ρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος.
Σὺν Νότου δ᾿ αὔραις ἐπ᾿ ᾿Αξεί-
νου στόμα πεμπόμενοι ἤλυθον. ἔν-
θ᾿ ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἕσ-
σαντ᾿ εἰναλίου τέμενος·
Φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα
Ταύρων ὑπᾶρχεν· καὶ νεό-

κτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ.
Ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἵεμενοι,
Δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,

Σ. ι. Κ. ιδ'.

Συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον
Ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμοι γὰρ ἔσαν
Ζωαί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι
Ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλ-
λ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
Ἡμιθέων πλόος ἄ-
γαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἐν-
ήλυθον, ἔνθα κελαι-
νώπεσσι Κόλχοισιν βίαν
Μίξαν, Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ.
Πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων
Ποικίλαν ἴϋγγα τε-
τρακνάμον' Οὐλυμπόθεν
Ἐν ἀλύτῳ ζεύξασα κύκλῳ

Α. ι'. Κ. ιδ'.

Μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν
Πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτάς τ' ἐπαοι-
δὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν·
Ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοι-
τ' αἰδῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτὰν

aram. In periculum vero grave conjecti, domino supplicabant navium (navigationis) — ut concurrentium impetum ineluctabilem effugerent petrarum. Geminæ enim erant, vivæ, volvebanturque velociores, quam graviter-stridentium ventorum acies. Sed jam mortem illa iis Semideorum navigatio adducebat. Phasin autem deinde ingressi sunt, ubi nigris Colchis robur (h. se) admoverunt (cum iis congressi sunt) Æetam apud ipsum. Domina autem acutissimorum telorum Cypria Venus versicolorem torquillam, indissolubili quatuor radiorum rotæ alligatam, — furiosam avem, primum ad homines cœlitus detulit, precesque incantatrices edocuit sapientem Æsonidam, ut Medeæ eximeret parentum reve-

rentiam, desiderabilisque Græcia ipsam in pectore ardentem versaret flagello Suadæ. Atque mox illa (Medea) summam laborum paternorum (a patre injunctorum) ostendit Jasoni, oleoque permixta remedia dolorum dedit, quibus ungeretur; pactique sunt communes nuptias dulces inter se jungere. — At postquam Æetes adamantinum in medio aratrum statuerat, et boves, qui flammam e flavis malis spirabant ardentis ignis, æreisque ungulis pulsabant terram alternis: hos adductos jugo admovit solus (Æetes); rectosque sulcos in longum ducens egit, et glebas-emittentis ad orgyæ altitudinem dissecuit dorsum terræ. Tum ita dixit: Hoc opus, rex qui præest navi, mihi si perfecerit: incorruptibile stragulum

Ἐν φρεσὶ καιομέναν
Δονέοι μάστιγι Πειθοῦς.
Καὶ τάχα πείρατ᾽ ἀέ-
θλων δείκνυεν πατρωΐων·
Σὺν δ᾽ ἐλαίῳ φαρμακώσα-
σ᾽, ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν
Δῶκε, χρίεσθαι. καταί-
νησάν τε κοινὸν γάμον
Γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι.

Ε. ί. Κ. ιγ΄.

Ἀλλ᾽ ὅτ᾽ Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν
Μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο
Καὶ βόας, οἳ φλόγ᾽ ἀπὸ
Ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρὸς,
Χαλκέαις δ᾽ ὁπλαῖς ἀράσσε-
σκον χθόν᾽ ἀμειβόμενοι· τοὺς ἀγαγὼν
Ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος. ὀρ-
θὰς δ᾽ αὔλακας ἐντανύσαις
Ἤλαυν᾽, ἀναβωλακίας δ᾽ ὀργυι-
ὰν σχίζε νῶτον γᾶς. ἔει-
πεν δ᾽ ὧδε· τοῦτ᾽ ἔργον βασιλεὺς,
Ὅς τις ἄρχει ναὸς, ἐμοὶ τελέσαις
Ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω,

Σ. ιά. Κ. ιδ'.

Κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ.
Ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, ἀπὸ κρόκεον
Ῥίψαις Ἰάσων εἷμα, θεῷ πίσυνος
Εἴχετ' ἔργου. πῦρ δέ νιν οὐκ αἰόλει,
Παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.
Σπασσάμενος δ' ἄροτρον,
Βοέοις δήσαις ἀνάγκας
Ἔντεσιν αὐχένας, ἐμ-
βάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ
Κέντρον αἰανὲς, βιατὰς
Ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
Μέτρον. ἴϋξεν δ' ἀφω-
νήτῳ περ ἔμπας ἄχει,
Δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.

Α. ιά. Κ. ιδ'.

Πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας
Ὤρεγον χεῖρας, στεφάνοισί τέ μιν
Ποίας ἔρεπτον, μειλιχίοις τε λόγοις
Ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίου
Θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν
Ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκ-
τάνυσαν Φρίξου μάχαιραι.

auferat, — vellus splendidum aureo villo. Sic eo dicente, abjecto Jason croceo vestimento, deo fretus, aggrediebatur rem. Ignis vero eum non turbabat veneficiorum-peritissimæ hospitæ præceptis (medicaminibus). Protracto vero aratro bubulis quum religasset necessitatis (domantibus) instrumentis colla (taurorum,) incutiens validorum-laterum-corpori stimulum gravem, fortis elaboravit imperatum (agri) spatium. Ingemuit vero tacito quamvis dolore robur Jasonis Æetes admiratus — simulque socii forti viro amicas porrigebant manus, coronisque eum herbaceis redimiebant, blandisque sermonibus excipiebant. Statim autem Solis admirandus filius vellus splendidum indicabat, ubi illud extenderant Phrixi cultri. Sperabat autem non item ei huncce perfec-

turum esse (Jasonem) laborem. Repositum enim erat in saltu, draconisque custodiebatur sævissimis malis, qui crassitie longitudineque quinquaginta-remorum navem (ipsam Argo) superabat, quam construxerant ictus ferri. — Longe mihi (in promtu esset) procedere in via: opportunitas quidem adesset: sed novi etiam semitam quandam brevem, multisque præcello artificio (hoc) aliis. (Verbo:) Interfecit ille arte, cæsiis-oculis varioque-tergo serpentem, o Arcesila, clamque abduxit Medeam cum vellere, Peliæ mortem; ad Oceanique pontum accesserunt mareque rubrum Lemniarumque gentem feminarum viricidarum, ubi et membrorum in certaminibus exhibuerunt specimen, veste nudati, — et (cum illis) consueverunt. Atque tum, in peregrinis licet terris, vestræ

Ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ
Κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον.
Κεῖτο γὰρ λόχμᾳ, δράκοντος
Δ' εἴχετο λαβροτάταν γενύων,
Ὃς πάχει μάκει τε πεν-
τηκόντορον ναῦν κράτει,
Τέλεσαν ἂν πλαγαὶ σιδάρου. —

Ε. ιά. Κ. ιγ'.

Μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν· ὥ-
ρα γὰρ συνάπτει· καί τινα
Οἶμον ἴσαμι βραχύν·
Πολλοῖσι δ' ἄγημαι σοφίας ἑτέροις.
Κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις
Ποικιλόνωτον ὄφιν, ὦ 'ρκεσίλα,
Κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐ-
τᾷ, τὰν Πελίαο φόνον.
Ἔν τ' ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν,
Πόντῳ τ' ἐρυθρῷ, Λαμνιᾶν
Τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων.
Ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδεί-
ξαντο κρίσιν, ἐσθᾶτος ἀμφὶς,

Σ. ιβ'. Κ. ιδ'.

Καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς
Πέρ ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας

'Ακτῖνας ὄλβου δέξατο μοιρίδιον
Ἆμαρ, ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γένος Εὐ-
φάμου φυτευθὲν λοιπὸν αἰεὶ
Τέλλετο. καὶ, Λακεδαι-
μονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
Ἤθεσιν, ἔν ποτε Καλ-
λίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ
Νᾶσον. ἔνθεν δ' ὔμμι Λατοί-
δας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
Σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλ-
λειν, ἄστυ χρυσοθρόνου
Διανέμειν θεῖον Κυράνας

Α. ιβ'. Κ. ιδ'.

'Ορθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις.
Γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν.
Εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει
'Εξερείψαι κεν μεγάλας δρυὸς, αἰ-
σχύνοι δέ οἱ θαητὸν εἶδος·
Καὶ φθινόκαρπος ἐοῖ-
σα διδοῖ ψᾶφόν περ αὐτᾶς,
Εἴ ποτε χειμέριον
Πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον,
Ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσι
Δεσποσύναισιν ἐρειδομένα

felicitatis scintillas accepit fatalis dies vel noctes. Ibi enim genus Euphemi satum in posterum perpetuum (tempus) extitit. Et Lacedæmoniorum ingressi sedes postea aliquando in Callistam migrarunt insulam. Inde vero vobis Latonæ filius dedit Libyam terram deorum beneficio colendam, ad urbem aurithronæ gubernandam divinam Cyrenes — recti-consultricem prudentiam adeptis. Calle nunc Œdipi sapientiam. Etiamsi quis ramos acuta securi amputet magnæ quercus, fœdetque admirandam ejus speciem: (tamen illa) etsi sterilis reddita, dat suæ naturæ argumentum, si quando hibernus ignis illa fiat ad extremum, aut rectis herilibus (in

heri domo) columnis fulta (tanquam trabs) onus aliis in muris difficile sustineat, suo derelicto loco. — Tu vero ades medicus opportunissimus; Pæanque tuam honorat vitam (favet tibi). Oportet molli manu adhibita os vulneris tractare. Facile quippe est civitatem concutere etiam imbecillioribus. At in sede iterum collocare, difficile utique est, inopinato nisi deus principibus gubernator adfuerit. Tibi vero harum rerum contexitur decus. Persevera felicem in Cyrecen impendere studium omne. — Homericarum autem etiam hanc considerans sententiam cura: Nuntium prudentem, inquit, honorem maximum (adeoque successum) negotio cuivis afferre. Augetur adeo (honore) Musa quoque

Μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει
Δύστανον ἐν τείχεσιν,
Ἑὸν ἐρημώσασα χῶρον.

E. ιβ΄. K. ιγ΄.

Ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος,
Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
Χρὴ μαλακὰν χέρα προσ-
βάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖ-
σαι καὶ ἀφαυροτέροις· ἀλλ' ἐπὶ χώ-
ρας αὖθις ἕσσαι δυσπαλὲς
Δὴ γίνεται, ἐξαπίνας
Εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνεσσι κυβερ-
νατὴρ γένηται. τὶν δὲ τού-
των ἐξυφαίνονται χάριτες.
Τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυρά-
νας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.

Σ. ιγ΄. K. ιδ΄.

Τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος
Ῥῆμα πόρσυν'· ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα
Τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν.
Αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας
Ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυράνα
Καὶ τὸ κλεεννότατον

Μέγαρον Βάττου δικαίαν
Δαμοφίλου πραπίδων.
Κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος,
Ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρ-
σαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ.
Ὀρφανίζει μὲν κακὰν
Γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός.
Ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

Α. ιγ'. Κ. ιδ'.

Οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς,
Οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ
Καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει.
Εὖ νιν ἔγνωκεν. θεράπων δέ οἱ, οὐ
Δράστας, ὀπαδεῖ. Φαντὶ δ' ἔμμεν
Τοῦτ' ἀνιαρότατον,
Καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκᾳ
Ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ
Μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
Προσπαλαίει νῦν γε πατρώ-
ας ἄπο γᾶς ἄπο τε κτεάνων.
Λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος
Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
Μεταβολαὶ, λήξαντος οὔρου,

nuntio recto. Cognovit Cyrene et celeberrima domus Batti justam (rationem et viam) Demophili mentis. Ille enim inter pueros juvenis, in consiliis vero senex, quasi assecutus centennem vitam. Privat maledicentiam splendida voce, didicitque injuriosum odisse — non contendens contra bonos, neque procrastinans rem ullam; quandoquidem tempus opportunum inter homines breve spatium habet (mox præterit); ille vero bene id novit, comitaturque eum (opportunitas) famula non tanquam fugitiva. Aiunt vero esse hoc molestissimum, nosse honesta (bonorum sensum habere), at ex necessitate extra ea habere pedem (iis carere). Et sane ille (tanquam alter) Atlas cum cœlo (ita ipse cum ærumnis) colluctatur nunc procul patria a tellure, et a possessionibus suis. Solvit tamen Jupiter immortalis etiam Titanas: et

tempore mutationes (fiunt), cessante vento,—velorum. Sed optat, pernicioso morbo exantlato (exilio), tandem domum videre; ad Apollinisque fontem convivia frequentans animum tradere juvenili hilaritati; sæpeque inter sapientes cives affabre-factam citharam gestans, in otio quieto pulsare, nec sane cuique damnum inferens, nec patiens ipse a civibus quicquam. Atque tum narraverit, qualem Arcesilao invenerit fontem præclararum laudum novum, Thebis hospitio exceptus.

Ε. ιγ΄. Κ. ιγ΄.

Ἱστίων. ἀλλ᾽ εὔχεται οὐλομέναν
Νοῦσον διαντλήσας ποτὲ
Οἶκον ἰδεῖν, ἐπ᾽ Ἀπόλ-
    λωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων
Θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν
Πολλάκις, ἔν τε σοφοῖς δαιδαλέαν
Φόρμιγγα βαστάζων πολί-
    ταις ἀσυχίᾳ θιγέμεν,
Μήτ᾽ ὦν τινι πῆμα πορὼν, ἀπαθὴς
Δ᾽ αὐτὸς πρὸς ἀστῶν. καί κε μυ-
    θήσαιθ᾽, ὁποίαν Ἀρκεσίλᾳ
Εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων
Πρόσφατον, Θήβᾳ ξεναθείς.

ΠΥΘΙΑ.

ΕΙΔΟΣ δ.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΩ ΚΥΡΗΝΑΙΩ,

ΑΡΜΑΤΙ.

Σ. ά. Κ. ιδ.

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ εὐρυσθενὴς,
Ὅταν τὶς ἀρετᾷ κεκρα-
μένον καθαρᾷ βροτήσιος ἀνὴρ,
Πότμου παραδόντος, αὐτὸν ἀνάγῃ
Πολύφιλον ἑπέταν·
Ὦ θεόμορ᾽ Ἀρκεσίλα,
Σύ τοί νιν, κλυτᾶς
Αἰῶνος ἀκρᾶν βαθμίδων
Ἄπο, ξὺν εὐδοξίᾳ
Μετανίσσεαι ἕκατι χρυ-
σαρμάτου Κάστορος·

PYTH. V.

ARCESILAO CYRENÆO,

CURRU.

Divitiæ magnam vim habent, quum quis mortalis virtute temperatas intemerata, fortuna tradente, habeat eas multorum-amicorum-conciliatrices comites. O beate Arcesilæ, tu utique, ab inclitæ ætatis primis gradibus usque, cum gloria eas tenes, voluntate aureo-curru-vecti Castoris, serenita-

tem qui post hibernam procellam in tua fulgere facit beata domo. — Sapientes vero pulcrius (bene) ferunt divinitus-datas opes. Te vero incedentem in justitia magna felicitas amplectitur, tum quia rex es magnarum urbium, oculusque congenitus (h. e. tuus) præ se fert venerandam hanc majestatem cum prudentia tua conjunctam; tum vero beatus etiam nunc es, gloriosa quod victoriam jam in Pythiade (Pythico sollenni) equis adeptus accipis huncce victoris pompam ducentem virorum hymnum, — Apollineum ludicrum. Idcirco ne obliviscaris, in Cyrene, pulcrum circa hortum Veneris, celebratum (illud): omnia quidem ad deum aucto-

Εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον
Ὄμβρον τεὰν καταιθύσ-
σει μάκαιραν ἑστίαν.

Α. ά. Κ. ιδ'.

Σοφοὶ δέ τοι κάλλιον
Φέροντι καὶ τὰν θεόσ-
δοτον δύναμιν. σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν
Δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
Τὸ μὲν, ὅτι βασιλεὺς
Ἐσσὶ μεγάλαν πολίων,
Ἔχει συγγενὴς
Δ' ὀφθαλμὸς αἰδοιέστατον
Γέρας τεᾷ τοῦτο μι-
γνύμενον φρενί· μάκαρ δὲ καὶ
Νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
Εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος
Ἵπποις ἑλὼν, δέδεξαι
Τόνδε κῶμον ἀνέρων,

Ε. ά. Κ. ιδ'.

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. Τῷ σε
Μὴ λαθέτω Κυράνᾳ
Γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον
Ἀφροδίτας ἀειδόμενον·
Παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν.

Φιλεῖν δὲ Κάῤῥωτον ἔξοχ᾽ ἑταίρων.
Ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθέος
Ἄγων ὀψινόου θυγατέρα Πρό-
φασιν Βαττιδᾶν
Ἀφίκετο δόμους θεμισκρεόντων·
Ἀλλ᾽ ἀρισθάρματον,
Ὕδατι Κασταλίας
Ξεναθεὶς, γέρας ἀμφ-
έβαλε τεαῖσιν κόμαις,

Σ. β΄. Κ. ιδ΄.

Ἀκηράτοις ἀνίαις
Ποδαρκέων δώδεκα
Δρόμων τέμενος. κατέκλασε γὰρ ἐν-
τέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται,
Ὁπόσα χεριαρᾶν
Τεκτόνων δαιδάλματ᾽ ἄγων
Κρισαῖον λόφον
Ἄμειψεν, ἐν κοιλόπεδον
Νάπος θεοῦ. τόσσ᾽ ἔχει
Κυπαρίσσινον μέλαθρον ἀμ-
φ᾽ ἀνδριάντι σχεδὸν,
Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ
Παρνασσίῳ καθέσσαν-
το, μονόδροπον φυτόν.

rem referre. Amato vero Carrhotum eximie inter amicos; qui non Epimethei secum habens sero-sapientis filiam, Excusationem Battidarum pervenit ad domos jura-colentium; sed currus-victorialis, ad aquam Castaliæ hospitio exceptus, præmium imposuit tuis comis, — salvis habenis equorum velocium duodecim-cursus-emensorum in campo sacro. Fregit enim instrumentorum robur nullum, sed pendent dedicata, quæcunque manu-fabricantium fabrorum opera afferens Crisæum collem prætervectus est, in cavo saltu Dei; totidem (hæc) tenet cupressina trabs, ad statuam prope, Cretenses quam sagittarii in templo Parnassio collocarunt, unius arbo-

ris truncum. — Benevola itaque decet mente benefactorem excipere. Te vero, o Alexibii fili, (Carrhote,) pulcricomæ illustrant Gratiæ (Musa lyrica), beatus qui habes etiam post magnum laborem carminum præstantissimorum monumentum. Inter quadraginta enim lapsos aurigas tu integrum currum reportans intrepido animo rediisti jam in Libyæ campum ex splendidis certaminibus patriamque urbem. — Laborum vero nemo exsors est neque erit. Batti vero permanet prisca felicitas, in utraque licet fortuna; propugnaculum urbis, lumenque clarissimum hospitibus. Illum sane et frendentes leones præ timore fugerunt, linguam quando

A. β'. K. ιδ'.

Ἑκόντι τοίνυν πρέπει
Νόῳ τὸν εὐεργέταν
Ὑπαντιάσαι. Ἀλεξιβιάδα,
Σὲ δ' ἠΰκομοι φλέγοντι Χάριτες.
Μακάριος, ὃς ἔχεις
Καὶ πεδὰ μέγαν κάματον
Λόγων φερτάτων
Μναμήϊον. ἐν τεσσαράκον-
τα γὰρ πετόντεσσιν ἀ-
νιόχοις ὅλον δίφρον κομί-
ξαις, ἀταρβεῖ φρενὶ
Ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον
Ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων
Καὶ πατρωΐαν πόλιν.

E. β'. K. ιδ'.

Πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν,
Οὔτ' ἔσεται. ὁ Βάττου
Δ' ἕπεται παλαιὸς
Ὄλβος ἔμπας τὰ καὶ τὰ νέμων,
Πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον
Ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι
Λέοντες περὶ δείματι
Φύγον, γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν

Ὑπερποντίαν.
Ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων
Θῆρας αἰνῷ φόβῳ,
Ὄφρα μὴ ταμίᾳ
Κυράνας ἀτελὴς
Γένοιτο μαντεύμασιν.

Σ. γ'. Κ. ιδ'.

Ὁ καὶ βαρειᾶν νόσων
Ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ
Γυναιξὶ νέμει, πόρεν τε κίθαριν,
Δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
Ἀπόλεμον ἀγαγὼν
Ἐς πραπίδας εὐνομίαν,
Μυχόν τ' ἀμφέπει
Μαντήϊον· τῷ καὶ Λακε-
δαίμονι ἐν τ' Ἄργεϊ καὶ
Ζαθέᾳ Πύλῳ ἔνασσεν ἀλ-
κάντας Ἡρακλέος
Ἐκγόνους Αἰγιμιοῦ τε. τὸ δ' ἐ-
μὸν, γαρύεν τ' ἀπὸ Σπάρ-
τας ἐπήρατον κλέος·

Α. γ'. Κ. ιδ'.

Ὅθεν γεγενναμένοι
Ἵκοντο Θήρανδε φῶ-

illis attulit transmarinam. Nam auctor coloniæ deducendæ dedit Apollo bestias gravi metui, ut ne rectori Cyrenes irritus fieret in oraculis. — Qui et gravium morborum remedia viris et mulieribus distribuit, præbetque citharam, datque Musam quibuscunque voluerit, placidam in animum immittens tranquillitatem; antrumque regit fatidicum, per quod et Lacedæmone Argisque divinaque in Pylo habitare fecit strenuos Herculis posteros Ægimiique. At meum est, prædicare, quod e Sparta venit, amabile decus: — unde oriundi venerunt in Theram Ægidæ, mei majores, non sine numine;

sed fatum quoddam duxit. Inde accepto multarum victimarum epulo, tuis, o Apollo, Carneis, sacro celebramus Cyrenen pulcre-exstructam urbem, quam incoluere (tum) ære-armati hospites Trojani Antenoridæ. Cum Helena enim venerunt, fumantem patriam postquam viderant — in bello. Equestrem autem gentem (hanc) religiose excipiunt (colunt) sacris adeuntes eos et munera afferentes incolæ, quos Aristoteles (Battus) adduxit, navibus velocibus maris profundam viam aperiens: condiditque lucos majores deorum stravitque in Apollineæ salutaris-hominibus pompæ usum rectam planitiem, equis-perstrepentem Scyrotam viam;

τες Αἰγεῖδαι, ἐμοὶ πατέρες, οὐ
Θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
Πολύθυτον [ἐς] ἔρανον.
Ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεὰ
Καρνεῖα, ἐν δαιτὶ σεβί-
ζομεν Κυράνας ἀγα-
κτιμέναν πόλιν· ἔχοντι τὰν
Χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλέ-
νᾳ γὰρ μόλον, καπνωθεῖ-
σαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον

Ε. γ'. Κ. ιδ'.

Ἐν ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔνθος
Ἐνδυκέως δέκονται
Θυσίαισιν ἄνδρες
Ἰχνέοντές σφε δωροφόροι,
Τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, ναυσὶ θοαῖς
Ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
Κτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα
Θεῶν, εὐθύτομόν τε κατέθηκεν
Ἀπολλωνίαις
Ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
Ἔμμεν ἱππόκροτον

Σκυρωτὰν ὁδὸν, ἔν-
θα, πρυμνοῖς ἀγορᾶς
Ἔπι, δίχα κεῖται θανών.

Σ. δ'. Κ. ιδ'.

Μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα
Ἔναιεν· ἥρως δ' ἔπει-
τα λαοσεβής. ἄτερθε δὲ, πρὸ δω-
μάτων, ἕτεροι λαχόντες ἀΐδαν
Βασιλέες ἱεροὶ
Ἐντί. μεγάλαν δ' ἀρετὰν,
Δρόσῳ μαλθακᾷ
Ῥανθεῖσαν ὕμνων δ' ὑποχεύ-
μασιν, ἀκούοντί ποι
Χθονίᾳ φρενὶ, σφὸν ὄλβον υἱ-
ῷ τε κοινὰν χάριν
Ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ. τὸν ἐν ἀ-
οιδᾷ νέων πρέπει χρυ-
σάορα Φοῖβον ἀπύειν,

Α. δ'. Κ. ιδ'.

Ἔχοντα Πυθωνόθεν
Τὸ καλλίνικον λυτή-
ριον δαπανᾶν, μέλος χαρίεν. ἄν-
δρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί.
Λεγόμενον ἐρέω·

ubi in extrema parte fori seorsum jacet mortuus. — Beatus quidem ille inter homines habitabat, herosque postea populo cultus. Seorsum vero ante domos cæteri reges sacri sortiti sunt sepulcrum. Magnam vero virtutem, rore molli adspersam hymnorumque liquoribus, audiunt alicubi sub-terris-vivente animo, suam felicitatem, filioque commune decus justeque debitum Arcesilæ, quem in choro canentium juvenum decet aureo-ense-insignem Phœbum celebrare, — cum habeat ex Pythone præmium victoriale impensarum, carmen jucundum. Virum illum laudant prudentes. Vulgo-dictum

dico. Præstantiorem ætate mentem alit; linguaque animique virtute alas expandens inter volucres aquila est, et in certaminibus muri instar robur (ipsi est;) interque Musas ales inde a matre cara, celebratusque curruum agitator scitus. — Et quotquot sunt indigenarum laudum viæ, aggressus est ille, numenque ei et nunc propitium perficit virtutem, (facit ut assequatur, quod aggreditur,) et vero in posterum, o Saturnii dii, detis, ut in factis consiliisque habeat (eam), ne fructibus-exitialis ventorum hibernus flatus fœdet ævum. Jovis utique mens magna gubernat fortunam virorum (ipsi) carorum. Precor eum Olympiæ hanc (similem huic Pythicæ) ut conferat victoriam in Batti genus.

Κρέσσονα μὲν ἁλικίας
Νόον φέρβεται·
Γλῶσσάν τε θάρσος τε τανύ-
πτερος ἐν ὄρνιξιν αἰ-
ετὸς ἔπλετο· ἀγωνίας
Δ', ἕρκος οἷον, σθένος·
Ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς, ἀπὸ
Ματρὸς φίλας, πέφανταί
Θ' ἁρματηλάτας σοφός·

Ε. δ'. Κ. ιδ'.

Ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων κα-
λῶν ἔσοδοι, τετόλμα-
κε. Θεός τέ οἱ τὸ
Νῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν,
Καὶ τὸ λοιπὸν, ὦ Κρονίδαι μάκαρες,
Διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς
Ἔχειν· μὴ φθινοπωρὶς ἀ-
νέμων χειμερία καταπνοὰ δα-
μαλίζοι χρόνον.
Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
Δαίμον' ἀνδρῶν φίλων.
Εὔχομαί νιν Ὀλυμ-
πίᾳ τοῦτο δόμεν
Γέρας ἐπὶ Βάττου γένει.

ΠΥΘΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ϛ'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ,

ΑΡΜΑΤΙ.

Σ. ά. Κ. θ'.

ΑΚΟΥΣΑΤ· ἦ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας
Ἄρουραν ἢ Χαρίτων ἀναπολίζομεν,
Ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονὸς
Ἐς ναὸν προσοιχόμενοι, Πυθιόνικος
Ἔνθ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις
Ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει
Ἑτοῖμος ὕμνων
Θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ·

Α. ά. Κ. θ'.

Τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθὼν

PYTH. VI.

XENOCRATI AGRIGENTINO,

CURRU.

AUDITE. Utique enim pætos-oculos-habentis Veneris arvum Charitumque aramus (carmen paramus), ad, umbilicum horrisonæ terræ, templum accedentes, de Pythicis victoriis ubi felicibus Emmenidis fluvialique Agrigento atque adeo Xenocrati paratus hymnorum (propter victorias Pythicas) thesaurus in divite Apollineo asservatur luco, — quem neque hi-

bernus imber cum impetu irruens, horrisonæ nubis exercitus immitis, neque ventus in recessus maris rapiat, convecto undique (a fluctibus) sabulo illisum. At ille, luce vultum in candida (h. e. vultus-serenante cum lætitia), patri tuo, Thrasybule, communemque generi tuo, sermonibus mortalium inclitam, curulem Victoriam Crisæis in vallibus, annuntiabit. — Tu utique eam (victoriam) dextre manu tenens, reotum colis præceptum, quod olim in montibus aiunt Philyræ filium forti (a parentibus) semoto Pelidæ commendasse: ut præcipue quidem inter deos Saturni filium gravisonum fulgurum fulminumque rectorem coleret; eodem vero etiam honore parentum vitam fatis-concessam nunquam privaret. — Fuit et antea Antilochus fortis mente hac præditus, qui occubuit pro patre, homicidam quum sustinuisset ducem exercitus Æthiopum Memnonem. Nestoreum enim equus

Ἐριβρόμου νεφέλας στρατὸς ἀμείλιχος,
Οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς
Ἄξει, παμφόρῳ χεράδει τυπτόμενον. φά-
ει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ,
Πατρὶ τεῷ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ
Λόγοισι θνατῶν
Εὔδοξον ἅρματι νίκαν
Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.

Σ. β'. Κ. θ'.

Σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθὰν
Ἄγεις ἐφημοσύναν, τάν ποτ' ἐν οὔρεσι
Φαντὶ μεγαλοσθενεῖ Φιλύ-
ρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ Πηλεΐδᾳ παρ-
αινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν,
Βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,
Θεῶν σέβεσθαι·
Ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς
Ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.

Α. β'. Κ. θ'.

Ἐγένετο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς
Νόημα τοῦτο φέρων, ὃς ὑπερέφθιτο
Πατρὸς, ἐναρίμβροτον ἀναμεί-
νας στράταρχον Αἰθιόπων Μέμνονα. Νεστό-
ρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα,

Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς· ὁ δ᾽ ἔφεπε
Κραταιὸν ἔγχος·
Μεσσανίου δὲ γέροντος
Δοναθεῖσα φρὴν βόασεν παῖδα ὄν·

Σ. γ΄. Κ. ϑ΄.

Χαμαιπετὲς δ᾽ ἄρ᾽ ἔπος οὐκ ἀπέριψεν αὐτοῦ·
Μένων δ᾽ ὁ θεῖος ἀνὴρ πρίατο μὲν θανά-
τοιο κομιδὰν πατρός· ἐδό-
κησέ τε τῶν πάλαι γενεᾷ ὁπλοτέροισιν,
Ἔργον πελώριον τελέσαις,
Ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.
Τὰ μὲν παρήκει.
Τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος
Πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,

Α. γ΄. Κ. ϑ΄.

Πάτρῳί τ᾽ ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν·
Νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει, ἄδικον οὔθ᾽ ὑπέρ-
οπλον ἥβαν δρέπων, σοφί-
αν δὲ ἐν μυχοῖσι Πιερίδων, τίν τ᾽, Ἐλέλιχθον,
Ὀργαῖς ὃς εὗρες ἵππιον εἴσ-
οδον ἁδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται.
Γλυκεῖα δὲ φρὴν
Καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν
Μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

currum remorabatur Paridis a telis saucius; at ille (Memnon) immittebat validam hastam. Tum Messenii senis perculsa mens inclamavit filium suum. — Neque vero irritum verbum emisit. Sed stans (adversus hostem) divinus ille vir (Antilochus) redemit morte vitam patris, visusque est apud majores inter adolescentes, facinore ingenti perpetrato, summus esse pietate erga parentes. Atque hæc quidem in præteritis sunt. Inter nostros vero etiam Thrasybulus paternam maxime ad regulam incedit, — patruoque (proxime) accedens, decus (virtutis) exhibet: prudentiaque divitias regit, nec injustum nec insolentem juventæ florem decerpens, sed sapientiam in recessibus Pieridum. Ad te quoque, terræ quassator, qui equestrem incessum invenisti, valde probato (tibi) animo, Neptune, sese applicat. Dulcis vero ejus mens, etiam in conversando, cum convivis, apum superat cancellatum opus.

PYTH. VII.

MEGACLI ATHENIENSI,

QUADRIGIS.

Pulcerrimum magna urbs Athenæ (sunt) prooemium, quo Alcmæonidarum late-potenti stirpi fundamentum carminum in quadrigarum victoria jaciatur. Siquidem quamnam tribum, quamque familiam habitantem in Græcia prædicem fama illustriorem? — In omnibus enim civitatibus fama versatur Erechthei civium, Alcmæonidarum,) qui tuam, o

ΠΥΘΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ζ'.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙΩ,

ΤΕΘΡΙΠΠΩ.

Σ. Κ. ζ'.

ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι
Προοίμιον, Ἀλκμανιδᾶν
Εὐρυσθενεῖ γενεᾷ κρηπῖδ' ἀοιδᾶν
Ἵπποισι βαλέσθαι. ἐπεὶ
Τίνα πάτραν, τίνα τ' οἶκον
Ναίοντ' ὀνυμάξομαι
Ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι;

Α. Κ. ζ'.

Πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ
Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἀπόλ-
λων, οἵ τεόν γε δόμον Πυθῶνι δίᾳ

Θαητὸν ἔτευξαν. ἄγον-
τι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
Νῖκαι· μία δ' ἐκπρεπὴς
Διὸς Ὀλυμπίας· δύο δ' ἀπὸ Κίῤῥας,

E. K. Ϛ'.

Ὦ Μεγάκλεες, ὑ-
μαί τε καὶ προγόνων.
Νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ
Χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι,
Φθόνον ἀμειβόμενον
Τὰ καλὰ ἔργα. φαντί γε μὰν,
Οὕτω κεν ἀνδρὶ παρ μονίμαν
Θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
Τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

Apollo, ædem in Pythone divina admirandam exstruxerunt. Impellunt vero etiam me ad canendum quinque in Isthmo victoriæ, unaque præcellens apud Jovis Olympiam, duæque e Cirrha, — vestræ, o Megacles, et progenitorum. Nupero autem successu felici gaudeo aliquantum; id vero doleo, invidiam excipere præclara facinora. Aiunt utique, (noto dicto) sic homini, in stabili etiam florenteque felicitate, quandam tamen rerum vicissitudinem accidere solere.

PYTH. VIII.

ARISTOMENI ÆGINETÆ,

LUCTATORI.

BLANDA Tranquillitas, Justitiæ o urbes-amplificans filia, consiliorumque et bellorum tenens claves supremas, Pythicæ victoriæ decus Aristomenis accipe. Tu enim æqua et agere et admittere pariter nosti tempore opportuno. — Tu vero etiam, quando quis immite cordi odium immiserit, aspera,

ΠΥΘΙΑ.

ΕΙΔΟΣ η'.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ,

ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

Σ. α'. Κ. ϑ'.

ΦΙΛΟΦΡΟΝ Ἁσυχία, Δίκας
Ὦ μεγιστόπολι
Θύγατερ, βουλᾶν τε καὶ πολέμων
Ἔχοισα κλαΐδας
Ὑ περτάτας, Πυθιόνικον
Τιμὰν Ἀριστομένει
Δέκευ. τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι
Τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι
Καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ·

Α. ά. Κ. ϑ'.

Τὺ δ' ὁπόταν τις ἀμείλιχον

Καρδίᾳ κότον ἐν-
ελάσῃ, τραχεῖα δυσμενέων
Ὑπαντιάξαισα
Κράτει τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ.
Τὰν οὐδὲ Πορφυρίων
Μάθεν παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων.
Κέρδος δὲ φίλτατόν γ', ἑκόντος εἴ
Τις ἐκ δόμων φέροι.

Ε. ά. Κ. ιά.

Βίᾳ δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφα-
λεν ἐν χρόνῳ. Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρα-
νος οὔ μιν ἄλυξεν,
Οὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων·
Δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ,
Τόξοισί τ' Ἀπόλλω-
νος· ὃς εὐμενεῖ νόῳ
Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρ-
ραθεν ἐστεφανωμένον
Υἱὸν πόᾳ Παρνασσίᾳ
Δωριεῖ τε κώμῳ.

Σ. β'. Κ. θ'.

Ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἑκὰς
Ἁ δικαιόπολις,
Ἀρεταῖς κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν

adversariorum occurrens robori, ponis insolentiam in fundo maris. (h. e. submergis, opprimis.) Quam se infauste lacessere non præviderat Porphyrio. Lucrum id quidem gratissimum est, quod quis volentis ex ædibus auferat; — per vim (majorem) vero etiam magna-jactantem labefactare (illa) solet tandem. Typhos Cilix centiceps eam non effugit, neque adeo rex Gigantum; sed domiti sunt fulmine, sagittisque Apollinis; qui benevola mente Xenarcis filium excepit e Cirrha coronatum herba Parnassia (lauro) Doricoque hymno.— Neque vero Gratiis excidit (sine decoribus et laudibus est) justam-civitatem-habens, virtutibus inclitis Æacidarum in-

c endens (civium animos) insula; sed perfectam habet gloriam jam inde ab initio. Multa quippe celebratur victricia ad certamina educasse, acresque excellentissimos heroas ad pugnas; — quo nomine etiam inter homines conspicua est. Mihi vero non vacat tradere omnem (hanc laudum) prolixitatem lyræque et cantui molli, ne fastidium superveniens molestum sit: quod vero ante pedes mihi est præclarorum facinorum recentissimum debitum tuum, o puer, procedat currens, mea arte volans. — Lucta enim avunculorum vestigiis insistens, neque Olympiæ victorem Theognetum dedecoras neque Clitomachi victoriam in Isthmo membris-robustis-reportatam. Augens vero gloriam tribus Midylidarum,

Θίγοισα, νᾶσος· τε-
λέαν δ' ἔχει δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς.
Πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀεί-
δεται νικαφόροις ἐν ἀέθλοις
Θρέψαισα καὶ θοαῖς ὑπερτάτους
Ἥρωας ἐν μάχαις·

Α. β'. Κ. θ'.

Τὰ καὶ ἐν ἀνδράσιν ἐμπρέπει.
Εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀ-
ναθέμεν πᾶσαν μακραγορίαν
Λύρᾳ τε καὶ φθέγμα-
τι μαλθακῷ, μὴ κόρος ἐλθὼν
Κνίσσῃ. τὸ δ' ἐν ποσί μοι
Ἴτω τρέχον τεὸν χρέος, ὦ παῖ,
Νεώτατον καλῶν, ἐμᾷ ποτα-
νὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.

Ε. β'. Κ. ιά.

Παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνεύων μα-
τραδελφεοὺς, Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγνη-
τον οὐ κατελέγχεις,
Οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν
Ἰσθμοῖ θρασύγυιον.
Αὔξων δὲ πάτραν Μι-
δυλιδᾶν λόγον φέρεις

Τὸν, ὅν πέρ ποτ' Ὀϊκλέος
Παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν
Υἱοὺς Θήβαις ᾐνίξατο
Παρμένοντας αἰχμᾷ,

Σ. γ'. Κ. θ'.

Ὁπότ' ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον
Δευτέραν ὁδὸν Ἐ-
πίγονοι. ὧδ' εἶπε' μαρναμένων
Φυᾷ, τὸ γενναῖον
Ἐπιπρέπει ἐκ πατέρων παι-
σὶν λῆμα. θαέομαι
Σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς
Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νωμῶντα, πρῶ-
τον ἐν Κάδμου πύλαις.

Α. γ'. Κ. θ'.

Ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ,
Νῦν ἀρείονος ἐν-
έχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως. τὸ
Δὲ οἴκοθεν ἀντία πράξει.
Μοῦνος γὰρ ἐκ Δαναῶν
Στρατοῦ, θανόντος ὀστέα λέξας
Υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν ἀφίξεται
Λεῷ σὺν ἀβλαβεῖ

laudem reportas illam, quam olim Oiclei filius (Amphiaraus) subindicavit prævidens ad septiportes Thebas filios constanter urgentes bellum, — quum Argis iterum (ad oppugnandas Thebas) venissent Epigoni. Sic autem dixit: in pugnantibus natura generosus elucescit patrum in filiis animus. Intueor aperte Alcmanem draconem varium corusco in clipeo versantem, (clipeum maculoso dracone insignem) primum (inter primos pugnantem) ad Çadmi portas. — At, afflictus priori clade, nunc (in Epigonorum bello) faustioris tenetur augurii nuntio Adrastus heros: etsi domestica adversa fortuna utetur. Solus enim e Danaorum exercitu, interfecti ossibus collectis filii, (Ægialei,) numine deorum redibit exer-

A. γ'. K. θ'.

Κατά τιν ἁρμονίαν βλέπειν
'Αμφ' ἕκαστον ὅσα
Νέομαι. κώμῳ μὲν ἀδυμελεῖ
Δίκα παρέστακε.
Θεῶν δ' ὄπιν ἄφθιτον αἰτέω,
Ξείναρκει', ὑμετέραις
Τύχαις. εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται
Μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σοφὸς
Δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων

E. γ'. K. ια'.

Βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοι-
σι μαχαναῖς. τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται·
Δαίμων δὲ παρίσχει,
Ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων,
Ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν
Μέτρῳ καταβαίνει.
Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,
Μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἥ-
ρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
Νίκαις τρίταις, Ἀριστόμε-
νες, δάμασσας ἔργῳ.

Σ. ι. K. θ'.

Τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν

tuis præbuisti, o rex. Propitio autem, precor, animo — adspicias hoc, quo singula ista pererro, carmen. Hymno quidem dulcisono Veritas adstat. Deorum autem curam immortalem exposco o Xenarces, vestræ fortunæ. Si quis enim bona consequitur non cum magno labore, multis quidem imperitiorum videtur sapiens ille — opes amplificare consiliorum prudentia. Enimvero non hæc penes homines sunt, sed deus præbet; alias alium sursum attollens, alium subter manuum libramentum deprimit. Tu vero, et Megaris reportasti victoriam recessuque in Marathonis, Junonisque in certamine patrio victoriis triplicibus, o Aristomenes, vicisti fortitudine; — quatuorque irruisti desuper in corpora, mala

meditans; quibus neque reditus pariter jucundus in Pythiis redditus est, neque reversis apud matrem risus dulcis excitavit gaudium; sed per angiportus, adversarios subveriti trepidant, calamitate sauciati. — Qui vero decus aliquod recens nactus est, magnam ob felicitatem (quæ) ex voto (obtigit,) evolat alata virtute, habens præstantiorem fructum divitiarum. At enim brevi mortalium felicitas crescit; sic vero etiam (brevi) procidit humi, infesto decreto (fato) quassata. — Diei unius (nos!) Quidnam est quis? quid non est quis? Umbræ somnium homines. Cum tamen splendor a-Jove-datus venerit, fulgens adest lumen hominum et suavis vita.

Σωμάτεσσι, κακὰ
Φρονέων· τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
Ἔπαλπνος ἐν Πυθι-
άδι κρίθη, οὐδὲ, μολόντων
Πὰρ ματέρ', ἀμφὶ γέλως
Γλυκὺς ὦρσεν χάριν· κατὰ λαύρας
Δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι πτώσσοντι, συμ-
φορᾷ δεδαϊγμένοι.

A. ι'. K. θ'.

Ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν,
Ἁβρότατος ἐπὶ
Μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται
Ὑποπτέροις ἀνο-
ρέαις, ἔχων κρέσσονα πλούτου
Μέριμναν. Ἐν δ' ὀλίγῳ
Βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω
Δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαὶ, ἀποτρόπῳ
Γνώμᾳ σεσεισμένον.

E. έ. K. ιά.

Ἐπάμεροι. τί δέ τις; τί δ' οὔ τις;
Σκιᾶς ὄναρ, ἄνθρωποι. ἀλλ', ὅταν αἴγλα
Διόσδοτος ἔλθῃ,
Λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν
Καὶ μείλιχος αἰών.

Αἴγινα, φίλα μᾶ-
  τερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ
Πόλιν τάνδε κόμιζε, Διῒ
Καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ
Πηλεῖ τε κἀρίστῳ Τελα-
  μῶνι σύν τ' Ἀχιλλεῖ.

O Ægina, cara mater, libero populo civitatem hancce cura, cum Jove et rege Æaco, Peleoque et præstantissimo Telamone cumque Achille.

PYTH. IX.

TELESICRATI CYRENÆO,

ARMATO CURSORI.

Volo æreum-clypeum-gestantem Pythicum victorem Telesicratem cum (adjuvantibus) pulcre-cinctis prædicans Gratiis celebrare, felicem virum, equestris decus Cyrenes, quam ventistrepis ex Pelii recessibus comatus quondam Latonæ filius rapuit, vexitque aureo virginem venatricem curru (in Li-

ΠΥΘΙΑ.

ΕΙΔΟΣ Θ'.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩ,

ΟΠΛΙΤΟΔΡΟΜΩ.

Σ. ά. Κ. ιέ.

ΕΘΕΛΩ χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν
Σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων Τελεσι-
κράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
Ὄλβιον ἄνδρα, διω-
ξίππου στεφάνωμα Κυράνας·
Τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμο-
σφαράγων ἐκ Παλίου κόλ-
πων ποτὲ Λατοΐδας
Ἅρπασ᾽, ἔνεγκέ τε χρυσέῳ
Παρθένον ἀγροτέραν

Δίφρῳ, τόθι νιν πολυμήλου
Καὶ πολυκαρποτάτας
Θῆκε δέσποιναν χθονὸς
Ῥίζαν ἀπείρου τρίταν
Εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.

Α. ά. Κ. ι'.

Ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα
Δάλιον ξεῖνον θεοδμάτων ὀχέων
Ἐφαπτομένα χερὶ κοῦφα·
Καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς
Εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
Ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ
Τε γάμον μιχθέντι κούρᾳ θ'
Ὑψέος εὐρυβία·
Ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων
Τουτάκις ἦν βασιλεὺς,
Ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως
Δεύτερος· ὅν ποτε Πίν-
δου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς
Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πη-
νειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν,

Ε. ά. Κ. ιδ'.

Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον
Θρέψατο παῖδα Κυράναν·

byam): ubi eam pecorosæ et maxime-frugiferæ constituit dominam terræ, ut radicem (solum) orbis terrarum tertiam amabilem florentem inhabitaret. — Excepit vero argentipes Venus Delium hospitem, divinos currus attingens manu leviter; ipsorumque dulci connubio amabilem adjunxit verecundiam, nuptias deo parans cum præpotentis filia Hypsei; qui Lapitharum violentorum tunc erat rex, ab Oceano genere heros secundus; eum olim Pindi claris in convallibus Nais delectata Penei lecto Creusa pepererat —Terræ filia. Ille autem lacertis-decoram educavit filiam Cyrenen, quæ quidem

neque telarum retrogradas amavit vias, neque conviviorum domesticas inter socias oblectationes, sed jaculisque æneis enabuloque pugnans conficiebat feras bestias: multam profecto et tranquillam armentis securitatem præbens paternis; suavemque illum concubitorem, parum palpebris incumbentem somnum consumens (somno parum indulgens) sub auroram. — Invenit eam aliquando ampla-pharetra instructus, leone cum robusto solam luctantem sine armis, jaculator Apollo. Statim vero ex ædibus (evocatum) Chironem allocutus est sermone: Sacro antro, Phillyride, egressus animum feminæ et magnum robur admirare; qualem intrepido pugnam superinducat capiti (sibi), discrimine majus puella pectus

Ἁ μὲν οὔθ᾽ ἱστῶν παλιμβά-
μους ἐφίλασεν ὁδοὺς,
Οὔτε δείπνων οἰκοριᾶν
Μεθ᾽ ἑταιρᾶν τέρψιας·
Ἀλλ᾽ ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις
Φασγάνῳ τε μαρναμένα
Κεραΐζειν ἀγρίους
Θῆρας· ἦ πολλάν τε καὶ ἀσύχιον
Βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις·
Τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν
Παῦρον ἐπὶ γλεφάροις
Ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ.

Σ. β΄. Κ. ιε΄.

Κίχε νιν λέοντί ποτ᾽ εὐρυφαρέτρας
Ὀμβρίμῳ μούναν παλαίοισαν ἄτερ ἐγ-
χέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Αὐτίκα δ᾽ ἐκ μεγάρων
Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ·
Σεμνὸν ἄντρον, Φιλλυρίδα,
Προλιπὼν, θυμὸν γυναικὸς
Καὶ μεγάλαν δύνασιν
Θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ
Νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ,
Μόχθου καθύπερθε νεᾶνις

Ἦτορ ἔχοισα. φόβῳ
Δ' οὐ κεχείμανται φρένες.
Τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν;
Ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας

A. β'. K. ιέ.

Ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων;
Γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου. ὁσία,
Κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν,
Ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων
Κεῖρεν μελιηδέα ποίαν;
Τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενής,
Ἀγανᾷ χλιαρὸν γελάξαις
Ὀφρύϊ, μῆτιν ἑὰν
Εὐθὺς ἀμείβετο· κρυπταὶ
Κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς
Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων,
Φοῖβε, καὶ ἔν τε θεοῖς
Τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
Αἰδέοντ', ἀμφανδὸν ἁ-
δείας τυχεῖν τὸ πρῶτον εὐνᾶς.

E. β'. K. ιδ'.

Καὶ γάρ σε, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν,
Ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ
Παρφάμεν τοῦτον λόγον. κού-

habens; timoreque non turbantur præcordia. Quis eam hominum genuit? quanam avulsa stirpe — montium recessus habitat umbrosorum? experiturque robur immensum. Fasne est inclitam manum ei inferre? anne etiam per amplexus demetere mellitum florem? Huic vero Centaurus gravis placido blande ridens supercilio consilium suum statim reddidit. Sunt, o Phœbe, occultæ ad sacros amores claves sapientis Suadelæ; et inter deos pariterque homines verentur (omnes) palam (aperta vi) dulcibus frui primum amplexibus. — Namque te, cui non licet quemquam mendacio aggredi, commovit blandus amor, ut simulate eloquereris

hunc sermonem. Puellæ vero quorsum genus interrogas, o rex? qui certum omnium rerum exitum nosti et omnes vias, quotque tellus verna folia emittit, quantaque in mari et fluviis arenæ vis fluctibus impetuque ventorum volvitur; quodque futurum est, et quando futurum est, bene perspicis. Si tamen licet etiam cum sapiente contendere (apud artis vaticinandi peritum vaticinari), — edicam (quæ futura esse præsentio). Huic maritus venisti vallem in hancce, et es eam trans mare, Jovis eximium in hortum, transportaturus. Ibi eam (aliquando) civitatis reginam constitues, populo adducto insulari ad collem campis undique cinctum. Nunc autem spatiosa-prata-habens sacra tibi Libya excipiet gloriosam nympham ædibus in aureis benevola; ubi statim ei tenendam legitime donabit terræ portionem, neque frugife-

ρας δ᾽, ὁπόθεν, γενεὰν
᾿Εξερωτᾷς, ὦ ἄνα; κύ-
ριον ὃς πάντων τέλος
Οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους·
Ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλ-
λ᾽ ἀναπέμπει, χὠπόσαι
᾿Εν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
Κύμασιν ῥιπαῖς τ᾽ ἀνέμων κλονέονται,
Χὤ, τι μέλλει, χὤτε πό-
τ᾽ ἔσσεται, εὖ καθορᾷς.
Εἰ δέ γε χρὴ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,

Σ. γ΄. Κ. ιε΄.

᾿Ερέω. ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν
Τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου Διὸς ἔξ-
οχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι.
Ἔνθα νιν ἀρχέπολιν
Θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις
Νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμ-
φίπεδον. νῦν δ᾽ εὐρυλείμων
Πότνιά σοι Λιβύα
Δέξεται εὐκλέα νύμφαν
Δώμασιν ἐν χρυσέοις
Πρόφρων· ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν
Αὐτίκα συντελέθειν

Ἔννομον δωρήσεται,
Οὔτε παγκάρπων φυτῶν
Νήποινον, οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν.

Α. γ'. Κ. ιέ.

Τόθι παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς
Εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ ἀνελὼν
Φίλας ὑπὸ ματέρος, οἴσει.
Ταὶ δ', ἐπιγουνίδιον
Καθθηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
Νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμ-
βροσίαν στάξοισι, θήσον-
ταί τέ νιν ἀθάνατον,
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλω-
ν', ἀνδράσι χάρμα φίλοις
Ἄγχιστον, ὀπάονα μάλων,
Ἀγρέα καὶ Νόμιον,
Τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν.
Ὣς ἄρ' εἰπὼν ἔντυεν
Τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.

Ε. γ'. Κ. ιδ'.

Ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν
Πρᾶξις, ὁδοί τε βραχεῖαι.
Κεῖνο κεῖν' ἆμαρ διαίτα-
σεν. θαλάμῳ δὲ μίγεν

rarum plantarum expertem, neque ignotam animantibus. — Ibi filium pariet, quem inclitus Mercurius, pulcrithronis Horis Terræque, susceptum cara a matre, tradet. Illæ vero genibus suis imposito infanti nectar labiis et ambrosiam instillabunt, facientque eum immortalem, Jovem et sanctum Apollinem, gaudium amicorum, et proximum comitem ovium, Venatorem et Pastorem, ab aliis vero Aristæum appellandum. Sic locutus instigavit eum, ut jucundum nuptiarum perficeret exitum. — Celeris autem est, si quid dii moliuntur, actio viæque breves. Illud illa dies peregit:

Thalamoque concubuerunt in aureo Libyæ, quo loco pulcerrimam urbem (Nympha Cyrene) tutatur inclitamque certaminibus. Atque nunc apud Pythonem divinam Carneadæ filius florentissimæ ipsam admovit fortunæ, ubi victor professus est Cyrenen. Quæ ipsum benevola excipiet, pulcris-feminis-insigni patriæ gloriam amabilem afferentem e Delphis. — Magnæ virtutes semper capiunt copiosas laudes; in copiosis tamen (in magna rerum dicendarum copia) pauca ornate edisserere, auditio (grata) sapientibus. Opportunitas autem similiter in quaque re tenet summam. Noverunt aliquando et Iolaum, non aspernatum eam opportunitatem, septiportes Thebæ: quem, Eurysthei postquam caput amputaverat ensis acie, condiderunt ima sub terra in curruum-agitatoris Amphitryonis sepulcro; ubi paternus avus ejus satorum hominum (Thebanorum) hospes jacebat, quum ad

Ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας·
Ἵνα καλλίσταν πόλιν
Ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοις.
Καί νυν ἐν Πυθῶνί νιν ἀ-
γαθέα Καρνειάδα
Υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ·
Ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν.
Ἃ νιν εὔφρων δέξεται
Καλλιγύναικι πάτρᾳ
Δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.

Σ. γ'. Κ. ιε'.

Ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι.
Βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ
Σοφοῖς. ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
Παντὸς ἔχει κορυφάν.
Ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον
Οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑ-
πτάπυλοι Θῆβαι· τὸν, Εὐρυ-
σθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν
Ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ,
Κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν
Διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος
Σάματι πατροπάτωρ
Ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος

Κεῖτο, λευκίπποισι Κα-
δμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς·

Α. γ'. Κ. ιέ.

Τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων
Ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα διδύμων
Κρατησίμαχον σθένος υἱῶν.
Κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡ-
ρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει,
Μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων
Ἀεὶ μέμναται, τά νιν θρέ-
ψαντο καὶ Ἰφικλέα·
Τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ
Κωμάσομαί τι παθὼν
Ἐσλόν. Χαρίτων κελαδεννᾶν
Μή με λίποι καθαρὸν
Φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ,
Φαμὶ, Νίσου τ' ἐν λόφῳ
Τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξεν

Ε. γ'. Κ. ιδ'.

Σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών·
Οὕνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν,
Εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυ-
νῷ πεποναμένον εὖ
Μὴ, λόγον βλάπτων ἁλίοι-

equis-albis-tritos Cadmeorum commigrasset vicos. — Peperit ex ejus Jovisque amplexibus prudens unico partu Alcmena geminorum invictum robur filiorum. Mutus ille fuerit, qui Herculi os non applicet, (ei carmine celebrando vocem non accommodet,) neque Dircæarum aquarum semper meminerit, quæ illum educarunt et Iphiclem; quibus ego præclarum ex voto carmen pangam, beneficio ab iis affectus. Gratiarum celebrium (modo) ne me deficiat purum lumen! Æginæque enim, aio, Nisique in colle (Telesicrates) ter civitatem hanc (Cyrenen) celebrem fecit, — taciturnam laudum inopiam victoria effugiens. Quapropter, si quis ei amicus sit civium, si quis adversarius, hoc utique publice bene gestum, ne, præceptum violans marini senis

(Nerei) celat. Ille etiam inimicum, præclaras res gerentem, toto animo et pro justitia laudare jubebat. Sæpissime victorem te etiam in sacris statis Palladis vidi; tacitæque quælibet carissimum sibi maritum virgines aut filium optabant te, o Telesicrates, (sibi) esse; — in Olympicis quoque et profunde-sinuosæ Terræ certaminibus inque omnibus etiam domesticis (Libycis). Enimvero sunt, qui a me, qui siti carminum medeor, exigant munus carminum denuo, ut excitem antiquam etiam majorum suorum gloriam: quales Libycam ob feminam profecti sunt Irasam ad urbem Antæi, ad pulcricomam proci celeberrimam puellam; quam admodum multi optimates virorum ambierunt cognati, multique

ὁ γέροντος, κρυπτέτω.
Κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
Παντὶ θυμῷ σύν τε δίκᾳ
Καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.
Πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
Ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον, ἄφωνοί
Θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον
Παρθενικαὶ πόσιν ἢ
Υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,

Σ. ί. Κ. ιέ.

Ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου
Γᾶς ἀέθλοις ἔν τε καὶ πάντεσσ' ἐπιχω-
ρίοις. Ἐμὲ δ' οὖν τις, ἀοιδᾶν
Δίψαν ἀκειόμενον,
Πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι,
Καὶ παλαιῶν δόξα τεῶν
Προγόνων. οἷοι Λιβύσσας
Ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασα πρὸς πόλιν, Ἀνταί-
ου μετὰ καλλίκομον
Μναστῆρες ἀγακλέα κούραν.
Τὰν μάλα πολλοὶ ἀρι-
στῆες ἀνδρῶν αἴτεον
Σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ

Ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος

Α. ί. Κ. ιέ.

Ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ οἱ ἥβας
Καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον.
Πατὴρ δὲ, θυγατρὶ φυτεύων
Κλεινότερον γάμον, ἄ-
κουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἄργει,
Οἷον εὗρεν τεσσαράκον-
τα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι,
Πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν,
Ὠκύτατον γάμον. ἔστα-
σεν γὰρ ἅπαντα χορὸν
Ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος·
Σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευ-
σεν διακρῖναι ποδῶν,
Ἅντινα σχήσοι τις ἡ-
ρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλθον.

Ε. ί. Κ. ιδ΄.

Οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ
Νυμφίον ἄνδρα. ποτὶ γραμ-
μᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμή-
σαις, τέλος ἔμμεν ἄκρον.
Εἶπε δ' ἐν μέσσοις, ἀπάγε-
σθαι, ὃς ἂν πρῶτος θορὼν

peregrinorum; nam admirabilis forma — erat: auroque-coronatæ pubertatis fructum florescentem decerpere volebant. Pater autem filiæ parans illustrius conjugium, audiverat, Danaus quondam Argis quales nactus esset quadraginta et octo virginibus, antequam medius dies illuxisset, velocissimas nuptias. Statim enim collocaverat universum (puellarum) chorum ad metas certaminis, certaminibusque pedum jusserat decernere heroes, quam habiturus esset quisque eorum, quotquot generi futuri ad eas accesserant. — Similiter igitur Libys jungens dabat filiæ sponsum. Ad lineam ipsam ornatam eam constituit, finis ut esset (laborum) extremus. Dixitque in medio, abducturum eam, qui primus prosiliens ejus attigisset amictus. Tum Alexidamus, postquam emen-

sus est rapidum cursum, virginem venerandam, manu manum ejus apprehendens, duxit equestrium Nomadum per agmen; multa(que) in ipsum illi projiciebant flores et serta; multas vero jam antea alas acceperat victoriarum.

'Αμφί οἱ ψαύσεις πέπλοις.
Ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ
Φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
Παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλὼν
Ἄγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον.
Πολλά μιν κεῖνοι δίκον
Φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους·
Πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο νικᾶν.

ΠΥΘΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ί.

ΙΠΠΟΚΛΕΑ ΘΕΣΣΑΛΩ,

ΔΙΑΥΛΟΔΡΟΜΩ.

Σ. ά. Κ ί.

ΟΛΒΙΑ Λακεδαῖμον·
Μάκαιρα Θεσσαλία· πατρὸς
Δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς
'Αριστομάχου γένος 'Ηρακλέος βασιλεύει.
Τί; κομπέω παρὰ καιρόν;
'Αλλά με Πυθώ τε καὶ τὸ
Πελινναῖον ἀπύει
'Αλεύα τε παῖδες, 'Ιπποκλέα
Θέλοντες ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν
'Ανδρῶν κλυτὰν ὄπα.

PYTH. X.

HIPPOCLEÆ THESSALO,

DIAULI CURSORI.

Felix, o Lacedæmon! o beata Thessalia! In utroque uno ex patre Aristomacho Herculis progenies imperat. Quid? an glorior intempestive? Imo vero me Pythoque et Pelinnæum vocat Alevæque filii, Hippocleæ volentes afferre in pompa victorem-ducentium virorum inclitam vocem.—Expertus enim

est certamina, in concilioque Amphictyonum Parnassius eum recessus diauli-cursorum juvenum supremum renunciavit. O Apollo, lætus enim hominum exitus et exordium (quicquid perficiunt aggrediunturque) moderante numine procedit, tuis utique consiliis ille hoc patravit; congenitaque ipsi indoles insistere eum fecit vestigiis patris (Phriciæ), — bis Olympionicæ in bellicis Martis armis; fecit etiam ampla-prata-habente certamen sub Cirrhæ rupe pedibus-victorem Phriciam. Adsit fortuna futuris quoque diebus, magnificæ divitiæ (felicitas) ut floreant ipsis. — (Eorumque quæ) in Græcia (sunt) decorum nacti non exiguam portionem, ne in odiosas

A. ά. K. ί.

Γεύεται γὰρ ἀέθλων·
Στρατῷ τ' Ἀμφικτυόνων ὁ Παρ-
νάσσιος αὐτὸν μυχὸς
Διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν.
Ἄπολλον, γλυκὺ δ' ἀνθρώ-
πων τέλος ἀρχά τε, δαίμο-
νος ὀρνύντος, αὔξεται,
Ὁ μέν που τεοῖσι μήδεσι τοῦ-
τ' ἔπραξε· τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβα-
κεν ἴχνεσιν πατρὸς

E. ά. K. ή.

Οὐλυμπιονίκα
Δὶς ἐν πολεμαδόκοις Ἄρεος ὅπλοι-
σιν· θῆκε καὶ βαθυλείμω-
ν' ὑπὸ Κίῤῥας ἀγὼν
Πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
Ἕσποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
Ἐν ἁμέραις ἀγάνορα
Πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν·

Σ. β'. K. ί.

Τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν
Λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν,
Μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν

Μεταπροπίαις ἐπικύρσαισι. θεὸς εἴη
Ἀπήμων κέαρ. εὐδαί-
μων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος
Ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς,
Ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ
Κρατήσαις τὰ μέγιστ᾽ ἀέθλων ἕλῃ
Τόλμᾳ τε καὶ σθένει,

Α. β'. Κ. ί.

Καὶ ζώων ἔτι νεαρὸν
Κατ᾽ αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυχόν-
τα στεφάνων Πυθίων.
Ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔπω ἀμβατὸς αὐτοῖς.
Ὅσαις δὲ βρότεον ἔθνος
Ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα,
Περαίνει πρὸς ἔσχατον
Πλόον. ναυσὶ δ᾽ οὔτε πεζὸς ἰὼν
Εὕροις ἂν ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶ-
να θαυμαστὰν ὁδόν.

Ε. β'. Κ. ή.

Παρ᾽ οἷς ποτε Περσεὺς
Ἐδαίσατο λαγέτας, δώματ᾽ ἐσελθὼν,
Κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας
Ἐπιτόσσαις θεῷ
Ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον

divinitus vicissitudines incidant. Deus adsit eis inoffenso animo. Fortunatus vero et a poetis celebratus vir ille est, quicunque manibus aut pedum virtute victor maxima præmiorum reportavit audaciaque et robore;—et vivens adhuc juvenem filium pro parte sua viderit adeptum coronas Pythias. Æreum cœlum nondum ascensum iis; quamcunque vero nos mortale genus felicitatem attingimus, eam assecutus penetrat ad extremum navigationis terminum. Ad Hyperboreorum vero populum neque navibus neque pedestri itinere inveneris mirabilem viam;—apud quos olim Perseus epulatus est dux, quum, domos eorum ingressus sacrificantes deo invenisset inclitas asinorum hecatombas;

quorum (que) festis dapibus jugiter lætisque vocibus maxime Apollo gaudet, ridetque videns lasciviam exultantium bestiarum.—Musa autem non exulat a moribus ipsorum. Sed ubique chori virginum, lyrarumque strepitus, sonitusque tibiarum moventur; lauroque aurea comas redimientes epulantur hilariter: neque vero morbi neque perniciosa senectus attingunt sacram gentem; laborumque et bellorum expertes—habitant, evitantes ultricem Nemesin. Audaci autem spirans corde venit aliquando Danaës filius, ducebat autem Minerva, ad hunc beatorum hominem cœtum; occiditque (inde profectus) Gorgonem, et variegatum dra-

Εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων
Χαίρει, γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν
Ὀρθιᾶν κνωδάλων.

Σ. γ'. Κ. ί.

Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ
Τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παν-
τᾷ δὲ χοροὶ παρθένων
Λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται·
Δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κό-
μας ἀναδήσαντες εἰλα-
πινάζουσιν εὐφρόνως.
Νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον
Κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ. πόνων
Δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ

Α. γ'. Κ. ί.

Οἰκέοισι, φυγόντες
Ὑπέρδικον Νέμεσιν. θρασεί-
ᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
Μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἀγεῖτο δ' Ἀθάνα,
Ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅ-
μιλον· ἔπεφνέν τε Γοργό-
να, καὶ ποικίλον κάρα
Δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε να-
σιώταις λίθινον θάνατον φέρων.

Ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι,

Ε. γ΄. Κ. ή.

Θεῶν τελεσάντων,
Οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον.
Κώπαν σχάσον, ταχὺ δ᾽ ἄγκυ-
ραν ἔρεισον χθονὶ
Πρώραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.
Ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
Ἐπ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλον, ὥστε μέ-
λισσα, θύνει λόγον.

Σ. δ΄. Κ. ί.

Ἔλπομαι δ᾽, Ἐφυραίων
Ὄπ᾽ ἀμφὶ Πηνεϊὸν γλυκεῖ-
αν προχεόντων ἐμὰν,
Τὸν Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς,
Ἕκατι στεφάνων, θα-
ητὸν ἐν ἅλιξι θησέ-
μεν ἔν τε παλαιτέροις,
Νέαισίν τε παρθένοισι μέλη-
μα. καὶ γὰρ ἑτέροις ἑτέρων ἔρως
Ἔκνιξέ γε φρένας.

Α. δ΄. Κ. ί.

Τῶν δ᾽ ἕκαστος ὀρούει,
Τυχών κεν, ἁρπαλέαν σχέθοι

conum jubis caput, rediit, insularibus, lapideam mortem, afferens. Mihi vero, mirabilia — diis perficientibus, nihil unquam esse videtur incredibile. Remum inhibe, illicoque anchoram fige in terra e prora projectam, latentis auxilium scopuli. Laudatoriorum enim flos hymnorum ad aliam subinde, velut apis, festinat memorationem. — Spero autem me, dum Ephyræi (tribules) carmen circa Peneum dulce modulantur meum, Hippocleam hunc magis etiam carminibus ob coronas effecturum esse admirandum inter æquales senioresque, juvenculisque virginibus curam (h. carminum argumentum). Etenim aliis aliorum desiderium pungere solet pectora: — Quæ vero quisque appetit, est consecutus,

avidum habeat (habere eum par est) studium rei præsentis; post annum autem eventura obscurum est prævidere. Fretus sum hospitalitate benevola Thoracis, qui meum expetens officium, hunc junxit currum Pieridum quadrijugum, amans amantem, ducens ducentem benevole. — Exploranti vero et aurum per probationem refulget, et mens recta. Fratres quoque (ejus) collaudabimus probos, quoniam in altum efferunt (illustrant) morem (instituta) Thessalorum foventes. Penes enim probos reposita sunt (ibi) paterna augusta civitatum imperia.

Φροντίδα τὰν πὰρ ποδός·
Τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
Πέποιθα ξενίᾳ προσ-
ανέϊ Θώρακος, ὅς περ
Ἐμὰν ποιπνύων χάριν
Τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων
Τετράορον, φιλέων φιλέοντ', ἄγων
Ἄγοντα προφρόνως.

Ε. δ'. Κ. η'.

Πειρῶντι δὲ καὶ χρυ-
σὸς ἐν βασάνῳ πρέπει καὶ νόος ὀρθός.
Ἀδελφεοὺς δέ τ' ἐπαινή-
σομεν ἐσλούς· ὅτι
Ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
Αὔξοντες. ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖνται
Πατρώϊαι κεδναὶ πολί-
ων κυβερνάσιες.

Π Υ Θ Ι Α.

ΕΙΔΟΣ ιά.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩ ΘΗΒΑΙΩ,

ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΕΙ.

Σ. ά. Κ. Ϡ′.

ΚΑΔΜΟΥ κόραι, Σεμέλα
Μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις,
Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα ποντιᾶν
Ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων,
Ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
Ματέρι πὰρ Μελίαν χρυσέων
Ἐς ἄδυτον τριπόδων
Θησαυρὸν, ὃν περίαλλ᾽ ἐτί-
μασε Λοξίας,

Α. ά. Κ. Ϡ′.

Ἰσμήνιον δ᾽ ὀνύμα-

PYTH. XI.

THRASYDÆO THEBANO PUERO,

STADII CURSORI.

O Cadmi filiæ, Semele quidem Olympiarum (dearum) socia, Inoque Leucothea marinarum contubernalis Nereidum, venite cum Herculis optimæ-prolis-procreatrice matre ad Meliam, aureorum ad penetralem tripodum thesaurum, quem eximie honoravit Loxias, — Ismeniumque nominavit, vera-

cem fatidicam sedem; ubi etiam nunc, o filiæ Harmoniæ, indigenam Heroidum cœtum congregatum (Loxias) jubet adesse; et Themidem sacram Pythonemque et recte-judicantem terræ umbilicum canatis prima vespera — in septiportium Thebarum gratiam certaminisque Cirrhæ; in quo Thrasydæus denuo-celebravit lares paternos, imponens iis tertius coronam, in opulentis arvis Pyladæ victor, hospitis Laconis Orestæ. — Quem, interfecto patre, Arsinoe Clytæmnestræ manibus validis ex periculo nutrix eripuit luctuoso, quando Dardanidæ filiam Priami Cassandram corusco ære cum Agamemnonia anima misit Acherontis ripam ad

ξεν, ἀλαθέα μαντεῖον θῶκον,
Ὦ παῖδες Ἁρμονίας, ἔνθα καί
Νυν ἐπίνομον Ἡρωΐδων
Στρατὸν ὁμηγυρέα καλεῖ συνίμεν,
Ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθῶ-
νά τε καὶ ὀρθοδίκαν
Γᾶς ὀμφαλὸν κελαδῆτε ἄ-
κρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,

Ε. ά. Κ. ς'.

Ἑπταπύλοισι Θήβαις
Χάριν ἀγῶνί τε Κίῤῥας·
Ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστίαν
Τρίτος ἐπὶ στέφανον πατρῷαν βαλὼν,
Ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα νικῶν,
Ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.

Σ. β'. Κ. ζ'.

Τὸν δὴ, φονευομένου
Πατρὸς, Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας
Χειρῶν ὑπὸ κρατερᾶν ἐκ δόλου
Τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος·
Ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριάμου
Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ
Σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
Ψυχᾷ πόρευ' Ἀχέροντος ἀ-

κτὰν παρ' εὔσκιον

A. β'. K. ϑ'.

Νηλὴς γυνά. πότερόν
Νιν ἄρ' Ἰφιγένει', ἐπ' Εὐρίπῳ
Σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας, ἔκνισε
Βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον;
Ἢ ἑτέρῳ λέχει δαμαλιζομέναν
Ἐννύχιοι πάραγον κοῖται;
Τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις
Ἔχθιστον ἀμπλάκιον, καλύ-
ψαι τ' ἀμάχανον

E. β'. K. ϛ'.

Ἀλλοτρίαισι γλώσσαις.
Κακολόγοι δὲ πολῖται.
Ἴσχειτε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον·
Ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων, ἄφαντον βρέμει.
Θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας ἱκὼν
Χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,

Σ. γ'. K. ϑ'.

Μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν,
Ἐπεὶ ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων
Τρώων ἔλυσε δόμους ἁβρότα-
τος. ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον,
Στρόφιον, ἐξίκετο νέᾳ κεφαλᾷ,

umbrosam — crudelis femina. Num illam Iphigenia ad Euripum mactata procul a patria stimulavit, dolosas ut concitaret insidias? an alio toro lascivientum nocturni seduxerunt amplexus? quod sane juvenibus uxoribus odiosissimum est flagitium, fierique non potest, ut occultetur — alienis linguis. Maledici enim sunt cives; sustinetque opulentia non minorem invidiam; at humiliter vivens in abscondito fremit (obtrectat). Interiit certe (quicquid est) ipse heros Atrides, reversus tandem, inclitis in Amyclis, — vatemque perdidit secum puellam, postquam ob Helenam exustorum Trojanorum dejecit domos de (pristinis) opibus. At ille (Orestes) ad senem hospitem Strophium pervenit puerili

capite (puer), Parnassi pedem incolentem, postea vero Marte ferro) et matrem interfecit et neci dedit Ægisthum. — Certe, o amici, iter-deflectente trivio vagatus sum, cum recta via incederem antea; aut ventus me aliquis extra (navigandi) cursum propulit, ut navigium marinum. Ad te vero, o Musa, (quod attinet) si mercede pacta es locare vocem argento-conductam, alias alia movere par est: — Non patri Pythionicæ nunc aut Thrasydæo ipsi, quorum lætitiaque et gloria resplendet. Olim curribus præclari victores Olympiæque certaminum celeberrimorum obtinuerunt celerem fulgorem (victoriam) equis: — Delphisque (nunc) nudi in stadium quum descendissent, superarunt Græcanicam tur-

Παρνασσοῦ πόδα ναίοντ᾽· ἀλ-
λά γε χρόνῳ σὺν Ἄρει
Πέφνεν τε ματέρα, θῆκέ τ᾽ Αἴ-
γισθον ἐν φοναῖς.

Α. γ΄. Κ. θ΄.

Ἦ ῥ᾽, ὦ φίλοι, κατ᾽ ἀμευ-
σίπορον τρίοδον ἐδινάθην,
Ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τὸ πρίν· ἤ
Μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου
Ἔβαλεν, ὡς ὅτ᾽ ἄκατον εἰναλίαν.
Μοῖσα, τὸ δὲ τεὸν, εἰ μισθῷ
Συνέθευ παρέχειν
Φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ᾽ ἄλ-
λα χρὴ ταρασσέμεν.

Ε. γ΄. Κ. ϛ΄.

Ἢ πατρὶ Πυθιονίκῳ,
Τό γέ νυν, ἢ Θρασυδαίῳ·
Τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ᾽ ἐπιφλέγει.
Τὰ μὲν ἐν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι
Ὀλυμπίᾳ τ᾽ ἀγώνων πολυφάτων ἔχον
Θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις·

Σ. δ΄. Κ. θ΄.

Πυθοῖ τε γυμνοὶ ἐπὶ
Στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν

Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτα-
τι. Θεόθεν ἐραίμαν καλῶν,
Δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ.
Τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὑρίσκων
Τὰ μέσα μακροτέρῳ
Ὄλβῳ τεθαλότα, μέμφομ' αἶ-
σαν τυραννίδων·

Α. δ'. Κ. θ'.

Ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς
Τέταμαι. φθονεροὶ δ' ἀμύνοντ' ἄ-
τᾳ. εἴ τις ἄκρον ἑλὼν ἀσυχᾷ
Τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν
Ἀπέφυγεν, μέλανος ἂν ἐσχατιὰν
Καλλίονα θανάτου ἔσχεν,
Γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
Εὐώνυμον κτεάνων κρατί-
σταν χάριν πορών.

Ε. δ'. Κ. ς'.

Ἅτε τὸν Ἰφικλείδαν
Διαφέρει Ἰόλαον,
Ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
Σέ τε, ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν,
Τὸ μὲν, παρ' ἆμαρ, ἕδραισι Θεράπνας, τὸ δ' οἰ-
κέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

bam velocitate. Divinitus (quotquot deorum numine obtingunt) appetam bona; iis studens, quæ assequi licet per vitam. Decorum enim civilium cum deprehenderim mediocria diuturniore felicitate florere, improbo sortem tyrannidum: — communibus virtutibus intentus sum (studeo). Invidi autem puniuntur noxa. Si quis felicitatis fastigium assecutus, tranquilleque degens, a gravi injuria se cohibuit, is nigræ terminum pulcriorem mortis consequi solet, dulcissimæ soboli, bonæ, famæ bonorum præstantissimum, donum relinquens. — Quod Iphicliden (quoque) celebrem facit Iolaum hymnis decantatum et Castoris robur teque, o rex Pollux, filii deorum, die uno in sedibus (sepulcro) Therapnes, altero vicissim habitantes in Olympo.

PYTH. XII.

MIDÆ AGRIGENTINO,

TIBICINI.

Rogo te, o splendoris amica, pulcerrima mortalibus-habitatarum urbium, Proserpinæ sedes, quæ ad ripas pecorosi habitas Acragantis ædificiis-bene-constructum collem, propitia, o regina, immortalium hominumque cum benevolentia, accipe coronam hanc ex Pythone illustris Midæ, eumque ipsum, Græciam qui superavit arte; quam quondam Pallas inveni

ΠΥΘΙΑ.

ΕΙΔΟΣ ιβ'.

ΜΙΔΑ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ,

ΑΥΛΗΤΗ.

Σ. ά. Κ. ιδ'.

ΑΙΤΕΩ σε, φιλάγλαε, καλ-
λίστα βροτεᾶν πολίων,
Φερσεφόνας ἕδος, ἅ-
τ' ὄχθαις ἔπι μαλοβότου
Ναίεις Ἀκράγαντος ἐΰ-
δματον κολώναν, ὦ ἄνα,
Ἵλαος ἀθανάτων
Ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενίᾳ
Δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ
Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ,
Αὐτόν τέ νιν, Ἑλλάδα νικά-

σαντα τέχνᾳ· τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε, θρασειᾶν Γοργόνων
Οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ', Ἀθάνα·

Α. ά. Κ. ιδ'.

Τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀ-
πλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
Ἀΐε λειβόμενον
Δυσπενθέϊ σὺν καμάτῳ·
Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄ-
νυσεν κασιγνητᾶν μέρος,
Εἰναλίᾳ Σερίφῳ
Λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων,
Ἦτοι, τό τε θεσπέσιον
Φόρκοι' ἀμαύρωσεν γένος,
Λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ
Θῆκε ματρός τ' ἔμπεδον
Δουλοσύναν τό τ' ἀναγκαῖον λέχος,
Εὐπαράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας,

Σ. β'. Κ. ιδ'.

Υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ
Χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου
Ἔμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ
Τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
Ἐρρύσατο, παρθένος αὐ-

audacium Gorgonum tristem lamentationem contexens (concinnans, imitata) Minerva — quam e virgineis inaccessisque serpentum capitibus audivit fusam luctuosa cum ærumna; quum Perseus tertiam interfecisset sororum, marinæ Seripho incolisque exitium fatale afferens, utique et divinum Phorci excæcavit genus et convivium Polydectæ reddidit funestum matrisque longam servitutem coactumque conjugium, pulcerrimæ caput quum abstulisset Medusæ— filius Danaës; quem ex auro fama est sponte-pluente natum esse. Sed postquam ex his carum sibi virum laboribus servaverat virgo

(Minerva), tibiarum effecit omnisonum cantum, ut Euryalæ ex rapacibus genis emissum instrumento (hoc musico) imitaretur perstreperum luctum. Invenit dea. At cum invenisset eum (tibiæ cantum), mortalium in usum constituit (hunc) capitum multorum (anguineorum in capite Medusæ sibilantium) concentum illustrem, populos-cientium procum certaminum, — tenui egredientem æreque calamisque, qui prope pulcris-choris-aptam habitant (nascuntur) urbem Charitum (Orchomenum), Cephisidis in luco, fidi choros-agentium testes. Quæcunque vero hominibus felicitas contingit, nulla est sine labore; finiet tamen eum vel hodie deus. Fatum non est evitabile. Sed erit (esse potest) tempus, quod etiam insperato aliquem opprimendo, præter opinionem aliud dabit, aliud non (dabit).

λῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος,
Ὄφρα τὸν Εὐρυάλας
Ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων
Χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μι-
μήσαιτ᾽ ἐρικλάγκταν γόον.
Εὗρεν θεός· ἀλλά νιν εὑροῖ-
σ᾽ ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,
Ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον
Εὐκλεᾶ, λαοσσόων μναστῆρ᾽ ἀγώνων,

Α. β΄. Κ. ιδ΄.

Λεπτοῦ διανισσόμενον
Χαλκοῦ θ᾽ ἅμα καὶ δονάκων,
Τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ
Ναίοισι πόλει Χαρίτων,
Καφισίδος ἐν τεμένει,
Πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
Εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀν-
θρώποισιν, ἄνευ καμάτου
Οὐ φαίνεται. ἐκ δὲ τελευ-
τάσει νιν ἤτοι σάμερον
Δαίμων. τό γε μόρσιμον οὐ παρ-
φυκτόν. ἀλλ᾽ ἔσται χρόνος
Οὗτος, ὃ καί τιν᾽ ἀελπτίᾳ βαλὼν
Ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ᾽ οὔπω.